

A. gr. b.

2458

A. gn. b.
2458

Philoponus

<36626486700017

<36626486700017

Bayer. Staatsbibliothek

~~1. 10. 1900~~

Auct. gr. vet.

= 322. Joannes Philoponus.

p. 794.

ε

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ

ΤΟΝΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

ΔΙΔΙΟΤΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.

ΕΔΙΔΙΤ

GUILIELMUS DINDORFIUS.

L I P S I A E

LIBRARIA WEIDMANNIA.

G. REIMER.

MDCCCXXV.

90 D

UNIVERSITÄT ZÜRICH

AN DER UNIVERSITÄT ZÜRICH

AN DER UNIVERSITÄT ZÜRICH

UNIVERSITÄT ZÜRICH

UNIVERSITÄT ZÜRICH

UNIVERSITÄT ZÜRICH

UNIVERSITÄT ZÜRICH

UNIVERSITÄT ZÜRICH

UNIVERSITÄT ZÜRICH

P R A E F A T I O.

IOANNIS Alexandrini τὸν ἀπὸ [πρόλογα] ἐκ
eodem codice Havniensi 1965 descripta, ex quo
κατὰ Herodianum περὶ μαθήρους λέξεις edidit, O.
D. Blochii amicitiae debeo. Eius libri duo alii me-
morantur codices, alter Taurinensis (I. 25.) apud
Pasinium vol. II. p. 575., quod quatuor pagina-
rum fragmentum est, Vaticanus alter (1766.)
in Anecdotis Bekkeri vol. III. p. 1352. Vati-
canus ut est in fine inutilis, sed aliis in locis
locupletior Havniensi esse videtur, ut in quo
nullum supersit vestigium loci a Bekkero ap-
positi, οἱ ἰδιῶται τῆς αἰ διαφθόρου τὸ κατ'
ἰδικὴν συλλαβὴν προφερόμενοι φασὶ βαβαί· οὐ
δεῖ δὲ, ἀλλὰ δισυλλάβως βαβαί θαυμάζοντά
τα ἢ ἐπαινοῦντά λέγειν.

P. 3, 1. 2. ἀλεξανδρίας τ. α. ἐπιτομή co-
dex Taurinensis.

3, 6. *δηκριβωκέναι*] Fortasse excidit *ἀναγκαῖον* vel simile quid. Bloch.

3, 7. *μὲν ἴρος* Blochius. Codex *μενῖρος*

3, 8. *παροξυνεῖ*] *παροξύνει* C.

3, 11. *σωλῆνος*] *σωλῆλος* C.

3, 11. *προπερισπᾶται*] *προπερισπᾶ* Blochius.

Malim *προπερισπᾶσει* et *παροξυνεῖ*.

3, 12. *φυλάττει*] *τὸ μὲν φυλάττει* Blochius.

3, 13. Post *προσέτι* apertum est quaedam excidisse, quorum extrema haec verba fuisse videntur, *ἀγνοῶν ὡς* — .

3, 16. Haec quoque lacuna laborant.

3, 19. *χρειώδης*] *χρειώδης* C.

3, 26. Il. α, 84.

3, 27. Apposui lacunae signa, quam Blochius explet, *ὄξύνομεν, ἐν δὲ τῷ* (Il. η, 113.)

καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε — .

4, 5. Il. ε, 479.

4, 7. *τὸ ξάνθῳ* Blochius. *τῷ ξάνθῳ* C.

4, 10. Post *ἀκριβείας* excidit *τὸν λόγον* vel simile quid. Vidit Blochius.

4, 11. *τὰ μὲν*] *τῷ μὲν* C.

4, 17. *τοῦ* Blochius. *τούς* C.

4, 25. *ἐκδεξάμενοι*] *ἐκλεξάμενοι*

5, 25. Il. ε, 774.

5, 28. *μὲν*] *μένται*

6, 3. *προπαροξύνεται*] *παροξύνεται*. Conf. Choerobosc. Bekkeri p. 1213.

6, 14. *ἀλοτος*] *ἀλλοῖος*

6, 26. *ἀπλᾶ*] *ἀπλά* C.

- 6, 29. βαρῆται] βραχῆται C.
- 6, 35. ἔδει τιθέναι. Πολλά] τὸν τόνον ἔδει
τιθέναι. Πολλῆς Blochius.
- 7, 21. εἰς Blochius: om. C.
- 7, 23. II. κ, 434. Θρηῖκες οἶδ' ἀπάνευθε.
- 7, 24. μόνον Blochius. μόνων C. Vid. Athe-
naeum VII, p. 287. a.
- 7, 29. Conf. Arcadium p. 125, 16. Bloch.
Et Choeroboscum p. 1181.
- 7, 30. τση] Choerobosc. p. 1188.
- 7, 36. Choerobosc. p. 1196.
- 8, 2. δῶς ἀγαθῆ Hesiodus E. κ. H. 354.
- 8, 4. Choerobosc. p. 1181. ubi corrupte ἀγρᾶ,
Herodian. περὶ μον. λέξ. p. 8, 8.
- 8, 6. νῆ, πλῆ Herodian. l. l. p. 7, 7. 9.
- 8, 6. δν] τὰ ἐν Blochius.
- 8, 10. τὸν τόνον] τῶν τόνων C.
- 8, 17. 18. γλισᾶντος — πελεκᾶντος, ἀλλᾶς
ἀλλᾶντος ex Choerobosco p. 1186.
- 9, 10. μυγαλῆ] μεγαλῆ C. Vid. Herodian.
π. μ. λ. p. 6, 23.
- 9, 15. τοῦ] τὸ C.
- 9, 22. φιλιτᾶ C. et sic quater deinceps.
- 9, 32. ναδς] νεὸς C.
- 10, 6. Θῶνος παράκοιτις] Od. δ, 228. Vid.
Choerobosc. p. 1221.
- 10, 9. Ὠπος θυγάτηρ] Od. α, 429. Vid. Cho-
erobosc. p. 1222.
- 10, 19. ἱμ. ἱμ.] ἱμ. ἱμ. C.

10, 24. παροῖ] προπαροῖ C. Vid. Choerobosc. p. 1215. [ἀλλοῖ] ἀλλοῖ C.

10, 30. χρυσῆ] χρυσοῖ C.

10, 31. ὄσια] ἔσια C.

11, 17. βαρυτόνων] ὀξύτόνων Blochius.

11, 18. ἀβλῆς] ἀβλῆ C.

11, 21. σπεοσι γλ. Od. α, 15.

11, 33. Ἀπολλώνιος] I. 1251.

11, 34. Aratus Phaen. 470.

12, 1. καὶ] καὶ ὡς Π. Θ, 56.

12, 3. δαίμον' οὐλ.] δαίμον' ἐνλ. Blochius.

12, 16. καὶ ταῦτα] καὶν ταῦτα C.

12, 20. ἀνευώμενοι νιφάδα] ἀλεῖσόμενοι νίφα Hesioidus E. κ. H. 535! Emendate scriptum apud Choeroboscum p. 1229.

12, 26. παρὰ Πανδαρῶ] Choeroboscus eadem de re agens p. 1232. non nominato scriptore affert ἔχθρην παιδοφύγα. Quae Pindari verba apud Eustathium p. 521, 55. et schol. Townl. apud Heynium vol. VIII. p. 119! ita scripta sunt, ἔχθρην παιδοφύγον.

12, 27. ἐπὶ] ἐπεὶ

12, 29. ἀπολλῶ] ἀπόλλα Choeroboscus p. 1232.

12, 35. 34. ληθῶ] ληθῶ

12, 36. et 13] 27. συνέπτωσιν] συμπεπτώσιν C. et συμπίπτωσιν 27, 33.

13, 20. αἴαν Blochius. αἴας C.

13, 22. εὐρυτα] εὐρύοπα Choeroboscus p. 1239. 1240.

13, 25. λητῶ] λητῶ
 13, 28. τῆς εὐθείας] τὰς εὐθείαις Blochius.
 14, 2. δᾶερ] δᾶερ. Conf. Choeroboscum p.
 1240.

14, 9. ἀρεταῖον] ἀρεταῖον
 14, 14. ὦ λακεδαῖμον] Choeroboscus p. 1245.

14, 19. Codex ξεινώδη τινέ. Corrige ξείνωδή
 τινε ex Od. δ, 26. quod male expressit tyrotheta.

14, 21. εἰς Blochius addidit.

14, 25. Post σκέλη posui lacunae signa.
 Nam ita haec restituenda puto:

ἐγὼ δέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τῶ
 σκέλη

οὐκ ἐμοῦ κινουῦντος αὐτῶ τῶ
 σκέλη χορεύετον.

καὶ πρὸς γὰρ τοῦτοις ἤκετον
 πρεσβῆ δύο.

Quorum versuum primus est Aristophanis Pa-
 cis 805. propter eandem causam allatus ab Hero-
 dianῳ in Hortis Adonidis fol. 201. verso, alter
 eiusdem fabulae 325: tertius ubi sedem habuerit
 nescimus, sed ipsum quoque Aristophanis esse ex
 Choerobosco p. 1247. intelligimus: ἀπὸ τοῦ
 πρέσβυς πρέσβεος πρέσβει πρέσβη, παρὰ δὲ
 Ἀριστοφάνει περισπωμένως

ἤκετον πρεσβῆ δύο.

14, 27. τοῦ δέ] τὸ δέ C.

14, 31. τὰ αἰν.] τῶ αἰν.

14, 35. ὀμήρου] ὀμήρω

15, 9. τῶ] τὸ C.

- 15, 18. συναλοιφή] συναλειφή C.
- 15, 23. ες] εις C.
- 15, 27. Callimachi verba emendatius scripta apud Choeroboscum p. 1253.
οἷτε βιοπλαῦνές ἀγρόν ἀπ' ἀγροῦ φοιτῶσιν.
- 15, 29. Π. α, 142.
- 15, 31. γενικῇ] ἐνικῇ
- 16, 2. αἵτιαι] αἷτιαι Compara cum his Choeroboscum p. 1255.
- 16, 9. δὲ a Blochio addita.
- 16, 15. Scribendum, ἐφ' ἧς καὶ ἡ ἐνικῇ εὐ-
θεῖα, γράμμα γράμματα —
- 16, 29. ἡρακλέως] ἡρακλέος Blochius.
- 16, 32. βαρύνουσι] βαρυνούσι C.
- 17, 2. αἰτησίαι αἰτησιῶν C. Compara Excerpta Darmstadina in Etymol. Gud. p. 662, 50.
- 17, 26. ἡμέρων] ἡμερῶν C.
- 18, 5. ἤριπον] Male Choeroboscus p. 1261.
ἔριπον.
- 18, 6. χολιῶν] Corrige χιλιαδῶν. Suidas: χι-
λωνῶν δραχμῶν. οὕτως οἱ ἀττικοὶ περισπῶσιν.
- 18, 16. ἐνέα] ἐννέα
- 18, 24. πέδαι — πεδῶν] παιδαι — παιδῶν C.
- 18, 26. Sic Blochius. Codex τοῦτο μὲν γὰρ
διὰ τὸ ἐπὶ τῶν δεσμῶν ε
- 18, 35. λᾶες] λάες C.
- 19, 2. Scribe, ἔνατόν ἐστι τὸ κράτες κρᾶτων,
κράτων τυπτομένων (Od. χ, 309. ω, 184.)

ἴσως ὡς ἀπὸ τοῦ κραίατες κραίων — Conf.
 Choeroboscum p. 1257.

- 19, 8. πελέκειων delendum videtur.
 19, 9. ἔχειν] ἔχουσι C.
 19, 17. Ἀρίσταρχον] Choeroboscus p. 1265.
 19, 26. περὰ] τύρα C.
 19, 27. σφυρά] σφύρα C.
 19, 31. συναλοιφή] συναλειφή C.
 20, 1. συνεξελθόν] συνεξελθών C.
 20, 19. κλιτύς] κλειτύς C.
 20, 32. ἐρετριέας] ἐρετριίας C.
 21, 14. πάλιν Blochius. πάλαι C.
 21, 15. τὸ] σὲ C.
 21, 29. ἡμῖ] ἡμι C.
 21, 34. ἢ πρὸ μιᾶς] ἢ a Blochio est.
 21, 28. λήγουσαι] λήγουσι
 21, 29. οὐδέτερον Blochius. οὐδέποτε C. Potuerat etiam οὐδέτεραι.
 22, 4. μακρᾶ] μακραὶ C.
 22, 19. παθούσι] πάθωσι Blochius.
 22, 22. Blochius, καὶ ἀκίχμενος καὶ δέγμενος καὶ ἄλμενος.
 22, 23. παθ] παθητικοῦ Blochius.
 22, 24. προπαρ. Blochius. παρ. C.
 22, 28. ὑποτακτικὰ Blochius: ὑποτακτικῶν C.
 23, 2. ὑπεσταλμένων Blochius. ὑπεσταλήνη C.
 23, 5. νομένη] προπαροξυνομένη Blochius.
 23, 6. τέλους Blochius: om. C.

- 23, 11. κατὰ] καὶ τὰ κατὰ Blochius.
- 23, 13. ἀπὸ] ὅτι τὰ ἀπὸ Blochius.
- 23, 14. τάξι Blochius. τάξιν C.
- 23, 15. οὐ] οὐ ἀποφάσεως Blochius.
- 23, 16. δ] δὲ λυθῆσαι Blochius.
- 23, 17. κατὰ] ἢ κατὰ Blochius.
- 23, 20. Od. δ, 746.
- 25, 25. δευτέρου] δευτέρου προσώπου Blochius.
- 25, 28. Lacunam explet Blochius, καὶ αἰτιατικῆς
- 23, 33. μετὰ] μένει μετὰ Blochius.
- 23, 36. τίς τ' ἄρ II. α, 8.
- 24, 3. II. α, 338.
- 24, 7. II. θ, 402.
- 24, 8. δὲ Blochius addidit. — ἴρις] ἴρις
- 24, 10. II. θ, 416.
- 24, 18. συσταλεῖσαν] συσταλεῖσα Blochius.
- 24, 18. ἀμοιβῆ] ἀμοιβῆ C.
- 24, 33. ἐμὲ] ἐμὸν C.
- 25, 7. Euripidis fragmentum, si est Euripidis, nam comici potius esse videtur, ita scribendum est:
- εἶα δὲ ξύλον
ἔγειρέ μοι σταντό.
- 25, 8. οὐ] οὐ C.
- 25, 10. προπερισπ.] περισπ. C.
- 25, 29. τῶ] F. ἀκολούθως τῶ. Bloch.
- 25, 52. εἰς, ἐξ] εἰς, ἐξ
- 26, 4. ερ] ε C.

- 26, 14. ἀναστρ.] ἀντιστρ. C₂ 10 17 18
 26, 15. Od. α, 247.
 26, 22. Π. τ, 4. Appronam eadem ex alio grammatico MS. *περὶ προδέσεων. τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ εὐρε.. πατρόκλω..... ἀναστραφήσεται ὁ τόνος: εἰ δὲ περὶ τὸ κείμενον, ὁ ῥυθμὸς τὸν ἴδιον ἔχει, ἵνα ἡ περιχυμῆνον αὐτῶ καὶ ἔμφρασιν πλείονα δηλώσῃ.*
 26, 23. εἰ] ἢ Blochius.
 26, 30. Π. μ, 97.
 26, 31. Quae hic est alibi uncis inclusa sunt supplevit Blochius.
 26, 32. Π. 3479 αὐτῶ 34 35 36 37 38
 26, 34. Π. ζ, 124.
 27, 3. Π. β, 91.
 27, 4. προπηγῆται Blochius. *προπηγῆται C₂*
 27, 8. Π. α, 163.
 27, 10. Od. ζ, 12.
 27, 15. Π. η, 163. ψ, 290. *ubi ὄρα. Et ita MS. περὶ προδέσεων.*
 27, 19. Od. σ, 1.
 27, 20. ὀνόματος] Corrige γονύματος ex MS. *περὶ πρ.*
 27, 22. MS. *περὶ πρ. οἶόν ἐστι τὸ ἀγτεπτύσσετο λῖνα. κατὰ ἀνάστραφῆσιν γὰρ τὴν πρᾶξιν τῶν ἑξῆς ἄγτε κατέπτυσσε, καὶ μεσοσυλλαβῆται τινὰ μόρια*
 27, 24. *μεσοσυλλαβῆσαι]. μεσοσυλλαβῆ vel μεσοσυλλαβῆση*
 27, 28. εἶναι] εἶναι θέλουσι Blochius.

- 27, 34. Od. ζ, 15.
- 28, 1. Od. ο, 410.
- 28, 4. Il. ζ, 472.
- 28, 6. Il. ζ, 216.
- 28, 7. Od. π, 45.
- 28, 8. *συνηλλαγμέναι.] συναληλιμμέναι* *re-
pone ex MS. περι πρ.*
- 28, 10. MS. *περι πρ. λυμαινέσθαι, οἶον, τῆσι
παρανάεσι· τὸ γὰρ ἐξῆς, παρὰ τῆσι.* - *Corrige
τῆσι παρ' εἰνάετες ex Il. σ, 400.*
- 28, 11. Il. β, 150.
- 28, 13. Od. ρ, 246. *ἄστν κατὰ γὰρ μῆλα C.
ἄστν κάτα αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆλα κακαὶ φθει-
ρουσι νομῆες MS. περι πρ.*
- 28, 16. Il. σ, 191. *δ' ἄρ' MS. περι πρ.*
- 28, 26. Il. κ, 554. Od. θ, 140.
- 28, 27. Od. α, 175.
- 28, 28. Il. ω, 475.
- 28, 29. Il. ρ, 19.
- 28, 30. Il. γ, 76.
- 28, 31. Il. φ, 417. *στενέχοντα*
- 28, 32. Il. σ, 608.
- 29, 1. *φυλάξαν Blochius. φυλάξας C.*
- 29, 6. *έτεά Blochius. έτέα C.*
- 29, 17. *ei 31; 15. Eustathius p. 174, 1. ση-
μείωσαι δὲ ὡς τὸ μὲν ἢ ἀντὶ τοῦ ὅπου σὺν τῷ ι
γράφουσιν οἱ τεχνικοὶ, καθὰ καὶ τὸ πῆ καὶ ὄπη
καὶ ἄλλη, ὃ ἐστὶν ἀλλαχοῦ. τὸ δὲ ἢ θέμις ἐστὶ
δίχα προσγραφῆς τοῦ ι τιθέασι, καθὰ καὶ τὸ ἢ*

νέος οὐκ ἀπάλαμνος, ἤγονν ἰὸς νέος οὐκ ἀναλκις.

29, 20. *ἰωί* Blochius. *ἰά* C. Vid. Arcadium p. 185, 8.

29, 24. Aristoph. Pac. v. 153.

29, 26. *ναίουσι*] *ναίουσι πέρημ*, Vide locos Homericos II, β, 535: 626. Hesiodaeum Theog. 274.

29, 32. *πρωῶν*] *πρωῶν*

29, 53. II. γ, 95. et al. *ἐγένετο* C.

29, 35. *βρούα* (corrigere tythetac errorem βρούα) *τῆμος* Blochius. *βρουάτημος* C.

30, 2. II. ο, 496. *τεθνάτω* αὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένω περὶ πατρὸς τεθνάμεν.

30, 4. Od. β, 207.

30, 6. II. μ, 25. *ῥε*.

30, 11. Corr. *ἀληθες*. *ἀρουρέας* C.

30, 12. *βατράχοις*] v. 848.

30, 12. *νεφέλαις*] v. 840.

τίδ' ἀνπαρ' ἐκείνων καὶ μάθοιχορηστόν τισ' ἄν;
ἀληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.

30, 20. 22. *ἡρέμα* et *ἡρέμῳ* C.

30, 27. *πάνπαν*] *πάνπαν* C.

30, 31. *ἔχει* Blochius. *ἔχη* C.

30, 33. *μακρῶν*] *μακρῶν* C.

31, 3. *οὐπως ἔστ' Ἀγέλαε* Od. γ, 136.

31, 4. *ἀλλίε που*] *ἀλλὰ ποῦ* C.

31, 5. II. α, 262.

31, 6. *πώμαλιε*] *πώμαλλα* C.

31, 14. 15. *φῆ-φῆ* Blochius. *φῆ-φῆ* C. Vid. p. 29, 17.

- 31, 18. *Il. γ*, 415.
- 31, 19. *δύο*] *διό*
- 31, 20. *Il. β*, 250. Vid. Heynium vol. IV. p. 266.
- 31, 24. *Il. γ*, 23. *ὥστε λέων* editum.
- 31, 27. *Od. ρ*, 218.
- 31, 28. *Il. γ*, 415. — *τως*] *πώς* C.
- 31, 30. *Il. γ*, 2.
- 31, 32. *Il. α*, 116.
- 31, 33. *ἀγε νεῖκος* *Il. λ*, 721.
- 32, 1. *Il. δ*, 522.
- 32, 2. *Θυμὸς* Blochius. *Θυμὸν* C.
- 32, 4. *ὦ τι σέ εἶπον*] *ὦ τι σ. εἶπω* Aristoph. *Nub.* 1578.
- 32, 6. *ὥστε χερνάτις γυναί* C. Correx. Blochius. Vid. *Il. μ*, 433.
- 32, 12. *βατράχοις*] v. 199.
- 32, 13. *πῖ*] *πεῖ* C.
- 32, 14. *ποῖ*] *πεῖ*
- 32, 14. *εἶτα*] *εἶ τὰ*
- 32, 14. *τὸν χεῖραγχαν*] Apud Apollonium *Dyscolum* alio in loco *τῶν χοιράγχαν*, alio *τὸν χοιράγχαν* scriptum. Vide de hoc et proximo Sophronis fragmento, *πεῖ γὰρ ἂ ἄσφαλτος*, Bastium ad Gregor. Cor. p. 551. 552.
- 32, 15. *Ὅτε*] *ὄτε*
- 32, 20. *τηλοῦ* Blochius. *τηλοῖ* C.
- 32, 28. *αἶψα*] *αἶψα*
- 32, 31. *μῖγα*] *μέγα* C.

32, 32. τροπάδε] Scribendum, *τρόπα δέ*. De quo ludo vide Pollucis interpretes ad IX. 105.

32, 36. φερίνδα] φαικίνδα

33, 1. καπέρδα] σκαπέρδα. Vid. Polluc. IX. 116.

33, 5. μίγδα] μίγδα

33, 6. γίδα] χίδα

33, 8. ἔχη] ἔχει Blochius.

33, 10. πάροισθα] πάροισθα

33, 11. ὑπισθα] Vid. Bastium ad Gregorium Cor. p. 187.

33, 11. ἤλιθα] ἤλιθα C.

33, 13. δέ σφισιν II. σ, 510.

33, 15. II. β, 655.

33, 16. διάνδιχα] διάντιχα C.

33, 21. καταλοφάδια editum OA. β, 169.

33, 25. 24. ἡρέμα et ἡρέμας C.

33, 25. παροξύνεται] προπαροξύνεται C.

34, 6. παλίνταδε] παλλήνταδε

34, 10. οὐδέν Blochius. οὐδέ C.

34, 12. τοιοῦτο Blochius. τοῦτο C.

34, 12. πηνικάδε] πηνικάδε

34, 13. παραχθέντα εἰς δέ Blochius. παραχθέντα εἰς δέ C.

34, 15—17. Corrigendum videtur, οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιρρήμάτων, τημόσδε, τηνικάδε, ἐνθάδε· οὐδὲν γὰρ πλέον δηλοῖ τοῦ τήμος, τηνίκα, ἐνθα.

34, 23. ἀχαρνές] ἀχαρνή

34, 24. κεφαλή] κεφαλή C.

- 34, 24. χαμάζει] χαμάζει C.
- 34, 27. ὀθριῶσε] θριῶσε
- 34, 28. ὀθριῶθεν] θριῶθεν
- 34, 31. κειῖθεν] ἐκειῖθεν C.
- 34, 34. προπαρ.] παρ. Blochius.
- 34, 36. παρηγμένων] παρηγμένον C.
- 35, 6. παντόθεν repugnat p. 34, 25. et 35;
8. Recte Blochius ποντόθεν.
- 35, 6. 37, 35. μυρία] μύρια C.
- 35, 13. φθία] φθία
- 35, 13, περιήθεν] περήθεν
- 35, 17. πλαταιᾶθεν Blochius. πλατιᾶθεν C.
- ἔσωνθεν delet Blochius.
- 35, 26. 27. ἕκαθεν — ἐκάς] ἕκαθεν — ἐκάς
- 35, 29. 30. Ὀλυμπίαθεν probavit 35, 14. ut hic scribendum esse appareat, Ὀλυμπίαθεν Ὀλυμπίασι.
- 35, 33. μὴ ὄρασιν οἴκοιο] μὴ ὄρασ' ἴκοισθε Aristoph. Lysistr. 1037. ubi male editum μὴ ὄρας ἴκοισθε.
- 36, 2. φρεαροῖ] φρεαρόϊ
- 36, 2, παιανοῖ] παιανιοῖ.
- 36, 2. τήν] ὃ τήν Blochius.
- 36, 10. προμηθεῖ δεσμώτη (δεσμῶ C.)] v. 280.
- 36, 12. Θεόκριτος] XV. 1.
- 36, 14. ὄττωϊ] ὄτοτοῖ. Conf. Apollon. Dyscol. περὶ ἐπιρῶρημ. p. 588.
- 36, 15. αἰαῖ σαβοῖ τε Blochius. αἰᾶσα βοῖτε C.
- 36, 28. Od. 9, 452. ubi ἐπειδὴ editum.

36, 51. ἀγρεῖθ' Od. v, 149.

36, 33. αὐτεῖ] αὐτεῖ

36, 36. κοῖ] κοί C. Vid. Aristoph. Acharn. 780.

37, 5. ἦχι] ἦχι C.

37, 7. χωρὶ διατμηγοῦσιν C. Est Callimachi fragmentum inter Bentleiana XLVIII. Apollonio Dyscolo de adverbiiis p. 549, 1. 573, 3. aliisque grammaticis commemoratum. Vid. Bast. ad Gregor. Cor. p. 532.

37, 12. 38, 21. Callimachi fragm. Bentl. CCCXI. ex Suida v. ἐν χωρῶ, ubi τὸ δ' ἐγκύτιον scriptum.

37, 25. ἰσῶ] ἰώ. Vid. Apollon. de adverb. p. 576, 15.

37, 31. δοᾶν] Ex Alcmane. Vid. scholiast. Dionysii Thracis p. 949, 20.

38, 6. πλῆν] πλῆν τῶν Blochius.

38, 8. ἱαττεᾶξ] ἱατταταιᾶξ Aristoph. Equit. 1:

38, 9. πάραξ] πάρεξ

38, 12. πέλλας] πέλας

38, 14. ἀλίας] ἄλιας Vid. Etymol. M. p. 63, 18.

38, 15. ἄλις] ἄλις

38, 16. ἐξείης] ἐξείης

38, 20. ληγομένων] λήγοντα ὑπεσταλμένων Blochius.

38, 21. Καλλίμαχος] Vid. p. 37, 12.

38, 24. κρατεῖς] κραταις

38, 25. τρισύλλαβα Blochius. δισύλλαβα C.

38, 26. παροξύνεται Blochius. ὀξύνεται C.

38, 27. τὸ ὤμαδις] τὸ ὠμαδις ὀξύνηται
Blochius.

39, 7. αὐταῖς delendum.

40, 1. μακρὸν. Corrige typhotetae errorem.

41, 4. 5. Π. ο, 502. 503.

41, 6. φαιδων] φαιδων ἦ. Dicit dialogum
Platonicum.

41, 7. Π. ξ, 108.

41, 12. σόον Π. α, 117.

41, 16. Od. λ, 172.

41, 18. Post διάξενον Blochius εἴληφε vel
ἔχει addit.

41, 20. Od. α, 175.

41, 25—27. Π. α, 190.—192.

41, 26. τὸν δ'] ὁ δ'

41, 32. Od. λ, 172.

42, 5. 6. Π. π, 12. 13. ἐξ ἔκλυες.

42, 7. Π. π, 17.

42, 9. 10. Π. ι, 338. 339. λαὸν ἀνήγαγεν.

42, 13. Π. σ, 12. υἱός;] υἱός.

42, 14. Π. π, 745.

42, 15. Π. α, 573.

42, 19. 20. Π. α, 156. ἐπειῆ

42, 22. Π. ζ, 55. τῆ

42, 24. Π. λ, 407. τῆ

HERODIANI περὶ σχημάτων codices, sunt
quattuor,

- A Havniensis regius 1965. cuius apographum ab O. D. Blochio acciperi.
 B Marcianus 512. apud Villoisonum Anecd. II. p. 86.
 C D Parisienses 2551. et 2929. apud Bekkerum Anecd. p. 1449.

45, 1. τοῦ σοφωτάτου ἠρωδιανοῦ περὶ σχημάτων C. ἠρωδιανοῦ περὶ σχημάτων διανοίας καὶ λέξεως D. — Hoc opus edere volebat Leo Alatius in quarto libro suorum *συμμίκτων*. VILLOISON.

45, 6. μηδεμίαν] καὶ τὴν B.

45, 7. τοσούτους τρόπους] τρόπους τόσους CD.

45, 9. ἔτι νε A. Legebatur ἔτι δὲ καὶ

45, 13. οὖν addidi ex A.

45, 14. τὸ ex A.

45, 15. Od. κ, 81. λάμου] λαοῦ C.

45, 17. II. δ, 277.

45, 18. γὰρ om. B.

45, 18. 24. ἀπολύτου] ἀπολυτοῦ A.

45, 19. κακίαν] κακείαν A.

45, 19. ἀριθμητικῶ ὀνόματι] ἀριθμητικῆ ὀνόματα B. ἀριθμοῦται ὀνόματι CD.

45, 21. ἐνάλλαξιν] ἐξάλλαξιν C.

45, 22. ἅμα δὲ] ἅμα καὶ B.

45, 24. ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ B.

45, 25. τὴν ἀναφ.] ἢ τὴν ἀναφ. AB. καὶ τὴν ἀναφ. CD.

- 45, 25. ἤτοι] εἶτε CD.
- 45, 26. ἦ] οὐ C.
- 46, 1. τὸν om. A.
- 46, 2. Π. σ, 567,
- 46, 3. δὲ add. ACD.
- 46, 4. 5. Π. σ, 594. 595.
- 46, 5. ὠρχεῦντ'] ὀρχοῦντες A.
- 46, 7. κατὰ om. A. 7. 9. ἐπιφορὰν] ἀναφο-
ρὰν A. ὑποφορὰν C.
- 46, 9. κατὰ] καὶ A.
- 46, 10. 11. Π. β, 137.
- 46, 11. εἰάτ' ἐνὶ B. νῆας ἀγαίων recte om.
AB. μεγάροισι A.
- 46, 12. ἀντιτιθεμένας A. Legebatur ἀντι-
θεμένας.
- 46, 13. αἵτημα] αἴτιον B. si recte legit Vil-
loisonus.
- 46, 16. προτέραν] πρώτην B.
- 46, 16. περιγρ. τοῦ λόγου A. Legebatur
τοῦ λόγου περιγρ.
- 46, 17. ἀπηρτισμένην] ἀπηρτημένην A.
- 46, 18. συμπλοκῆ] πλοκῆ AB.
- 46, 19. σχήματα ποιεῖν συμβέβηκαν (sic)
A. σχήματα συμβαίνειν πεποίηκεν CD. σχή-
ματα συμβέβηκεν B.
- 46, 20. οὕτως A. οὕτω B. οἶον CD
- 46, 21. Π. ν, 205.
- 46, 24. γὰρ om. A.
- 46, 25. φράσεως] ἐκφράσεως B.
- 46, 26. Od. μ, 75.

46, 27. ἀφ'] ἐφ' A. ἐπὶ τετελεσμένῳ] ἐπιτε-
τελεσμένῳ A. ἐπιτετελεσμένον B.

46, 28. ποιησάμενος] ποιούμενος AB.

47, 1. Od. ι, 462. ὕλης] αὐλῆς ex BCD.

47, 3. 6. κηπουροῦ] κηπωροῦ B. Scribe κη-
πουροῦ.

47, 4. διεσπαρμένος δὲ γὰρ A. τὰς om. CD.
recte.

47, 5. Post ἐπιδημίας solus B ποιούμενος addit.

47, 9. λόγου] λόγον CD.

47, 10. 11. ἔφη — ἔναρθρον om. A.

47, 10. ὤμον δ' ἔναρθρον CD. ὤμου δ' ἔναρ-
θρον B.

47, 12. πεπονημένων] πεπονημένοι cum di-
versa interpunctione B.

47, 15. ὅπῳτ' ἂν hic et alibi A. Scribatur
ὅπῳταν. — λέξει — ἐχούση] λέξεως — ἐχού-
σης CD.

47, 18. μέρος] μένος A.

47, 19. Π. ο, 305.

47, 20. τῇ] τῷ B.

47, 22. τὸ πολλῶν] τὸ τῶν πολλῶν D apud
Bastium ad Gregor. Cor. p. 53.

47, 24. τῶν γενῶν] γένεσιν B.

47, 25. τὰ δώματα στάξει om. ACD.

47, 25. οἷς διαφόρους] οἶον διαφόρως B.

47, 26. ἐπάγουσιν] λέγουσιν B.

47, 27. Εὔπολις] ἐς πόλεις A.

47, 28. γε] τε A.

47, 30. ἐν om. A.

47, 31. εἰς πληθυντικῶν παραλαμβάνεται
χώραν dedi ex A. Legebatur ἀντὶ πληθυντι-
κοῦ καταλαμβάνεται.

47, 32. πολλάκις] ὅτι πολλάκις B.

48, 1. 2. Π. ν, 256. ἔρχομαι, εἴ τί τοι, — εἰ
που τι B.

48, 2. ἔχεσκον] ἔσχεν A.

48, 3. γὰρ recte om. B. — κεῖται post εὐ-
ριπίδη omisi cum A. — ἐν Ἴωνι (v. 403.), κω-
λυόμεθα Porsonus Tracts p. 207.. ἐν ἰωνικῶ.
λυόμεθα A. ἰωνικῶς λυόμεθα B. ἐν ἰωνικόν.
λυόμεθα C. ἐν ἰωνικῶ: βουλευόμεθα D. Apud
Euripidem, κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν.

48, 8. Π. δ, 42. χόλον recte BCD. — ἀλλ'
ἐμ' εἶσαι A. om. B. ἀλλά μ' εἶσαι CD.

48, 9. τὸ δὲ B.

48, 9 — 11. μετριώτερον — παραληφθέντων
dedi ex A. Legebatur ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προσ-
τακτικῶν παραληφθέντων ἐπραῦνθη.

48, 11. ἀνθ' ὑποτακτικῶν om. A.

48, 13. τετελεσμένον] ἢ addit Blochius.

48, 15. πρόταξις C. πρόσταξις A. Legeba-
tur πρότασις.

48, 16. τούτων τετελεσμένον] τούτων τετε-
λεσμένων A. τετελεσμένον τούτων CD. τούτων
τούτου τετελεσμένον B.

48, 17. σημαίνη ACD. σημάνη B. πάντως
om. A.

48, 19. Π. β, 252.

- 48, 21. ἀναδίδωσι CD. ἀναδέδεικται AB.
 ἀναδέδεικται recte Blochius.
- 48, 24. τῷ ante ὄφρα om. AB.
- 48, 26. δέ om. A. παιεῖ] καλεῖ A.
- 48, 27. οἶον om. A.
- 48, 28. Π. π, 20, τὸνδ' B. προσέφη-ἰππεύς A.
- 48, 30. Π. η, 104. δέ τρι B. βία τοῦ A.
- 49, 1. τοῦ addidi ex A. τρίτου] πρώτου A.
- 49, 2. τὸ δεύτερον] τοῦ δευτέρου B.
- 49, 3. συνεχῶς] συνεχοῦς A. τοῦ om. A. συνεχῶς ὄντος περί τιμος λόγου Blochius.
- 49, 3. αἰφνηδῖαν CD, αἰφνηδῖαν A. αἰφνῖ-
 διον B.
- 49, 4. ταχύτερον] τραχύτερον A.
- 49, 5. Scribe ὅπότ' ἂν ex A.
- 49, 7. διάστασιν λαβοῦσης A. λαβοῦσης
 διάστασιν CD. λαβοῦσα διάστασιν B.
- 49, 8. γίνεται A. Legebatur λέγεται.
- 49, 8. δέ καὶ A. Aberat καὶ Ἡαίοδος] 'E.
 κ. Η. γ. 2. — προσώποις A. Legebatur προσώπω.
- 49, 9. κατ' ἐκεῖνο] κακείνο G. κακείνος D.
- 49, 10. δὴ] δι' CD.
- 49, 11. τίθεμεν] τίθεται CD.
- 49, 12. τοῦ] τὸ A. δευτέρου A. δευτέρου
 προσώπου CD. δυνικοῦ B.
- 49, 13. ἀπιδῶν om. A.
- 49, 14. τῆς λέξεως CD. τοῦ σφετέρου AB.
- 49, 14. τὸ σφέτερον addidi ex CD.
- 49, 16. μὲν om. A.
- 49, 18. ἐνεστῶσι] ἐνεστῶτι ACD.

- 49, 18. *χρώμενοι*] *χρώμενος* A.
- 49, 18. *μελλόντων*] *τοῦ μέλλοντος* B.
- 49, 20. *δέ κ' ἄγω* B. II. α, 184.
- 49, 21. *λέγοι dedi ex A pro λέγει.* — *ἄν οὕτως* ACD. *Aberat ἄν.*
- 49, 22. *οἶον* CD. *ὅτι* B. *οἶον ὅτε* A.
- 49, 23. *παρὰ*] *περὶ* BD.
- 49, 23. *οἱ τοῖς μέσοις ἀορίστοις καὶ μέλλουσιν ἀντὶ ἐνεργητικῶν τὴν σύνταξιν* A, nisi quod *τὴν* omittit. *οἱ τοῖς μέσοις ἀορίστοις καὶ μέλλουσιν ἀντὶ ἐνεργητικὴν τὴν σύνταξιν* CD. *οἱ τοῖς παθητικοῖς τὴν ἐκ τῶν ἐνεργητικῶν σύνταξιν* B.
- 49, 25. *εὐτρεπεστέρας*] *εὐτρεπεστέρας* CD. *τῆς περικοπῆς*] *τῆς προκοπῆς* B. *γυνομένης*] *γενομένης* BD.
- 49, 28. *ἦ*] *ἦ* B. *ἐναλλαγή*] *ἐναργῆς* BD. Vide Bastii Comm. pal. p. 853.
- 49, 29. *μέλλη*] *μέλλοι* A. *πρὸς*] *παρὰ* B.
- 49, 30. *τοῦ* om. A.
- 49, 32. *ἄλλων dedi ex A. Legebatur ὄλων.*
- 49, 33. *λείπειν*] *λείπει* A. *Delendum. monet Blochius.*
- 49, 24. *ἐξάλλασσουσι*] *διάλλουσι* A.
- 50, 1. 2. II. ϑ, 306. 307. *δ' om. A. ἦντ' ἐκὶ* A.
- 50, 3. *βριθομένη*] *βριθομένην* A. *εἰάν*] *εἰάν μὴ* AB.
- 50, 4. *ἀπηρτισμένος*] *ἀπηρτημένος* B.
- 50, 6. Od. γ, 113. *εἰσέλασσαν* A.
- 50, 7. *τῶν φαιάκων recte* CD. *φαιάκων* A. *τῶν φαινομένων* B.

- 50, 8. δεῖ dedi ex A. Legebatur δη. τὸ ὄμ. A.
 50, 9. μεταστῆσαι] μεστῆσαι A.
 50, 10. λέξει] λέξεσι CD.
 50, 11. ποιητῶν] ποητῶν A.
 50, 12. ἥπερ ἐμπειρίας CD. εἴπερ ἐμπειρίας
 A. ἥπερ ἐμπειρία B. οὐ παρ' ἐμπειρίας Blochius.
 50, 14. σχημάτων om: A.
 50, 15. τὰ πρωτοστατοῦντα] τὰ προστα-
 τοῦντα A. τὸ πρωτοστατοῦν B. τὸ προστατοῦν CD.
 50, 16. θέσιν] μετάθεσιν AB.
 50, 18. ἐκφέρων] ἐκφέροντες A.
 50, 19. ἐκτρέπον] ἐκτρέπον B.
 50, 20. Δημοσθένης] p. 313, 8. R.
 50, 21. διαπτύων] διαλύων A.
 50, 23. τε] τι B. ἐκφαίνειν] ἐμφαίνειν BD.
 50, 24. Αἰσχίνης] p. 10, 21. HSt. Aeschi-
 nis locum dedi quemadmodum in A scriptus
 est. Ceterorum varietas haec est. οὐδὲ νῦν θ.
 B. οὐδὲν γὰρ θ. D. οὐδὲν γοῦν θ. C. καὶ ἀγα-
 θὸς B. λαομέδοντα B. λεοδάμαντα U. λεω-
 δάμαντα D. ὅστις B.
 50, 29. δεινώσιν] δήλωσιν A.
 50, 30. τοῦ κατὰ φύσιν om. A.
 50, 31. οὐδὲν γοῦν θ. A. οὐδὲν θ. B. οὐ-
 δὲν οὖν θ. CD.
 50, 33. οὕτως dedi ex A. Legebatur οὗτος.
 50, 33. παρὰ λαοδάμαντι A. παρὰ λαω-
 δάμαντος CD. περὶ λαομέδοντα B.
 50, 34. καταφανῶς A. καταφανείς B. ἀνα-
 φανείς CD.

- 50, 34. ὁ δὲ] τὸ δὲ recte CD. κἀγαθὸς B.
- 50, 36. λαοδάμαντα A. λαομέδοντα B. λεο-
δάμαντα C. λεωδάμαντα D.
- 50, 36. ὅς pro ὅστις dedi ex A.
- 51, 2. τοῦ om. A. δεῖ] δὴ A.
- 51, 3. ἐπεὶ πρὸς ἀγνοοῦντας A. ἐπεὶ προσ-
αγνοοῦνται B. ἐπεὶ τε ἀγνοοῦνται C apud Ba-
stium ad Gregor. Cor. p. 838.
- 51, 3. ἀληθῆς ἐγκώμιον δόξειεν ἢ μεταβολῇ
A. Legebatur ἀληθῶς ἐγκωμιάζειν δόξῃ ἐν τῇ
μεταβολῇ.
- 51, 5. Εἰσὶ] ἐστὶ B.
- 51, 7. Scribe ἡ εἰρωνεία ex CD.
- 51, 10. Εὐριπίδῃ] Med. v. 506.
- 51, 11. μῆδεια] μηδεία A.
- 51, 14. εἴθηκας] εἴθηκε B.
- 51, 16. εἰ φεύξομαί γε γαῖαν A. οὐ φεύ-
ξομαι γαῖαν B. ἢ φεύξομαί σε γαίης CD. Conf.
Bastium ad Gregorium Cor. p. 760.
- 51, 17. μόνη μόνοις] μόνοις μόνη CD.
- 51, 20. ὡς pro οἶον dedi ex A.
- 51, 20. ὁπότεν] ὅπ' ὅτ' ἂν A. Scribe ὁπότε ἂν.
- 51, 20. Λίσχίνης] p. 77, 24.
- 51, 22. σιδήρεοι] σιδηραῖοι A.
- 51, 22. ἐκαρτερεῖτε] ἐγκαρτερεῖτε CD.
- 51, 23. ἀκροώμενοι] ἀκραιόμενοι A.
- 51, 23. ὁπότε] οὔποτε A.
- 51, 24. τινες] τισὶ CD. — κλίματα A.
- 51, 25. τοῦ βίου A. τοῦ δήμου recte BCD.
- 51, 25. ὑποβέβληται AB. ὑποβέβληνται CD.

51, 25. φορμορῶραφούμεθα A. φορμορα-
φούμενα C. φορμοροφούμενα D. μορμοραφού-
μενα B. Apud Aeschinem scriptum, οὐ μέμνησθε
— ῥήματα, ἃ πῶς ποῦθ' ὑμεῖς — ἀκροώμενοι,
ὅτ' ἔφη — τὴν πόλιν, ἀνατετμήκασί τινες τὰ
κλίματα τοῦ δήμου, ὑποτέμνεται τὰ νεῦρα τῶν
πραγμάτων, φορμορῶραφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά.

51, 28. καθέστηκεν CD. καθεστήκασιν A.
καθειστήκειραν B.

51, 28. λεπτομερέστερα τάδε] λεπτομερέ-
στατα δὲ A.

51, 29. 52, 4. ἐπικερτώμησις A.

51, 30. σεληράτος AB. σεμνότητος CD.

51, 33 — 52, 1. Π. ι, 347.

51, 33. ἡ μὲν A. 34. ἔδειμεν A.

52, 2 — 4. Διασυρμός — μαντεύεσθαι
om. AB. τῶ] Corr. τῶ.

52, 3. μαντῆς τις οὗτος Od. υ, 380.

52, 5. ἐπὶ τῶ] ἐπὶ τῷ A.

52, 5. συντεθειμένος A. Legebatur συντε-
θειμένος.

52, 6. οἶον om. A.

52, 7. 8. Od. σ, 105, 106. ἐνταῦθ' αἰ A.
τε οὐκ om. A.

52, 8. καὶ om. A. κατὰ B.

52, 9. δεόντως] δὲ ὄντως A. δεόντων CD.

52, 10. καταθρ.] κατὰ θρ. A.

52, 10. καταπαιζόμεθα A.

52, 11 — 13. Π. γ, 374. εἰ ἕτερον — τελευ-
τήσης, ὡς A. πριάμω ex A addidi.

52, 14. εἰκασμός A. Sic Moschorulus Tit-
zii p. 82.

52, 16. 17. Ὁδ. σ, 27: 28. Corr. γρηῖ. —
ἴσως A.

52, 18. παριστιῶν A. Legebatur παριστίας

52, 19. σημασίαν post λέγοντος additum
delevi auctore A.

52, 20. II. π, 745. ὡς BCD.

52, 21. καὶ — σχήματα om. A.

52, 22. παραδίδοσθαι A.

52, 22 — 24. τὰ — ἀποδείξαι om. CD.

52, 24. ἀποδείξαι] ἐπιδηῆλαι A.

52, 26. ἦτις ἐστὶ λόγος] οἵτινες εἰσὶ λόγος
A. ἦτις ἐστὶ λόγος CD. ἦτις ἐστὶν, omisso λό-
γος, B, — εὐπεριγράφω A. ἀπεριγράφω B.
ἀπεριγράπτω CD.

52, 27. ἀποτελῶν ACD. ἀποτελοῦσα B.

52, 27. — 30. ἀνήρ — μὲν om. A.

53, 2. δίκωλοι μὲν om. BD. καὶ δίκωλοι
μὲν C.

53, 3. ἀθηναῖοι μὲν BCD recte.

53, 5. ἀθηνῶν melius BCD.

53, 6. καὶ πρόσωπον A.

53, 6. πρόσωπον μὲν] πρόσωπον ἂν CD.

53, 7. ἂν φαίνοιτο] ἐμφαίνοιτο A. ἀνα-
φαίνοιτο BCD.

53, 8. ψυχῇ] φρένες CD.

53, 9. χωρὶς] χώρα CD.

53, 9. προεκθέσεως A. ἐξ προθέσεως B.
ἐκπροεκθέσεως CD.

55, 10. *ἂν φαίνοιτο*] *ἀναφαίνοιτο* A. *ἂν ἀναφαίνοιτο* BCD.

53, 11. Corrige *τίς γὰρ οὐκ ἂν* ex BCD.

53, 11. *μετάσχοι στρατείας*] *μετασχοῖς στρατειᾶς* A.

53, 12. *ἀθηναίων* dedi ex A pro *ἀθηνῶν*.

53, 13. Post *στρατηγ.* ex BCD addendum, *ὑπὸ δὲ τῆς ἐλλάδος ἐκπεπονημένης.*

53, 13. *ὑπὸ*] Corrige *ὑπὲρ* ex BCD.

53, 14. Corr. *τὴν τῶν βαρβάρων* ex BCD.

53, 15. *νῦν* pro *νυνὶ* dedi ex A.

53, 16. *τὰ σχήματα*] *τὸ σχῆμα* BCD.

53, 17. *λόγῳ*] *λόγῳ σχημάτων* BCD.

53, 19. *ἐμπεφυῖα*] Corrige *ἐκπεφευγυῖα* ex BCD.

53, 21. *παρωνομασία* CD.

53, 22. *προδιορθ.*] *προσδιορθ.* A.

53, 23. *ἐπιδ.* — *διαβεβαίωσις* om. A.

53, 25. *ὁμοιώπτωτον*] *ὁμοιώπτωτον, ἀλλοιώσις* CD. Conf. ad 57, 17.

53, 26. Scribebatur *κλίμαξ* hic et alibi.

53, 27. *ἰβυκὸν* A.

53, 28. *καταρίθμησις* ACD. *ἀπαρίθμησις* B.

53, 28. *ἀσύνθετον* A. *ἀντιστρόφου* A. *ἀντιστροφῶν* B. *ἀντιστροφῆς* CD.

53, 30. *προαπεκφώνησιν* CD.

54, 1. 2. II. α, 15. 16.

54, 5. 6. II. ι, 589. *ἀμαλθύνει* A.

54, 7. δὲ A. Legebatur γὰρ

54, 7. *ἐχρήσατο* A. *χρησαμένη* B. *χρωμένη* CD.

- 54, 11. δε] δε, ο BCD. ἔχων A.
- 54, 12. ὀρμὴν] ὀργὴν ACD.
- 54, 13. ἀναγκαιομένου C. ἀναγκαζομένου
- D. — ἐλλάμποντος B.
- 54, 14. οἶον accessit ex CD.
- 54, 15. Π. γ, 39.
- 54, 16. ἐστὶν solus habet A. ὅταν om. A.
- 54, 18. κινήσομεν B.
- 54, 19. Π. β, 758. πρόθως omissio θοός A.
- 54, 20. ἀρχὴν A. Legebatur χάριν.
- 54, 22. Scribe ὅπότ' ἂν ex A. ἀτοπώ-
τερα A.
- 54, 23. πέρασμα A.
- 54, 24. 25. Demosthen. p. 226, 17. βούλο-
μαι δὲ BCD. ἀρχομένου τοῦ λόγου A. ἀρχό-
μενος τοῦ λόγου B. ἀρχομένῳ τῷ λόγῳ C et
correctus D.
- 54, 26. λόγου om. A.
- 54, 27. ἀφαιρουμένου CD. παρενθέσει Blo-
chius.
- 54, 28. Π. δ, 286. σφῶϊν — ἔοικεν A.
- 54, 29. διόρθωσις δὲ scripsi ex A. Lege-
batur διόρθωσις ἐστι.
- 54, 31. οἶον ὡς τοίνυν ὑμεῖς B. Sunt De-
mosthenis verba p. 255.
- 55, 2. μεγάλαυχα A. Legebatur μέγала.
- 55, 3. ἐκμαλάττωμεν B.
- 55, 4. ἀπροαστάς A.
- 55, 5 — 8. Π. ξ, 110. αἱ κε θέλητε B. αἱ
κε θέαν τε A.

- 55, 8. *κἀγὼ* A. *ἐνχόμαι τυδέος εἶναι* A.
- 55, 11. II. ε, 878. *σὺ* A.
- 55, 13. *ἑαυτόν* A. *αὐτόν* B.
- 55, 14. *πρὸς τοὺς* B.
- 55, 15. *αὐτοῦς* om. B.
- 55, 16. *τόν* om. A. *ἀναδεχόμενον* B.
- 55, 20. *ἑώρακα* A. *πρὸς κεκ.* Blochius. *Legebatur προσκεκ.*
- 55, 23. 24. II. β, 284.
- 55, 25. *ἐπὶ* A.
- 55, 27. *ἐγκαταλειπόμενον* — *ἐγκαταλείποντας* scripsi ex A. *Legebatur ἐγκαταλιμπανόμενον* — *ἐγκαταλιπόντας.*
- 55, 56. *μετὰ τοῦ* CD. *κατὰ τοῦ* A. *μετὰ καὶ τοῦ* B.
- 56, 3. 4. II. ρ, 448. *μᾶν* — *δεδαλ.* — *ἐποιχῆς.* A.
- 56, 5. *δέ* om. A. Recte Blochius *ἐπὶ τῷ σ.* Conf. 52, 5.
- 56, 7. *ὑπερίδη* A. Vulgo *Εὐριπίδη.*
- 56, 8. *Τάντεστραμμένον* B.
- 56, 9. *φράσιν*] *ῥύσιν* A. *Voluit ῥῆσιν.* — *προσφορᾶ* B. — *τῶν σημαινομένων* A. *σημαινόμενος* B. *σημαινόμενον* CD. *οἶον* om. A.
- 56, 10. 11. Od. ρ, 231. *σφελὰ* — *πλευρὰ* — *δόμου καταβαλλομένοιο* A.
- 56, 12. *δὲ* om. A. — *πλάσις* ACD: *λέξις* B.
- 56, 13. *ἐπίτασις* A.
- 56, 14. 15. II. υ, 372. *εἰμὶ καὶ* — *ἕοικεν καὶ πυρὶ χ. ἕ. μ.* A.

56, 17. 18. Π. χ, 127. *ιήθεός τε παρθένος
ὀρίζετον* A.

56, 19 — 21. (coll. 59, 5.) Aeschines p.
72, 30.

56, 20. *ἡμέρας* CD. *τῆς πόλεως* om. A. Scri-
bendum: *τῆς Ἑλλάδος*. — *ἀνήρπασται* ACD.
ἦρπασται B.

56, 22. *ὅταν* om. B. *ὄτ' ἂν* A.

56, 22. *ἦτοι* A. ἢ BCD. *ἀντωνομασίας* C.

56, 25. *μεταβάλλοντες διατιθώμεθα*] *με-
ταβάλλοντες διατιθέμεθα* A. *μεταβάλλοντες
συντιθέμεθα* B. *μεταλαμβάνοντες διατιθώ-
μεθα* CD.

56, 24. *κλεοχάρη* A et CD apud Bekke-
rum. *κλεοχάρει* C apud Bastium Comm. pal.
p. 804. *κλεοχάρῳ* B. *δημοσθένης*] *δηρὸς* D
apud Bastium.

56, 25. *φιλίπῳ* A. Ceteri *φίλιππον*

56, 28. *δημοσθένη* A. *δημοσθένην* CD. *δη-
μοσθένει* B.

56, 29. *ἐξήτει· τὸ διὰ τί* Bekkerus. *Libri
ἐζητεῖτο διὰ τί*

56, 30. *αὐτοῖς*] *αὐτοῖς*

56, 30. *λογίζεσθαι ἀδίκως, ἀδίκως τε ἀπέ-
θανες* A. unde *τε* ascivi, quo carent ceteri.

57, 1. *τοιούτον* B.

57, 2. *ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ*] Sic A. *Legeba-
tur ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ καὶ Ἀνακρεοντι. καὶ
(καὶ om. CD) παρὰ μὲν οὖν Ἀρχιλόχῳ.*

57, 5. νῦν δὲ λεώφιλος μὲν A. νῦν μὲν λε-
ώφιλος B. νῦν λεώφιλος μὲν CD.

57, 3. λεωφίλου A. Legebatur λεώφιλος.

57, 3. λεώφιλε δὲ ἄκουε AB. λεώφιλος δ'
ἄκουε CD. Archilochi fragmentum, quod est apud
Gaisfordum LXXIV, ita emendabat Porsonus,

νῦν (δὲ) Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ'
ἐπικρατεῖ,

Λεωφίλω δὲ πάντα κεῖται, Λεωφίλου δ'
ἀκούεται.

Recte fortasse: quanquam et grammatici haec
afferentis consilium, et optimi libri A scriptura,
et illud quod dicit παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι ἐπὶ
τριῶν, probabile facit quattuor deinceps casibus
Λεώφιλος, Λεωφίλου, Λεωφίλω, Λεώφιλον, Ar-
chilochum usum esse: ut neque ἐπικρατεῖ neque
ἄκουε vel ἀκούεται locum habere possit.

57, 5. ἐπὶ τριῶν addidi ex A.

57, 6. ἐγὼ γερωῶ A.

57, 7. δ' ἰδέεν ποθέω] δὲ διῖδεῖν ἐπιποθῶ B.
διὸς κνέων A. δὲ διοσκνέω CD.

57, 9. φράσις ACD. ἔκφρασις B.

57, 10. καὶ CD. ἢ AB.

57, 10 — 14. ἐπὶ — αἰτιατικῆς om. A.

57, 12, 13. II. α, 14.

57, 15. II. ε, 678.

57, 16. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου om. A.

57, 17. II. α, 367. πάντες B.

57, 17. Sequitur in CD. (conf. ad 53, 25.) ἀλ-
λοίωσις δὲ ἐστὶ τοῦτο, ὅτε τῇ προκειμένη φράσει

ἢ ἐκφερομένη ἔγνοια μὴ ὁμοιοπτώτως τοῖς φθά-
 σασιν ἐπενεχθῆ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐπαγομένην ἔν-
 νοιαν μεταληφθῆ. Tum apponuntur in utroque
 libro exempla quae repeti non est operae pretium.
 Speciminis causa haec apposui, αὐτῶ ἢ δόξα
 καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμὴν. — καὶ
 εὐριπίδης, ἴν' ἀνταλλάσσωμεν οἱ με προὔδοσαν.

57, 18. δέ om. A.

57, 19. κατακλαομένη B.

57, 20. — 23. Od. ζ, 42. ἔδος ἀσφαλῆς αἰεὶ
 ἔμμεναι· οὐτ' — ἐπιίλνεται — ἀνέφελος.

57, 24. προστιθέντες] Corrige προθέντες ex B.

57, 24. ὄνομά (male typographia ὀνόμα) τι ἢ
 ῥῆμα] ὀνόματι ἢ ῥήματι A. Vide ne praestet,
 ὄνομα ἢ ῥῆμα.

57, 25. δέ A. Legebatur γὰρ

57, 26. δέ ACD. γὰρ B. — ἐστὶν om. A.

57, 28. Corr. διομήδη ex A.

58, 1. ἐρῶ] ἀρῶ A. οὐδ'] ἀλλ' B.

58, 2. πατρώας] πατρώϊος A.

58, 2. ἐξελίλασαι A. ἐξελίλαται CD. ἐξε-
 λήλασθαι B.

58, 3. οὐδ'] οὐδ' ὅ] om. B.

58, 4. ἐν ἄργει] ἐναργεῖ A.

58, 5. οὐδ' dedi ex A. Legebatur οὐδ'.

58, 5. ὠμοβρῶτα CD. ὠμόβροτα A. ὠμο-
 βρότως B.

58, 6. ἀστάκειον CD. ἀστάκιον AB.

58, 6. διακαρατομῶν] Legebatur διὰ κάρρα
 τεμῶν. διακαρατεμῶν A.

- 58, 9. ἀνδρομάχη] Imo Andromeda. Vidit Villoisonus.
- 58, 9. τῷ περσεῖ om. A.
- 58, 10. ἀγοῦ B. ξέν' CD.
- 58, 10. πρόσπολον] πρὸς ὄλυμπον A. θ'έλεις] ἐθ'έλης A.
- 58, 11. δμωῖδα] δμῶδα
- 58, 12. πλείους A. Scribebatur πλείονας
- 58, 13. ὅταν A. Legebatur ὅταν τὰ
- 58, 14. γὰρ ACD. τὸ B.
- 58, 16. προτιμῶσιν Blochius. Libri γὰρ τιμῶσιν.
- 58, 19. ἐνόμως] ἐν νόμῳ A.
- 58, 21. ἀντιστέλληται A. Legebatur ἀντιδιδαστέλληται
- 58, 21. μὲν om. A.
- 58, 22. δημάδη] δημῶδη A.
- 58, 23. συνέπινες αὐτῷ ACD. ἔπινες σὺν αὐτῷ B.
- 58, 24. εὐωχομένων A.
- 58, 25. συνηέχθης CD. συνηλέχθης A. συνειλέχθης B.
- 58, 26. συνομνύμενος ACD. συγγενόμενος B.
- 58, 27. συνηέχθη D. συνηλέχθη A. συνειλέχθη BC.
- 58, 29. κῶλων] καλῶν A.
- 58, 29. νομίζατε] Aeschinis locus p. 76, 2.
- 58, 31. ἐμπρήσεις] ἐμπρίσεις A.
- 58, 37. ἐμπιπραμένας οἰκίας ACD. ἐμπιπρησκομένας οἰκίας B.

59, 1. *τείχη* CD. *τὰ τείχη* AB.

59, 2. *τὸν λόγον* om. A.

59, 5 — 7. Aeschinis verba: vid. ad 56, 19.

59, 6. *μεθήμεραν ἐκ μέσου* A.

59, 9. *ὡς* pro *καὶ dedi* ex A. *λόγον*, ὡςπερ διὰ *βαθμῶν τινῶν ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαίνοντες κόμμα ἢ κῶλον, καὶ διὰ τῆς ταυτολογίας οἰονεῖ ποδὶ δευτέρῳ πατάντα (πάντων C.) καὶ ἀνόντα, οἶον, οὐκ εἶπον —.) CD. Praeterea C exemplum *κλίμακος* ex Gregorio Nazianzeno sumptum addit.*

59, 8. *τῶν* om. A. *κῶλοις ὀνομάτων] ὀνόμασιν* A.

59, 9. *διατεθώμεθα* A.

59, 10 — 12. Demosthenes p. 288.

59, 10. *εἶπον μὲν] εἶπομεν* A. *ταῦτα* om. CD. — *ἔγραφα δὲ] ἔγραψεν* A.

59, 10. 11. *οὐδ'* (corrigere typosetae errorem *οὐκ*) *ἔγραφα μὲν (δὲ pro μὲν B.) οὐκ ἐπρέσβευσα δὲ* om. A.

59, 11. *οὐκ ἐπρέσβευσα μὲν] Corrige οὐδ' ἐπρέσβευσα μὲν* ex Demosthene. *ἐπρέσβεύσαμεν* A.

59, 15. Π. β, 102.

59, 16. 17. *δῶκε — ἀναξ* om. B.

59, 17. δ' A. 19. 20. om. A.

59, 22. *οἶον* om. AB.

59, 25. 24. Π. τ, 47. *τῶδε* A. *ἄρεος* recte BCD.

59, 25. *ἦν αὐτῶν* A. *Legebatur αὐτῶν ἦν*

59, 27. Π. ι, 5.

- 59, 28. ἐκπνεῖ ACD. πνέει. B.
- 60, 1. φάν] φραμὲν A.
- 60, 1. υἱοὶ CD. υἱὸς B. υἱὸν A. καὶ] ἢ D.
- 60, 2. ποσειδάονος A.
- 60, 3. τῷ om. A.
- 60, 5. Π. ν, 1. ζεὺς δὲ ἔπειτα τρωᾶς B. ζεὺς ἐπεὶ οὖν τρ. CD. Recte A.
- 60, 7. καὶ] καὶ τὸ CD.
- 60, 8. 9. Π. β, 641. μεγαλήτορες B.
- 60, 9. οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνατ] οὐτὰς αὐτὸς ἔκθανε A.
- 60, 10. νεότεροι A.
- 60, 11. οἰνειδῶν] οἰνήδων A.
- 60, 13. ἐνικὰ ῥήματα A. Legebatur ἐνικῶν ῥημάτων.
- 60, 13. ἔχοντα ἐπιφορὰν] ἐχοντας ἐπι ἀναφορὰν A.
- 60, 13. ἐπὶ πόλεως A. Legebatur ὑπὲρ πόλεων.
- 60, 14. ἰάχει B. βαρὺφθεγκτ' ἄν] βαρὺφθεγκτῶν restituit Fiorillo ad Herodem p. 70. βαρὺφθεγκτ' αναγγελῆαι CD. ἀγέλαι A. ἀγέλαν B.
- 60, 15. ἡσιόδω] Θεογ. 321.
- 60, 17. τοῦ ἔθους ACD. τὸ ἔθος B.
- 60, 18. ἐνικὰ ῥ. ἐπιφ. A. Legebatur ἐπιφ. ἐνικὰ ῥ.
- 60, 18. αἰὲ παρεδεξάμεθα om. B. In CD scriptum ἐπιφέρειν αἰὲ παρεδεξάμεθα ἐνικὰ, omissio, ut videtur, ῥήματα.

60, 21. Π. η, 6.

60, 23. Π. β, 155. νεῶν om. A.

60, 24. ἰβυκὸν A. τάξεως A.

60, 27. Π. ε, 6.

60, 29. 30. Od. α, 167. Corrige φησὶν ex B.

60, 31. ἰβύκειον] ἰβυκὸν A. ἴβυκος] ἰβυκός

A. Ante ἴβυκος insere πρῶτος ex BCD.

60, 32. δέδεικται] ἔδει A. καὶ additum ex A.

61, 1. γλαυκώπιδα — πριάμοιο] λευκὰ πί-
δακας ἀνδρανέρασι πλόκαμον κόρην. πριάμου
A. γλαυκώπιδα κασάνδρα πριάμου B. γλαυ-
κώπιδι κασάνδρα ἐρασιπλόκαμον κόραν πριά-
μοιο CD. Codicis A scriptura suadet ut γὰρ ante
γλαυκώπιδα deleatur.

61, 2. φῆμις tyrothetae error pro φᾶμις.
φαμῆς A. φάτις D.

61, 5. τᾶμος] ταμὸς A.

61, 4. ἀηδόνας] ἀειδονάς A.

61, 5. ἐπαλλήλων] ἐπ' ἀλλήλων BCD.

61, 5. ὀνομάτων ACD. νοημάτων B.

61, 6. ἢ δυῖκοῖς om. A.

61, 7. ποιητῆ εἰσὶ BCD. τοιαῦτα ACD.

ταῦτα B.

61, 8. Π. ε, 774.

61, 10. 11. Od. κ, 513.

61, 13. Π. υ, 158. ἠδὲ — ὁ ἀπόλλων A.

61, 15. Od. ξ, 216. τ' om. A.

61, 16. τοῦτο] τούτου A.

61, 17. ὄθεν] ἐνθεν A. εὐθύς A. Legebatur

εὐθύ

- 61, 18. κάστωρ τε] κάστωρε A.
- 61, 19. ὠκέων· δαμάντορες A. δαμαντήρες
omisso ὠκέων B. ὠκεαδαμαντήρες CD.
- 61, 19. ἰππότα σοφῶ CD.
- 61, 20. κυδρός A. κῦδρος B. κύδεος CD.
- Aliorum grammaticorum Alcmatica haec afferentium loca indicat Welckerus p. 21.
- 61, 22. Legebatur ταῦῶσι. Correctum ex ACD.
- 61, 22. ᾧς om. A.
- 61, 22. Π. κ, 52.
- 61, 23. ταῦτό A. Scribebatur ταῦτόν
- 61, 24. ἐκ κοινοῦ καὶ ξένου, πυκνοὶ ACD.
ἐκ κοινῶν· καὶ ξένοι πυκνοὶ A.
- 61, 25. Od. μ, 92.
- 61, 26. Π. γ, 458. κτῆμ' A.
- 61, 27. 28. ex CD accesserunt. Corrigendum
ἠσιόδω, cuius sunt verba E. καὶ H. 115. νόσφι
ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος.
- 61, 29. ὅταν om. B.
- 61, 30. γίνηται] γίνεται AB. γένηται CD.
- 61, 31. Π. ι, 150. καρδαμάλην — ἴσην A.
- 62, 1. δημοσθένει] p. 12. extr. ἐρέτριαν ACD.
ἐρετριαν B. εἶλεν CD. ἔλεν A. ἔλθοι B. εἰτ' ἄπυ-
ναν πόλιν ποτίδεαν μεθ' ὧν ἦν A. αὐθις ACD.
αὐτῆς B. Apud Demosthenem legitur, τὸ πρῶτον
Ἀμφίπολιν λαβὼν, μετὰ ταῦτα Πύδναν, πάλιν
Ποτίδαιαν, Μεθώνην αὐθις
- 62, 4. ἀσύνθετον A.
- 62, 6. 7. Od. κ, 251. ἴομεν A. ἦομεν B.
κέλευες — καλλία A.

- 62, 9. 10. Π. α, 322.
- 62, 11. ἀντιστρόφου scripsi auctore A. Legebatur ἀντιστροφῆς. Conf. 53, 28.
- 62, 12. Π. ψ, 119.
- 62, 14. Π. β, 101.
- 62, 14. τοιοῦτο λέγουσιν A. Legebatur τοιοῦτον δὲ λέγουσιν
- 62, 15. Π. κ, 252.
- 62, 16. νοείσθω AB. νοεῖται CD.
- 62, 16. δὲ A. γὰρ BCD. πλείω A.
- 62, 18. τῶν τοῦ λόγου A. Legebatur τοῦ λόγου τῶν
- 62, 20. τοίνυν sumptum ex A.
- 62, 20. μετὰ μέλλοντός] Corrige τὰ μέλλοντα ex BCD.
- 62, 21. παρασκευάζουσα B. προσπαρασκευάζουσα C.
- 62, 22. ἤμελλε A. Scribebatur ἔμελλε.
- 62, 22. ἀλλὰ προὔφεστίησάτο A.
- 62, 24. 25. Π. β, 815. πολυσαρκυμῖο A. μυρίνης A. Scribebatur μυρίνης
- 62, 27. Π. ξ, 291. ἄνδρες δὲ τε A.
- 62, 28. τὸ μέτρον A. ξάνθον A.
- 62, 28. παράλειφθὲν A. Legebatur παραληφθὲν
- 62, 30. προσυνηστᾶσα A.
- 62, 30. οἶον om. AB.
- 63, 1. 2. Π. π, 46. ἢ γὰρ recte AB.
- 63, 2. οἶ τ' αὐτῶ om. A. λιπέσθαι tyrothetæ error pro λιτέσθαι

63, 4 — 9. Π. μ, 40. σφόδρως πόνον ΒΙ μίμησ A.

63, 6. δὲ om. A. 7. ἄσπετος A.

63, 10. παραφρόνησις A.

63, 12. 13. Π. γ, 182. μυριγενέσ A: πολλοὶ
om. A.

63, 15. 16. Π. ρ, 445.

63, 18. οἴου τε] οὔτε A. ὄντως A.

63, 19. Π. κ, 485. ἀπελθών A.

63, 21. Π. γ, 2.

63, 22. δὲ om. A.

63, 24. ἀνταποδοιδόμενη A. Legebatur ἐπα-
γομένη

63, 26. Π. κ, 487.

64, 3 — 6. Π. ι, 527. τὰδ' A.

64, 7. ἀποτροπῆς γὰρ A. Legebatur τοῦτο
γὰρ ἀποτροπῆς

64, 9. 10. 11. Od. α, 298.

64, 9. om. A. 10. ἐπεὶ om. A.

64, 13. 14. Π. σ, 591. κνώσῳ εὐρεῖν —
ἐριάδην A.

64, 16. ἦ] ἦ καὶ CD. ψιλῆς] ψυχῆς A.

64, 16. ὑποτυπώσεως A. sed idem ἀποτυ-
πώσεως 20.

64, 17. οἶον additum ex CD.

64, 18. 19. Π. β, 478. ποσειδάονι A.

64, 21. Od. τ, 246. ἔην CD. ἐν B. ἐπὶ A.
ὄμοισι A. μελανόχρους A: ceteri μελάγχρους.
ὄλοκάρηνος A.

Cum Herodiano comparentur Tiberius Rhetor a Boissonadio integre editus et Manuel Moschopulus Nicolai Titzii inde a p. 60. Scribam Lipsiae.

P. VII. l. 13. Corr. σέλη

P. VIII. l. 9. A. αἷται pro αἷτα

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ

ΤΟΝΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

A

СОВЕТСКО-КАРАИМСКАЯ ДРУЖБА

КАРАИМСКАЯ ШКОЛА

Ἰωάννου γραμματικῆς ἀλεξανδρέως
 τῶν παραγγελμάτων ἐν ἐπιτομῇ.

Τὸ ἐκάστη λέξει τὴν δέουσαν προσῳδίαν τιθέναι συμ-
 πέρασμα σχεδὸν πάσης τῆς γραμματικῆς τυχάνει με-
 θόδου· καὶ γὰρ τὸν περὶ διχρόνων λόγον ὡς ὅτι μά- 5
 λιστα διηκριβωκέναι τῷ τοῦτο ποιεῖν ἐθέλοντι· ἐπεὶ πό-
 θεν τὸ μὲν ἶρος καὶ μῖμος προπερισπάσει, τὸ δὲ κτίλος
 καὶ χίος, τὴν νῆσον φημί, παροξυνεῖ μὴ γνοῦς ὡς τὰ μὲν
 πρῶτα ἐπιτεταμένον ἔχει τὸ ι, τὰ δὲ δευτέρᾳ συνεστακ-
 μένον; ἐτι καὶ τὸν περὶ κλίσεως· ἐπεὶ πόθεν τὸ μὲν 10
 σωλῆρος προπερισπάται, τὸ δὲ ποιμένος παροξύνει,
 ἀγνοῶν ὡς ἐν τῇ κλίσει προλάττει τὸ η, τὸ δὲ εἰς ε μετα-
 βάλλει; καὶ προσέτι τὸ μὲν ἴζω βραχὺ τὸ ε ἔχει, τὸ δὲ
 ἴζον μακρὸν· ὅθεν καὶ προπερισπάται κατὰ τὸ κοινὸν
 ἔθος. τὰ τε τῶν διαλέκτων ἰδιώματα δεῖσει ἀκριβῶς εἰ- 15
 θέναι· ἐπεὶ πῶς παρὰ δωριεῦσι τὸ ἔλεγον ἐκείνοι πα-
 ροξύνουσι, τὸ τε ἀφρόδιτα παρὰ μὲν αἰολεῦσι πρὸ δύο
 ἔχει τὸν τόνον, παρὰ δὲ δωριεῦσι πρὸ μιᾶς; τί δ' ἄν
 εἴποι τις τὴν περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων, ὡς χρεῖωδης τῇ
 προκειμένη μεθόδῳ, τίνα τέ ἐστι τὰ ἐγκλιόμενα καὶ 20
 πότε ἐγκλίνεται καὶ πότε οὐ, καὶ πότε μὲν τὸ δασύ
 πνεῦμα ταῖς λέξεσιν ἐπιτίθεμεν, πότε δὲ τὸ ψιλόν;
 ἀναγκαῖον καὶ περὶ στιγμῶν εἶδέναι πραγματείαν, εἴ γε
 τὰς ὀξυνομένας τῶν λέξεων, εἴ μὴ στιγμή μετὰ ταῦτα
 ἐπιπέροιο, βαρύνειν χρεῶν. ἐν μὲν γὰρ τῷ 25

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 τούτῳ γε μάχη ἐνὶ κλυδωνεῖσιν
 βαρύνομεν τὴν τελευταίαν τοῦ Ἀχιλλεύς διὰ τὴν σὺμ-

φρασιν. ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ συντάξεως λόγος χρειώδης τυ-
χάνει πρὸς τοῦτο· ἐπεὶ πόθεν εἰσόμεθα ἐν τῷ

ξάνθῳ ἐπὶ δινήεντι

πότερον ἀνατρεπτέον τὴν ἐπὶ πρόθεσιν, ἢ ὀρθοτομη-
5 τέον, εἰ μὴ ὁ περὶ συντάξεως λόγος διδάξει ἡμᾶς, εἴτε
πρὸς τὸ ἐπιπερφόμενον ὄνομα τὸ δινήεντι ἢ πρόθεσις
ῥεοῖτο, εἴτε πρὸς τὸ ἡγούμενον τὸ ξάνθῳ; ἀναγκαῖόν
τε πρὸς τοῦτοις εἰδέναι ἐκάστην λέξιν ἐπὶ ποίας συλλα-
βῆς τὸν τόνον ἔχει· ὅπερ ἐν ἕξ μυριάσιν ἡρωδιανῶ πε-
10 πραγμάτευται· τῆς τε κατὰ τὴν ὀρθογραφίαν ἀκριβείας·
ἐπεὶ πόθεν τὰ μὲν μὴνὶ καὶ χηρὶ ὀξύνουεν, τὰ δὲ ἀτρεῖ
καὶ πηλεῖ, δίφθογγον ἔχοντα ἐπὶ τέλους, περισπωμέν;
καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν τὰ ἄλλα σχεδὸν ἅπαντα τοῦτοις τυ-
χάνει ὕλη· ἀλλ' ὅμως νῦν διὰ τοὺς αἰτήσαντας τὰ κεκᾶ-
15 λαιωδέστερα τῶν θεωρημάτων, δι' ὧν ἂν τις τὸν δέοντα
τόνον ἐπιθεῖη ταῖς λέξεσι, πειράσομαι παραδοῦσαν,
προομολογουμένου δηλονότι τοῦ ἐπὶ ποίας ἐκάστη λέξις
συλλαβῆς δέχεται τὸν τόνον· καὶ ἐπὶ τῆς τῶν χρόνων δυ-
νάμειος, πότε ἐκτείνονται καὶ πότε ουστέλλονται, καὶ
20 προσεῖτι πότε διὰ μόνου τοῦ ι καὶ πότε διὰ τῆς ει δι-
φθογγου γράφειν ἐκάστην δεήσει λέξιν· πλὴν ὅτι ἐφ' ὧν
ἂν δυνατόν εἴη συντομώτερον ὡς τὴν παρούσαν ἐπαγγελίαν
καὶ τὴν συλλαβὴν διδάξαι ἐφ' ἧς δεήσει τὸν τόνον
τιθέναι, καὶ τοῦτο παραδώσομεν ἐκ τῶν τοῦ πολυμα-
25 θεστάτου ἡρωδιανοῦ ἐν ἐπιτομῇ ἐκδεξάμενοι τὰ χρησι-
μώτερα· ἀρξομαι δὲ ἐντεῦθεν, παρησῶ δὲ καὶ τὰ τῶν
διαλέκτων ἰδιώματα.

Ἡ ὀξεία ἢ ἐν τέλει τίθεται, ἢ πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους,
ἢ πρὸ δύο· πρὸ τριῶν δὲ οὐκ ἔτι· τὸ γὰρ μὴ δεῖα παρα-
30 σαφροῖ πεπονθὸς παραιτούμεθα, ὅτι τὴν ει δίφθογγον
διεῖλεν.

Ἡ περισπωμένη ἢ ἐν τέλει τίθεται, ὡς ἐπὶ τοῦ
ἱρμῆς, ἡρακλῆς· ἢ πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους, ὡς ἐπὶ τοῦ κη-
πος, μῶλον· πρὸ δύο δὲ οὐκ ἔτι· οὐδέποτε ἐπὶ βραχείας
35 τίθεται περισπωμένη, οὔτε ἐπὶ θέσει μακρᾶς, ἀλλὰ
μόνον τῶν φύσει μακρῶν.

Ἔτι δὲ ὅτι πᾶσα βραχεία συλλαβὴ πρὸ βραχείας ἢ πρὸ μακρᾶς ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον ὀξύνεται. τοῦ μὲν πρωτέρου φίλος, τοῦ δὲ δευτέρου ἔκτωρ, ἔρως. πᾶσα συλλαβὴ πρὸ δύο τοῦ τέλους ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον ὀξύνεται, ὄμηρος, μενέλαος. Οὐδέποτε, μακρᾶς οὔσης 5 τῆς ἐπὶ τέλους, τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεία· ἐνθεν τῆς εὐθείας τοῦ ὄμηρος καὶ αἰτιατικῆς καὶ κλητικῆς προπαροξυνομένων, ὄμηρος, ὄμηρον, ὄμηρε, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, τοῦ ὄμηρου καὶ τῷ ὄμηρῳ, διὰ τὴν ἐπὶ τέλους μακρὰν παροξύνονται, σεσημειωμένων τῶν ἀττικῶν, 10 πόλεως, μάντεως. τὸν γὰρ τῶν κοινῶν εὐθειῶν τόνον φυλάττουσι τὰ ἀττικά ἐπὶ πάσης πτώσεως· ὁ ναὸς ὀξύνεται, διὰ τοῦτο καὶ ὁ νεὸς, τοῦ νεῶ, καὶ αἱ λοιπαὶ πτώσεις ὀξύνονται ὁμοίως. καὶ ἔτι τοῦ μενέλαος προπαροξυνομένου, τοῦ μενέλεως καὶ αἱ λοιπαὶ πτώσεις καὶ 15 οἱ ἀριθμοὶ προπαροξύνονται, κᾶν κατὰ γενικὴν μόνην γένηται ἡ ἐπέκτασις, ὡς ἐπὶ τοῦ πόλεως καὶ μάντεως. Πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, οἶκος, ἦθος, ὠμος· χωρὶς τῶν δια τοῦ ι ἢ θε ἐπεκτεταμένων· ταῦτα γὰρ φυ- 20 λάττει τὸν τόνον, ἅτε δὴ περιττῆς οὔσης τῆς συλλαβῆς παροξύνεται γούν τὸ ναίχι, καὶ εἶθε, καὶ αἶθε. ἐνθεν σημειούμεθα τὸ οὐχὶ ὀξύνομενον· τὸ δὲ ἦχι προπερισπᾶται,

ἦχι ῥῶας σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ κάμανδρος. 25 Ἡ αὖ καὶ οἱ ἐν τέλει λέξεων κείμενοι, μὴ ἐπιφερομένου συμφώνου, ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων πάντων ἀντὶ βραχείας παραλαμβάνονται· ἐπὶ μὲν τῶν εὐκτικῶν καὶ τῶν ἐπιρρήματων ἀντὶ μακρᾶς, οἷον τοῦ μὲν πρῶτου τὸ μῆδειαι καὶ ἄνθρωποι προπαροξύνονται· ἔτι δὲ καὶ τὸ μούσαι 30 καὶ κούροι προπερισπᾶται, ὡς τῶν τελευταίων συλλαβῶν βραχειῶν οὔσων. εἰ δὲ σύμφωνος ἐπιφέρεται, μακρὰί γίνονται, ὅθεν τοῖς ὄμηροις καὶ ταῖς μηδεαῖς ὁ τόνος καταβιβάζεται, καὶ πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους ὄξυς δίδοται· ὁμοίως καὶ ἐπὶ ταῖς μούσαις καὶ κούροις. τὸ μέντοι 35 οἶκος τοπικὸν ἐπιρῥῆμα καὶ οἶμοι σχετλιαστικὸν προπι-

ροξύνονται· καὶ τοι ὅτε ἐστὶν ὄνομα τὸ οἶκοι, προπε-
 ρισπᾶται, ἀλλὰ καὶ τὸ ποιῆσαι καὶ κείραι, εἰ μὲν ἀπα-
 ρεμφατον εἴη, προπερισπᾶται· εἰ δὲ εὐκτικόν, προπα-
 ροξύνεται· ὅτε δὲ ἐστὶ τὸ ποιῆσαι προστακτικῆς μέση
 5 ἀοριστος πρῶτος, προπαροξύνεται. Πᾶσα ὀξεῖα ἐπὶ τέ-
 λους λέξεως οὖσα, εἰ μὴ ἐπιπύροιο μετ' αὐτὴν στιγμήν,
 πάντως ἐν τῇ συμφρασεὶ κοιμίζεται εἰς βαρεῖαν· οἶον
 ζεὺς δ' ἐπὶ οὖν τρῶας τε καὶ ἔκτορα,
 το τε ζεὺς καὶ ἐπὶ βαρύνεται, ὅτι στιγμή μετὰ ταῦτα
 10 οὖν τίθεται. Ἰστέον δὲ ὅτι καθ' ἑκάστην λέξιν ἐν μιᾷ
 συλλαβῇ τίθεμεν ἢ ὀξεῖαν ἢ περισπωμένην, ἐν δὲ ταῖς
 λοιπαῖς συλλαβαῖς βαρεῖαν· οἶον ἐν τῷ μὲν ἐλάος δευ-
 τέρα συλλαβῇ ὀξύνεται, αἱ δὲ λοιπαὶ βαρύνονται, καὶ
 ἐν τῷ ἀλοῖος ἢ μέση περισπᾶται, ἢ δὲ πρώτη καὶ τρίτη
 15 βαρύνονται. διὸ καὶ βαρύνοντα καλεῖται τὰ παροξύτονα
 καὶ προπαροξύτονα καὶ προπερισπώμενα, διὸ ἢ τελευ-
 ταῖα τούτων βαρύνεται· ἀλλ' ὡς ὁμολογουμένας τὰς
 τοιαύτας βαρεῖας ἔωμεν, διὰ τὸ μὴ καταστιθεῖν τὰ βι-
 βλία. Ἡ ὀξεῖα οὖν καὶ ἡ βαρεῖα περισπωμένην ποιού-
 20 σιν, οἶον φῶς φῶς, εὐγενέος εὐγενούς· ἀναπαλιν δὲ ἢ
 βαρεῖα καὶ ὀξεῖα εἰς ὀξεῖαν συναίρουται, εἰ μὴ ταρι-
 κὸν κωλύσῃ παράγγελμα, οἶον ζωὸς ζωῶς, προῖτου προῖ-
 του, κοῖλου κοῖλου· τὸ γὰρ κοῖλος κοῖλος διὰ τονικὸν
 παράγγελμα περιεσπᾶσθη. τὸ ἀδελφιδέος ἀδελφιδούς
 25 καὶ τὰ ὅμοια δι' ἕτερον λόγον περιεσπᾶσθη. τὰ γὰρ
 εἰς οὖς ἀπλᾶ πάντα περισπᾶται, οἶον βους, χῶς,
 πλους· τὰ δὲ σύνθετα βαρύνεται, οἶον μελαμπους, οἰ-
 δίπους, ὅθεν σημειούμεθα τὸ πούς καὶ ὄδους, παραλο-
 γως ὀξυνθέντα. αἱ δὲ βαρεῖαι εἰς βαρεῖαν συναίρουν-
 30 ται, ὡς τὸ δημοσθένεος δημοσθένους. πάλιν τὸ χου-
 σέος καὶ ἀργυρέος μετὰ τὴν συναίρεσιν περιεσπᾶσθη
 διὰ τὸν εἰρημίνον κανόνα, ὡς τὰ εἰς οὖς ἀπλᾶ περι-
 σπᾶσθαι θέλει.

Ταῦτα μὲν οὖν ἱκανὰ τοῖς εἰδόσιν ἐπὶ ποίας συλ-
 35 λαβῆς ἔδει τίθεσθαι. Πολλὰ δὲ οὕσης τούτων διδασκα-
 λίας, ἣν ἡμῶν ἠρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου παρέδωκε πραγ-

ματεία, ὀλίγα δὲ ἐξ αὐτῶν τὰ χροικώδεστερα συντόμως
 ἐκλεξαμένοι παραθήσοιεν, ὡς εὐχερατέραν εἶναι τοῖς
 στίξιν ἐπιλείουσι τὴν τούτου μάθησιν. πολλὰ μὲν οὖν
 καὶ ἐκ ψιλλῆς αὐτηθείας τὸ ἐπὶ ποίας συλλαβῆς ὁ τόνος
 ἐκάστης ὑπάρχει λέξεως ὥσπερ θεὰ δὲ τῶν εἰρημένων κα- 5
 νόνη ἀήλον ἔσται ὡς εἰ ἀπὸ τέλους εἴη τῆς λέξεως ἢ
 προσώδια, ποῖαν δεήσει τιθέναι τόνον. ἄλλ' ἐπιειθήτερον
 ἢ ἀπὸ τέλους εἴη φῶσει μακρῶς ὕψους τῆς τελευταίας,
 τότε λοιπῶν ἐγγυῶναι δυσχερῆς ἔκτε περισπᾶν θεῖται
 ταύτην εἴτε ὀξύνειν. τοῦτο μεθ' ὁδοῦσαι τὸ μέρος ἐπὶ 10
 τε τῶν ἐσθίων καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων ἐκ τῶν ἠρωδιανῶν
 συντόμως περὶ ἵσσομαι. εἰπόντες οὖν ποῖα τῶν ἐπὶ τέλει
 τῶν τόνων ἔχουσῶν λέξεων περισπῶνται, δηλοῦσι τὰς
 λοιπὰς ὀξυνόμενας καταλείψομεν. ἄρξομαι δὲ ἐκ τῶν
 ὀνομάτων. 15

Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον οὐδέτερον μακροκατά-
 ληκτον, εἴτε ἀπαθές εἴη εἴτε πεπονηδός, περισπᾶται
 καὶ ἔστι τὰ μονοσύλλαβα τῶν στοιχείων ὀνόματα, εἰ,
 μῦ, κῦ, καὶ τὰ λοιπὰ, πᾶν, δῶ, κῆ, σῆ, οὐς, φῶς,
 πῦρ, σῶρ. τούτο δὲ φασὶ θεορῆτες ὀξύνειν. τῶν δὲ ἀρ- 20
 σενικῶν ἐν μὲν τοῖς εἰς ἕ ληγοῦσι τὸ θῆρας περισπᾶται,
 ἐπεὶ καὶ ἐντελέστερον αὐτῶν τὸ θῆρας δισύλλαβον.

Θηρῆται δὲ ἀπαθῆσθε νεηλῶδες.
 καὶ τὸ βῶς, ἐπεὶ καὶ τούτου ἐντελέστερον ἦσσι τὸ
 βῶας· μόνον γὰρ τῶν ἰχθύων φωνὴν ἀρίται· τὸ δὲ 25
 γλαῦς καὶ αἶξ παρ' ἡμῖν μὲν ὀξύνονται, παρὰ δὲ ἀθη-
 ναίοις καὶ ταῦτα τινὲς περισπῶσι. Ἐν δὲ τοῖς εἰς σ λη-
 γουσι ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκῶς τὰ περισπῶμενα τῶν
 μονοσύλλαβων ταῦτά ἐστι, γῶς, χῶς, θᾶς, λᾶς, εἶς,
 φῶσις, κῆς, τῆς, καὶ πάντα εἰς ὡς μονοσύλλαβα, ὡς 30
 αἶς. τὰ σᾶς ἀπὸ τοῦ σᾶος συνηρῆται καὶ περισπᾶται.
 Καὶ πάντα τὰ εἰς οὐς, εἴτε ἀπαθῆ εἴτε συνηρῆμενα,
 βῶις, ρῶς, τοῦ πους παρὰ λόγῳ ὀξυνθέντος. ταῦτά
 μὲν οὖν ἀρσενικὰ, κοινὸν δὲ τὸ σᾶς, θηλυκὰ δὲ γῶνως
 ναῦς καὶ νᾶς, γῶας, βαῶς. ἐν οἷς καὶ τὰ εἰς ὡς μόνον 35
 σύλλαβα κύρια περισπᾶται, κῶς, γῶς, χῶς, τῶς, ρῶς.

πάλιν ὀνόματα τὰ βῶς κατὰ μεταβολὴν δωρικὴν ἐστὶ
 τὸ βῶς· τὸ δέ, βῶς ἀγαθὴ, ὄξυνόμενον οὐ κύριον. Τὰ
 εἰς α θηλυκὰ μονοσυλλαβὰ περισπᾶται πάντα, μνᾶ,
 χνᾶ, ἢ φοινίκη οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πρῶταρον, φνᾶ, νῆ-
 5 σορ. Τὰ εἰς η ἐκ συναίρεσως περισπᾶται, γέα γῆ, νεα
 νῆ, πλέα πλή. Ταῦτα ἐν τοῖς μονοσυλλαβοῖς περισπᾶ-
 μένα, τὰ δὲ λοιπὰ ὄξυνται, φῶς, τρῶς, μῆν, χῆν, ζῶς,
 τρῆς, θῶν, καὶ τὰ λοιπὰ. Τῶν δὲ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν
 ἐν μὲν τοῖς εἰς ν λήγουσιν ἀρσενικοῖς τὰ εἰς ὧν ἐπὶ τέ-
 10 λει τὸν τόνον ἔχοντα, εἰ διὰ τοῦ ντ κλίνονται, περισπᾶ-
 ται, εἰ δὲ μῆ, οὐκέτι, πλὴν μόνου τοῦ ποσειδῶν.
 εἴτα γὰρ περισπᾶσθῃ συνηρημένον ἐκ τοῦ ποσειδέων.
 τῶν περισπᾶμένων ὑποδείγματα, δημοφῶν, ἀμνοκῶν,
 ἀντιφῶν, καὶ εἴ τι τοιαῦτων. Πάντα τὰ εἰς ες μακροκαί-
 15 τάληκτα ἐπὶ τῷ τέλει τὸν τόνον ἔχοντα ὧν ἢ κλίσις ἢ
 κατ' ἀποβολὴν τοῦ σ, ἢ διὰ τοῦ ντ, μητρῶς μητρᾶ,
 ζῆκᾶς ζῆνᾶ, γλισᾶς γλισᾶντος, πελεκᾶς πελεκᾶντος,
 ἄλᾶς ἄλάντος, καὶ ὅτι τοιοῦτον. ἴσως παραλόγως διὰ
 τοῦ δ κεκλιμένα, ὧν τὰ α μακρόν, βοιβᾶς βοιβᾶδος,
 20 βητιῶς βητιᾶδος· τὰ δὲ παρὰ παρακλιμένου συντεθέντα,
 οἷου ἐστὶ τὸ χαλκοκρᾶς, νεοκρᾶς, οὐκ ἀντίκεινται ὄξυν-
 μένα· διὰ γὰρ μόνου τοῦ τ κλίνεται· σισημείωνται τὸ
 ἱμάς καὶ ἀνδρίας ὄξυνθέντα· ἱμᾶντος γὰρ καὶ ἀνδριάν-
 τος, ἅπερ παρ' ἀττικοῖς περισπᾶται. Πάντα τὰ εἰς ης
 25 ἐπὶ τῆς τελευταίας ἔχοντα τὸν τόνον, εἰ παρὰ κλέος εἴη
 συντεθέντα, περισπᾶται, οἷον ἠρακλῆς, σοφρόκλῆς, καὶ
 ὅσα εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν χάρις τοῦ σ, ἐρμῆς ἐρμου,
 θαλλῆς θαλλᾶν, σωφῆς σωφῶν, ἐκ τοῦ ἐρμῆας, θαλλῆας,
 σωφῆας πάλιν συνηρημένα, καὶ ὅσα διὰ τοῦ ντ κλίνεται,
 30 τιμῆς τιμηῆτος, φθογγῆς φθογγῆντος, ἃ καὶ αὐτὰ συ-
 νηρηται ἐκ τοῦ τιμηῆς, φθογγῆς. τὰ δὲ παρὰ ταῦτα
 ὄξυνεται, ψευδῆς, σαφῆς, ἀληθῆς, καὶ τὰ λοιπὰ. Ἐν
 δὲ τοῖς εἰς υς περισπᾶται τὰ ὄσφυς, ὄσφους, καὶ ἀρσενι-
 κοῦ τὸ ἰχθύς παραλόγως· διονύς καὶ ἀπρῦς ὑποκοριστι-
 35 κώτερα ὄντα καὶ αὐτὰ περισπᾶσθῃ. Ἐν δὲ τοῖς εἰς ως
 περισπᾶται τὰ ὑποκείμενα, λογῶς, φορῶς, ταλιῶς· τὸ

μεινέειος, και τυφώς, και ταώς, και περισπᾶται και δι-
κατάληκτά ἐστι· και γὰρ εἰς νη λήγουσι· πάντες δὲ τὰ εἰς
ως περισπασθέντα ἀνευ λόγου περισπᾶσθη. τὸ δὲ τη-
λεβώς ἐκ τοῦ τηλεβέος ἀνήρηται. οὐδὲ θηλυκὸν ἀσυναί-
ρετον ἢ οὐδέτερον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν περισπᾶται, 5
ἀλλὰ τὰ περισπασθέντα ἐκ συναϊρέσεως ἔσχε τὴν περι-
σπωμένην, ὡς τὸ ἀργυρία ἀργυρά, ἀθηνᾶ τε και μνά,
και χαλκία τε και χαλκή, φρωκία φροκή. ταυτὸν ἐστι
και σησαμῆ, και ἀμυγδαλή ἐπὶ τοῦ δένδρου, γαλή, κωλή,
συκή, παρδαλή, μυγαλή, κυνή, και εἴ τι ὅμοιον. Καὶ 10
ἐπὶ τῶν οὐδέτερον πάλιν καινεον καινου, ἀργύρεον ἀρ-
γυροῦν, ἀπερ ὅσον ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς συναϊρέσεως ἔδεε
βαρύνεσθαι, ἀλλ' ὡς ἐφθήμεν εἰπόντες, τῷ χαρακτήρῳ
περιεσπᾶσθη. πᾶν γὰρ ὄνομα εἰς οὐς ἀπλοῦν περισπᾶ-
ται, ἀπλοῦς, διπλοῦς, σεσημειωμένων τοῦ πους και 15
ὁδοῦς. αἱ μὲν οὖν περισπῶμεναι τῶν εὐθείων αὐταὶ
εἰσίν, αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν ἐπὶ τέλους ἔχουσῶν τὸν τόνον
ὄξινονται.

Πᾶσα γενική και δοτική μακροκατάληκτος ἐφ' ἑαυ-
τῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, ἐνική τε και δυϊκή 20
και πληθυντική, καιοῦ καιοῦ καιοῖν καιῶν καιοῖς, τοῦ
φιλητᾶ τῷ φιλητῆ τοῖν φιληταῖν τῶν φιλητῶν τοῖς φι-
ληταῖς, τῆς καιῆς τῇ καιῇ ταῖν καιαῖν τῶν καιῶν ταῖς
καιαῖς, ἐμοῦ ἐμῷ ἐμοῖν ἐμῶν ἐμοῖς. σεσημαίνονται ἐν ἀν-
τωνυμίαις ἡ ἐμοὶ και σοὶ, δοτικαὶ ὄξινόμεναι· ἡ γὰρ τοῦ 25
τρίτου οἱ περισπᾶται. ὑποκείσθω δὲ και τὰ ἀττικὰ τοῦ
νεῶ τοῦ λεῶ ὄξινόμενα· τὸν τόνον γὰρ τῆς κοινῆς εὐθείας
φυλάττουσιν ἐν πάσῃ πτώσει. τοῦ γὰρ μενέλαος προπα-
ροξυνόμενου, και τὸ ἀττικὸν καιτὰ πᾶσιν πτώσιν προ-
παροξυνεται, ὁ μενέλεως τοῦ μενέλεω τῷ μενέλεω, και ἐν 30
ταῖς ἄλλαις πτώσει και ἀριθμοῖς ὁμοίως. οὕτως οὖν
και τοῦ λαός και ναός ὄξινόμενων, και τὰ ἐπὶ τούτων
ἀττικὰ ὄξινθήσεται, ὁ νεῶς τοῦ νεῶ, και ἐπὶ δυϊκῇ και
πληθυντικῇ ὁμοίως. Πᾶσα γενική εἰς οὐ λήγουσα ἀπὸ
μὲν ὄξινόνων ὀνομάτων και περισπῶμένων περισπᾶται, 35
καιός καιοῦ, σοφός σοφού, ἀργυροῦς ἀργυροῦ, ἐμῆς

έρμου· ἐπὶ δὲ βαρυτόνων πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον, ὅμοιος ὁμήρου, ἦσος ἦσου.

- Πᾶσα γενικὴ δισύλλαβος εἰς ὅς λήγουσα μὴ συναλημιμένη ὀξύνεται, μῆνος, χηνός, ξηνός, φωτός.
- 5 ὁ λαὸς ἐκ τρισυλλάβου τῆς λάαας, ἢ κῆρος καὶ ἦρος ἐκ τῆς κέαρως καὶ ἔαρως. ἢ, θῶνος παράκοιτις, σεσημειώνεται· εἰ γὰρ ἐκ τῆς, θῶνιος ἐν ψαμάθοις, συνεκόπη, καὶ ὠξύνετο, ὡς ἡ πατὴρ ἡ μητὴρ· ἀλλ' οὐδὲ συνήρηται ἐκ τῆς θῶνως, ὡς τινές. ἀμαρτυρον ἢ ὄπος θυγάτηρ πρὸς
- 10 ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ. τοῦ υἱὸς εἶατο ἐκ τρισυλλάβου τοῦ υἱῶς προπαροξυτόνος, οὗ ἡ εὐθειᾶ υἱῶς ἢ τιμῶς ὅτε πνευματικῶς λέγεται, βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀριστεροῦ ὀξυνομένου. ἐπὶ μέντοι μετοχῶν βαρύνονται, στάντος, θέντος, δόντος. Αἱ ὑπὲρ δύο
- 15 συλλαβᾶς εἰς ὅς ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν βαρύνονται, οἷον δημοσθένης δημοσθένεος, σωκράτεος, παρίδος, καὶ ὅλαι προπαροξύνονται· ἀπὸ δὲ ὀξυνομένων ἢ περισπωμένων πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, οἷον βασιλεὺς βασιλῆος, ἱμῶς ἱμάντος, ἀλλὰ καὶ ξενοφῶν ξενοφώντος,
- 20 σιμοῦς σιμοῦντος. σεσημειώνεται ἢ γυναικὸς καὶ θυγάτρως ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς οὐσαι ὀξυνομένην διὰ τῆς σιωπῆς ἐκδρομῆς τῶν συγγενικῶν τῆς πατρὸς ἀνδρὸς μητρὸς θυγατρὸς. ἀλλὰ καὶ ἡ μητὴρ καὶ θυγατὴρ, ἐπιτελής οὐσαι καὶ παροξυνομένην σημειοῦνται, θεὸν προπα-
- 25 ροξύνεσθαι, ὡς δημήτηρ δημήτερος, εἰνάτηρ εἰνάτερος· ἀλλὰ καὶ αὗται συνεξῆλθον τῇ ἀνέρος πατέρος δαίερος. Αἱ εἰς ας καὶ ης γενικαὶ θηλυκαὶ ἀπὸ μὲν ὀξυνομένων εὐθειῶν καὶ περισπωμένων περισπῶνται, ἢ φοβερᾶ τῆς φοβερᾶς, ἢ καλὴ τῆς καλῆς, ἀλλὰ καὶ ἀθηνᾶ ἀθηνᾶς,
- 30 καὶ χρυσῆ χρυσις. αἱ δὲ ἀπὸ βαρυτόνων πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, μῆδεια μηδείας, ὄσια ὄσιος. τὸ μιᾶς περισπῶμενον ἀπὸ τοῦ μία βαρυνομένου ἴωσι τινές ἀνατιθέασιν, καὶ ἔτι ἀπὸ τοῦ ἱα τὸ ἱᾶς· ὁμοίως καὶ τὰς δατικᾶς.
- 35 Πᾶσα δοτικὴ δισύλλαβος εἰς ἢ ἐκ φωνήεντος λήγουσα, ἐνική τε καὶ πληθυντική, ὀξύνεται, μῆνι μῆσι,

φωτὶ φωσί. πάλιν τῶν συνηρημένων χειρικῶν αἱ δοτικαὶ
 διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν βαρύνονται, ἦρι, κηρι. ὁμαίως
 καὶ αἱ μεταχαὶ βαρύνονται, στακτι, στασι, δόντι, ἀρῶσι,
 καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως. ἢ πᾶσι βεβαρυντόνται ὡς μετα- 5
 χης τυχοῦσα ἀναλογίας. πάλιν γυναικὶ καὶ θυγατρὶ ση-
 μειῶνται· καθάλου γὰρ πᾶσα δοτικὴ ἰσοσύλλαβος τῇ
 ἰδίᾳ γενικῇ καὶ τὸν αὐτὸν ἔχει τόνον· εἰ οὖν τὸ γυναικὸς
 καὶ θυγατρὸς ὀξύνονται, εἰκότως ἄρα καὶ αἱ τούτων δο-
 τικαὶ ὀξύνονται. ἐνθεν καὶ τὸ τίνος καὶ τιμῶν ὁπότε
 πνευματικῶς βαρύνονται, συμβαρύνουσι καὶ τὴν δοτικὴν, 10
 τιμι καὶ τίσι· ἄτε δὲ ἐστὶν ἀόριστον, ὀξύνεται, καὶ
 συνοξύνει τὴν δοτικὴν. Ἔτι αἱ εἰς ι ἐκ φωνήεντος λή-
 γουσαι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀσυναίρεται ἐνικαὶ τε καὶ
 πληθυντικαὶ βαρύνονται· ἀλλὰ προπαροξύνονται μὲν
 αἱ ἀπὸ βαρυντόνων εὐθειῶν, αἴας αἰαντος αἴασι, ἴως 15
 ἔρωτος ἔρωσι· καὶ γὰρ αἱ πληθυντικαὶ ὁμοίως. προ-
 μιᾶς δὲ ἔχουσι τὸν τόνον αἱ ἀπὸ βαρυντόνων ἢ περισπλω-
 μένων, ἀβλήσι ἀβλήτι ἀβλήσι, εὐσεβῆσι εὐσεβεί· εὐσεβεί,
 ἀλλὰ φθογγῆς φθογγῆντι φθογγῆσι, ξενοφῶν ξενο-
 φῶντι ξενοφῶσι, καὶ ἐπὶ μετοχῶν λαβῶν λαβόντι λα- 20
 βῶσαι, ποιῶν ποιῶντι ποιῶσι. τῷ, σπέσι γλαφυροῖσιν,
 ὅσον ἐπὶ τῇ διασυλλαβίᾳ ὀξύνεσθαι ὕφειλεν, νῦν δὲ τῷ
 τυπῷ βεβαρυντόνται· τα γὰρ ἔχοντα δεδιπλασιασμένον
 τὸ σ, τῷ ε παραληγόμενα, βαρύνεται, θήρεσσι, κύνεσσι·
 οὕτως οὖν καὶ τὸ σπέσι. τὸ γοῦν ποσὶ, μη παραληγόμε- 25
 νου τῷ ε, εὐλόγως ὤξυνθη. πάλιν ἡ γυναιξὶ σημειῶσθαι,
 αἱ πλεονασασαι το α κατα τὴν παραληγουσαν παροξύν-
 νονται, πατράσι, θυγατράσι, μητράσι. αἱ μεταπε-
 πλασμένοι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ω προ-
 παροξύνονται, πολυπαταγῶ πολυπαταγι, διχομήνῳ δι- 30
 χόμηνι. τοῦτο δύναται ἀπὸ τοῦ διχομήνις·

προς γὰρ οἱ διχομήνις ἀπ' αἰδέρος ἀνγάξουσα.
 ἀπολλώνιος. καὶ δοτικῆς διχομήνι δὸς ἀποκεκοσθαι·

οὐδὲ τις ἀδρανῶν φέρεται διχομήνι σελίγη·
 καὶ ἀναδρομῆν ποιήσασθαι τοῦ τόνου. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς η 35
 προπερισπῶνται, ὕσμῆνι ὕσμῆνι·

μερῶσαν δὲ καὶ ὑσμῖνι μάχεσθαι·
 θωδώνη δωδῶνε· ὁ σοφοκλῆς ὀδυσσεὶ ἀκανθοπλήγι·
 καὶ τὸν ἐκ θωδῶνι πᾶδδον δαίμον συλογόυμενον.

ὑπεθέως καὶ αἱ πληθύντικαὶ μεταπεπλασμέναι εἰς σι λή-
 5 γουσαι προπαροξύνονται, ἔγκασι, ἕστρασι, πρόβασι.

Αἱ αἰτιατικαὶ ἐνικαὶ εἰς α λήγουσι ἢ εἰς ν, ἀπα-
 10 θείς οὖσαι. αἱ μὲν οὖν εἰς α λήγουσαι ἐπ' ἐκείνης τῆς
 συλλαβῆς ἔχουσι τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεία, εἰ μὴ
 τονικὸν κωλύδι παραγγέλμα, ἀλας αἶαντα, μὴν μῆνα,
 15 σωτήρ σωτήρα. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀδωνίς ἀδωνίδα, ἀθηνίς ἀθη-
 νίδα, δια το μὴ πρό τριῶν πίπτειν ποτὲ τὸν τόνον, κα-
 τεβεβιάσθη συλλαβὴν ὁ τόνος. πάλιν τὸ γυναικα προπε-
 ρισπῶμενον, δεόν προπαροξύνεσθαι, ἐπεὶ καὶ ἡ εὐθεία
 γυκαῖξ παρωξύνθη· σημειωτέον οὖν αὐτό. καὶ ἔτι τὸ
 20 μητέρα καὶ θυγατέρα παροξυνόμενα· ἔδει γὰρ καὶ ἐπὶ
 τοῦ θυγάτηρ καὶ μήτηρ· ἀλλὰ πάλιν καὶ ταῦτα συνέξλη-
 θῶν ταῖς συγγενικαῖς, θαέρα, πατέρα, ἀνέρα. Οὐδεμία
 εἰς α λήγουσα αἰτιατικῆ ὀξύνεται· ἐνθεν ἡ νιφάδα ἀπο-
 κοπίσα ἀνεβιβασθή·

26 ἀνευδόμενον νιφάδα λευκὴν.
 πᾶσα εἰς ν λήγουσα αἰτιατικῆ μονοσύλλαβος περισπα-
 30 ται, νοῦν, χοῦν, μῦν, δροῦν, κλειν, μνᾶν, βοῦν. αἱ ὑπερ-
 μίαν συλλαβὴν, ἰσοσύλλαβοι καὶ ὁμόχρονοι ταῖς εὐ-
 θείαις οὖσαι, ὁμότονοι εἰσὶ, καλὸς καλόν, ἐρηῆς ἐρηὴν,
 35 χρῆσθους χρυσοῦν, ἀτρειδίς ἀτρείδην, ταχύς ταχύν. εἰπόν
 δὲ ὁμόχρονοι διὰ τὸ ἰχθύν· παροξύνεται γὰρ πέρα πίν-
 θάρω ἐπὶ βραχὺ τὸ ν τῆς αἰτιατικῆς, τῆς εὐθείας μα-
 κρον ἔχουσης καὶ παρακόγως περισπωμένης. Αἱ εἰς ὠ
 40 αἰτιατικαὶ εἰς α πᾶσαι πεπόνθασιν. ἡ μὲν γὰρ ἀπολλῶ
 καὶ ποσειδῶ, κλειῶ καὶ αἱ παραπλησίδι ἀποκοπιῶσαι οὐκ
 ἤμειψαν τῶν ὀλοκλήρων τὸν τόνον. ἡ δὲ ἦω καὶ αἰδῶ
 45 συνήρηνται ἀπὸ τῆς ἦδα καὶ αἰδῶα, ὅθεν περισπῶνται.
 ἀλλὰ καὶ τὴν ληθῶ καὶ τὴν ἐρατῶ καὶ κλειῶ καὶ τὰς πα-
 ραπλησίους ἀπὸ τῶν εἰς ω εὐθειῶν τῆς ληθῶ κλειῶ
 50 ἐρατῶ, συνήρημένας ἀπὸ τῆς λητῶα κλειῶα ἐρατῶα,
 55 δεόν περισπαν, ὀξύνομεν διὰ τὴν συνέμπτωσιν τῆς εὐ-

θείας, ὅτε γὰρ πτώσις ἐτέρω πτώσει συνεμπέση κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, πάντως καὶ ὁμοτονεῖ· δια τοῦτο καὶ οἱ δημοσθένεις οἱ εὐσεβεῖς, καὶ τοὺς δημοσθένεις καὶ εὐσεβεῖς, οἱ ἰχθύς καὶ τοὺς ἰχθύς, πρόσκειται κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν διὰ τὸ τῆς φοβεράς καὶ τὰς φοβε- 5
ράς· ὁξύνεται γὰρ ἡ πληθυντικὴ αἰτιατικὴ, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται.

Πᾶσα κλητικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ εὐθεία, χωρὶς τῶν μελλόντων προσδιορίζεσθαι, οἷον ὄμηρος ὄμηρε, καλὸς καλῆ, εὐσε- 10
βῆς εὐσεβῆς, χρόσης χρόση, πανταπώλης πανταπώλη, βασιλεὺς βασιλεῦ. ἀλλ' ἐπὶ τῶν εἰς ας εὐθείων ὁξύνωμε-
νων αἱ κλητικαὶ περισπῶνται. καθόλου γὰρ ἡ διὰ τοῦτο διφθόγγου καταλήγουσα ἀπέατραπται τὴν ὁξείαν τάσιν·
ἐνθεν σημειοῦμεθα τὴν οὐ ἀπόφασιν, καὶ ἰδοὺ δεικτι- 15
κὸν καὶ σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, περὶ ὧν ἐν ἄλλοις ἀπολογουμέθα. Ἐτι ὁμοτονεῖ βότρου ὦ βότρου, ταχὺς ὦ ταχὺ, ἄδωνις ὦ ἄδωνι, πόλις ὦ πόλι, δελφίς ὦ δελφί,
λειῶδης ὦ λειῶδες, ξιφῆρης ὦ ξιφῆρες, αἰνείας ὦ αἰνεία,
αἴας ὦ αἴαν, ποιητής ὦ ποιητά, σοφιστής ὦ σοφιστα, 20
τοξότης ὦ τοξότα. Ἐν τοῖς εἰς τῆς βαρυντόναις τέσσαρα σεσημειῶνται ἀναβιβάσαντα τὸν τόνον, δίσποτα, εἴρον-
τα, μητίετα, ἀκάκητα. Ἐτι ὁμοτονεῖ ἄρσην ὦ ἄρσην, λι-
μὴν ὦ λιμὴν, ἔριμῃ ὦ ἔριμῃ. Αἱ εἰς ω λήγουσαι εὐθείαι
θηλυκαί, καὶ ἐτι αἱ εἰς ως, ληθῶ, κλειῶ, αἰθαῶς, ἡῶς, 25
εἰς οἱ ἔχουσι τὰς κλητικὰς περισπωμένας· περισπῶνται δὲ διὰ τὴν ἀνέμπωσιν τῆς δοτικῆς· αὗται μὲν γὰρ αἱ
κλητικαὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τῆς εὐθείας τὸν τόνον ἐφύλαξαν. αἱ δὲ ἀναβιβάσαναι εἰσὶν ἀπὸ τῶν εἰς ης
συνθέτων βαρυντόνων καὶ εἰς οὐς ἔχοντων τὴν γενικὴν, 30
δημόσθενες, σάκρατες, διόμηδες. τὸ γὰρ ξιφῆρες καὶ φρενῆρες καὶ τὰ διὰ τοῦ ηρης πάντα καὶ τὰ διὰ τοῦ
ωδης ἀπλᾶ ἔστι καὶ οὐ συνθέτα, ὅθεν οὐκ ἀναβιβά-
ζουσι τὸν τόνον· ἐξῶλες γὰρ καὶ πανῶλες προπερισπω-
μένως. τὸ αὐταρκές καὶ αὐθαδέες φησὶν ὁ ἠρωδιαικὸς μὴ 35
ἔχειν ἀφορμὴν προπαροξύνεσθαι. Πᾶσα κλητικὴ εἰς ρ

- μετα βραχέως βαρύνεται, ἔκτορ, ἕβδορ, μέτορ· ἐν
 θεν τὸ ἄνερ, σῶτερ, πάτερ, δάερ, ἐβαρύνθησαν. Ἄ
 εις ἢ εὐθεία ἔπερ δύο συλλαβὰς βαρύνονοι ἀναπέμ-
 πουςι τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ, ὄγατερ, εἰνατερ, δὴ
 5 μητερ, αἰνόπατερ. τὸ κῆρονάτερ ἀπὸ ὄξυτόνου τοῦ κυ-
 βερνακτηρ γενομένου προπερικεπαόθη. Ἄ ἀπὸ τῶν εἰς
 ὠν εὐθειῶν ἀπλῶν κλητικαὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τῆς
 εὐθείας τὸν τόνον φυλάττουςι, πέπων, πέπων, δαίμων
 δαίμων, ἀρετῶν ἀρετῶν. εἰ μέντοι σύνδετοι εἶεν, ἀνα-
 10 βιβάζει τὸν τόνον, τρυτέσι προπαροξίνεταί, εὔδαιμον,
 κυλλοπόδιον, αὐτόμεδον, ἀγάρεμον, ὀλβιάδαιμον. τὰ
 παρὰ τὸ φθῆν οὐκ ἀνέδωκε τὸν τόνον, ἀλλ' ἐφύλαξεν
 ἐπι τῆς αὐτῆς, δαίφρον, λυκόφρον· ὁσημειωτά δὲ τὸ ἄ-
 λυκεδαίμον μὴ ἀναπέμψαν τὸν τόνον.
- 15 Πᾶσα εὐθεία δυϊκῇ εἰς α λήγει ἢ εἰς ε ἢ εἰς ω. αἱ
 εἰς α λήγουσαι τῆς εἰς α αἰτιατικῆς ἔχουσι τὸν τόνον,
 ὅτε ἐστὶ ῥητή, αἶαντα αἶαντε, πάριδα πάριδε, ἄνδρα
 ἄνδρε, γυναῖκα γυναῖκε. ἔνθεν πάλιν παρὰ τὸ τινα
 ὄξυνεται τὸ τινέ, ξενώ δὴ τινέ· τὸ δὲ πνευματικὸν πάλιν
 20 βαρύνεται. ὅτε δὲ μὴ ἐστὶ ῥητή ἢ εἰς α αἰτιατικῆς, τότε
 τῇ εἰς σς γενικῇ ὁμοτανεῖ τὸ δυϊκόν, ταχέος ταχέε, πῆ-
 χεος πῆχεε. τὰ δύο εἰ εἰς η συναιροῦσιν ἀθηναῖοι.
 ἐγὼ δέ τοι πεπόνηκα κοιμῆ τῷ ἀκέλη ** χορεῖων.
 καὶ πρὸς γε τούτοις ἤκετον πρέσβη δύο.
- 25 τὰ δὲ εἰς α λήγοντα δυϊκὰ ἀπὸ μὲν ὄξυτόνων ὄξυνονται,
 ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπῶνται. τοῦ μὲν πρώτου
 πύχμητης αἰάητα, λογίστης λογιστά· τοῦ δὲ δευτέρου
 ἔρηης ἔρηᾶ, ἀπελλῆς ἀπελλά. ἀπὸ δὲ βαρυντόνων πρὸ
 μιᾶς ἔχουσι ἰὸν τόνον, κᾶν ἢ εὐθεία προπαροξίνηται,
 30 δια τὸ μέγεθος τοῦ α· τὸ γὰρ ἐν τοῖς δυϊκοῖς α μακρὸν
 ἐστὶ, ὃ αἰνείας τὰ αἰνεία, ἢ μηδεῖα τὰ μηδεῖα. τὰ εἰς
 ω λήγοντα δυϊκὰ ἢ ὄξυνεται ἢ βαρύνεται, ἀπέστραπτται
 δὲ τὴν περισπωμένην. ὄξυνεται μὲν ἀπὸ περισπωμένων
 καὶ ὄξυτομένων, χρυσσοῦς χρυσῶ, καλὸς καλῶ· πρὸ μιᾶς
 35 δὲ ἔχει τὸν τόνον τὰ ἀπὸ βαρυνομένων, ὄμηρος ὄμηρου,
 φίλος φίλω.

Αἱ γενικαὶ τῶν δυϊκῶν εἰς αἰν λήγουσι καὶ εἰς οἰν. αἱ μὲν οὖν εἰς αἰν ἐκ τῶν ἰδίων εὐθειῶν κανονίζονται. εἰ μὲν γὰρ ὀξύνονται αἱ εὐθεῖαι ἢ περισπῶνται, πάντως αἱ γενικαὶ περισπῶνται, καλὰ καλαῖν, ἀλλὰ καὶ διπλᾶ διπλαιῶν· εἰ δὲ βαρύνονται, καὶ αἱ γενικαὶ, φίλα φίλαιν, 5 μούσα μούσαιν. Αἱ δὲ εἰς οἰν γενικαὶ εἰ ἀπὸ τῶν εἰς ω γίνονται εὐθειῶν, βαρυνομένων μὲν συμβαρύνονται, φίλω φίλων, ὀξυνομένων δὲ περισπῶνται, καλῶ καλοῖν. τὸ ἄμφοιν καὶ δυοῖν οὐκ ἀκόλουθα τῷ ἄμφω καὶ δύο βαρυνόμεοις. Εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ε, ἀπὸ μὲν τῶν δισυλ- 10 λάβων περισπῶνται, χεῖρε χειροῖν, θῆρε θηροῖν, πόδε ποδοῖν. πάλιν σημειωτέον τὸ τίνοιον πᾶσα βαρυνόμενον ὡς πρὸς τὸ ἀόριστον περισπῶμενον, καὶ ἔτι τὸ παίδοιν, τρωοῖν, πάντοιν, καὶ τὰ λοιπὰ· ἃ καὶ κατὰ τὴν γενικὴν σημειούμεθα ὡς βαρυνόμενα, ὡς καὶ αἱ γενικαὶ 15 δοτικαὶ ἐβαρύνθησαν. ἀπὸ δὲ τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, αἴαντε αἴαντοιν, πάριδε παριδοῖν. εἰ δὲ συναλοιφῇ παρακολουθήσῃ, καὶ αὐταὶ περισπῶνται, σκελῆσιν σκελαῖν, δημοσθενέοιν δημοσθενοῖν. κἀνταῦθα γυναικοῖν καὶ θυγατροῖν σημειούσθω 20 σαν παραλόγως περισπασθεῖσαι.

Πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικὴ ἀρσενικὴ τε καὶ θηλυκὴ εἰς ἐς λήγει, ἢ εἰς·οι, ἢ εἰς·αι, ἢ κατὰ συναίρεσιν εἰς·εις. αἱ μὲν οὖν εἰς ες λήγουσαι οὐδέποτε ὀξύνονται, παριδεις, μῆνες, αἴαντες· χωρὶς εἰ μὴ ἐκ παιθους εἶεν 25 δια τὸ βιοπλανές,

οἱ οἱ τε βιοπλανές ἀγρον ἀπ' ἀγροῦ
καὶ τὸ ἐπιτηδές,

ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδές ἀγείρομεν.

ἔχουσι δὲ τῶν δυϊκῶν εὐθειῶν τὸν τόνον, πάριδε παρι- 30 δεις, τίνα τίνες. Αἱ δὲ εἰς·οι τῇ γενικῇ ἀκολουθοῦσιν εὐθεῖαι, καὶ αὐτῆς ἔχουσι τὸν τόνον, ἄνθρωπος ἄνθρωποι, ἰστος ἰστοί. ἔνθεν ἀπὸ μὲν τοῦ ὀ χρυσοῦ οἱ χρυσοὶ ὀξύνεται, ἀπὸ δὲ τοῦ ὀ χρυσοῦς οἱ χρυσοὶ περισπᾶται, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως. Αἱ δὲ εἰς·αι μονογενεῖς 35 μὲν οὔσαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχουσι τὸν τόνον

τῆ ἐνικῆ εὐθεία, μήθεια μήθειαι, αἰνείας αἰνεΐαι.
 οὐδὲ ὄντως οὐκ ἄττικοι τὸ αἴτιαι τὸ μονογενές προπα-
 ροξύνουσι, οὐδὲ τὰ τραγῳδίαί, κωμῳδίαί. μὴ οὐσαι δὲ
 μονογενεῖς τῶν ἀρσενικῶν ἔχουσι τὸν τόνον, δίκαιαι δὲ
 5 καιαί, καλοὶ καλάί. τὸ μὲν οὖν δίκαια παροξύνεται, τὸ
 δὲ δίκαιαι πληθυντικὸν ὁμοίως τῷ δίκαιοι ἀρσενικῶ
 προπαροξύνεται, ἐπεὶ καὶ οἱ ἡμέροι. Αἱ δὲ εἰς εἰς ἀπὸ
 μὲν βαρύτερων ἐνικῶν βαρύνονται, δημοσθένης δημο-
 σθένης, ἀπὸ δὲ τῶν ὀξυνομέων ἢ περισπωμέων περι-
 10 σπῶνται, εὐγενής εὐγενεῖς, ἥρακλῆς ἥρακλειῖς. τῶν δὲ
 τοιούτων ἀθηναῖοι τὴν συναίρεσιν ποιοῦνται διὰ τοῦ ἠ
 καὶ ὁμοίως περισπῶσιν, ἱππῆς ἐκ τοῦ ἱππέες, βασιλέης
 βασιλῆς. Πᾶσα εὐθεία πληθυντικῆ οὐδέτερου ὀνόματος
 ἐντελής εἰς α λήγει, καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν
 15 τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικῆ ἐνικῆ, εὐθεία γράμμα γράμ-
 ματα, φίλον φίλα, καλὸν καλά· κάνεον μὲν κάνεα προ-
 παροξύντως, κανοῦν δὲ κακῶ περισπωμένως διὰ τὴν
 συναίρεσιν. αἱ δὲ εἰς ἠ ἐκ συναίρεσως εἰσὶ, καὶ πρὸς τὴν
 συναίρεσιν τὸν τόνον ποιοῦνται, τείχεα τείχη· αἱ γὰρ
 20 δύο βαρεῖαι εἰς βαρεῖαν σβαιροῦνται· τὰ εὐσεβία δὲ
 τὰ εὐσεβῆ· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην
 συναίρεται.

Αἱ γενικαὶ αἱ τε ἐνικαὶ καὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν
 τῶν ὀξύτονα ἢ περισπωμένων ὀνομάτων, εἰ μὲν ἰσοσυλ-
 25 λάβως κλίνοιντο, πάντως περισπῶνται, καλὸς καλοῦ
 καλῶν, ψυχὴ ψυχῆς ψυχῶν, λουτρόν λουτροῦ λουτρῶν,
 ἀλλὰ καὶ ἔρμῆς ἔρμου ἔρμων, χρυσοῦς χρυσοῦ χρυσῶν.
 εἰ δὲ περιττοσυλλάβως, ἐντελεῖς μὲν οὐσαι παροξύνου-
 νται, εὐσεβῆς εὐσεβέος εὐσεβέων, ἥρακλῆς ἥρακλέως ἥρα-
 30 κλέων· συναρημέται δὲ περισπῶνται, εὐσεβοῦς εὐσεβῶν,
 εὐγενοῦς εὐγενῶν, ἥρακλοῦς ἥρακλῶν. Αἱ δὲ εἰς οἱ λή-
 γουσαι πληθυντικαὶ εὐθείαι βαρύνονται βαρύνουσαι καὶ
 τὰς ἰδίας γενικὰς, φίλοι φίλων, ἡμέροι ἡμέρων· αἱ δὲ
 ὀξύτονοι ἢ περισπωμένοι περισπῶνται, καλὸς καλῶν,
 35 σοφοὶ σοφῶν, χρυσοὶ χρυσῶν, χαλκοὶ χαλκῶν. Αἱ δὲ εἰς
 αὐτὰ εὐθείαι πληθυντικαὶ μονογενεῖς περισπῶσι τὰς ἰδίας

γενικάς, μήδειαι, μηδειών, αίνεiai αίνειών. σεσημειών-
 ται βαρυνόμενα τσσαρα, χλοῦναι χλοῦνων, ἐτησίαi
 ἐτησίων, ἀφύαι ἀφύων, χηστῆαι χηστῶν, δια το μη
 συνεμπεισεῖν τῷ χρηστός χρηστοί χρηστῶν· τὸ ἀφύαι
 ἀφύων καλιν βαρέως, ἵνα μη συνεμπέση τῷ ἀφύεις τῶν 5
 ἀφύων. Αἱ εἰς αἱ λήγουσαι εὐθείαι θηλυκαὶ πληθυν-
 τικαὶ παρεσχηματισμένα ἀρσενικοῖς, εἰ μὲν ἔχοιεν τὴν
 πληθυντικὴν ὁμοφώνον τῇ τοῦ ἀρσενικοῦ γενικῇ, παν-
 τῶς καὶ ὁμότονον ἔχουσιν· ὡς γὰρ οἱ φίλοι τῶν φίλων,
 οὕτως καὶ αἱ φίλαι τῶν φίλων, καὶ ὡς οἱ καλοὶ τῶν κα- 10
 λῶν περισπᾶται, οὕτως καὶ αἱ καλαὶ τῶν καλῶν περι-
 σπᾶται. εἰ μὲντοι ὁμοφωνοῦεν αἱ γενικαὶ, πάντως τὸ
 θηλυκὸν περισπᾶται, οἱ τάλανες τῶν τάλανων βαρυ-
 τόνως, αἱ τάλαιναι τῶν τάλαινῶν περισπωμένως· καὶ
 ταχέες μὲντοι ταχέων βαρυτόνως, ταχεῖαι δὲ ταχειῶν 15
 περισπωμένως. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ μετοχῶν, οἱ τυπτομέ-
 νοὶ τῶν τυπτομένων, ἀλλὰ καὶ τυπτόμεναι τῶν τυπτο-
 μένων βαρυτόνως· ἐπὶ δὲ τοῦ ποιοῦντες καὶ ποιοῦσαι
 οὐχέτι· ποιοῦντων μὲν γὰρ τὸ ἀρσενικὸν βαρυτόνως,
 ποιοῦσαι δὲ ποιουσῶν περισπωμένως. ἐντεῦθεν τὸ ρο- 20
 δῆαι καὶ σαμίαι καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰ μὲν ἐθνικὰ εἶη,
 συμβαρῦνει ταῖς ἀρσενικαῖς τὰς γενικάς· εἰ δὲ κυρια,
 ἐνδέχεται γὰρ ῥοδιάν τινα καλεῖσθαι καὶ σαμίαν, τότε
 περισπᾶσι τὰς γενικάς, ῥοδιῶν καὶ σαμιῶν. διὰ τοῦτο
 ἡμέραι μὲν ἐπὶ τοῦ χρόνου ἡμερῶν, ἡμέραι δὲ ἡμέρων 25
 ἐπιθετικῶς βαρυτόνως, ἐπεὶ καὶ οἱ ἡμεροὶ τῶν ἡμέρων.
 τὸ πόρραι πορρῶν, καὶ πέτραι πετρῶν, καὶ χῶραι χω-
 ρῶν, καὶ εἴ τι τοιοῦτον ἕτερον, περισπᾶ τὴν ἰδίαν γε-
 νικῇν, καὶ τοὶ ὁμοφωνοῦσαν τῷ ἀρσενικῷ βαρυνόμενῳ,
 οἱ πόρροι τῶν πορρῶν, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως, ἐπεὶ 30
 μὴ ἐκ τῶν ἀρσενικῶν τὰ θηλυκὰ παρεσχηματίζονται,
 ἀλλ' ἔστιν ἡ πρώτη τούτων θέσις ἐπὶ τῶν θηλυκῶν,
 διὸ καὶ ὡς μονογενὲς περιορισπᾶσθαι. τὰ δὲ ἀρσενικὰ
 ποιητικώτερον κατὰ τὸ γένος τὴν παραγωγὴν πεποιή-
 ται, ὅθεν καὶ βαρυτονοῦσι τὰς γενικάς ταῖς ἰδίαις 35
 εὐθείαις ἀκολουθοῦντα. τὸ μέσαι μέσων, ὑπάται ὑπέ-

των, νεάται νεάτων, ἐπὶ τῶν χορδῶν περισπῶμεν· κύρια γάρ εἰσιν αὐτῶν ὀνόματα, καὶ διὰ τοῦτο μονογενῆ. τὰ μέντοι γε ἐπιθετικά βαρύνεται, ἐπεὶ τὰ τούτων ἀρσενικά·

- 5 κοῦραι πετράων ἤριπον ἕξ ὑπάτων.
 τὸ χολιῶν φησὶ παρ' ἀθηναίους παραλόγως περισπᾶσθαι. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου εἴ τι μὲν ἀρσενικὸν εἰς αὐτὴν εὐθείαν ἔχει, τὸ δὲ θηλυκὸν εἰς ἐς, ἢ μὲν τοῦ ἀρσενικοῦ περισπᾶται, ἢ δὲ τοῦ θηλυκοῦ βαρύνεται· αἱ
- 10 δαναΐδες μέντοι τῶν δαναΐδων βαρυτόνως, οἱ δαναΐδαι δὲ τῶν δαναΐδων περισπωμένως. ὅμοιον ἔχει καὶ οἱ τανταλίδαι τῶν τανταλιδῶν, αἱ τανταλίδες δὲ τῶν τανταλιδῶν βαρυτόνως. Πᾶσα εὐθεῖα δισύλλαβος εἰς ἐς λήγουσα πληθυντικῇ δηλονότι περισπᾶται τὴν ἰδίην
- 15 γενικὴν, μῆρες μηνῶν, ἄνδρες ἀνδρῶν, θῶπες θωπῶν, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως, ἐνέα σεσημειωμένων, περὶ ὧν καὶ λόγον δίδομεν. τίνων, ὅτε πνευματικῶς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀορίστου· ἐκεῖνο γὰρ περισπᾶται. τρῶες τρῶων, δμῶες δμῶων, ἵνα ἐκφύγῃσι τὸ αἰ τρωαὶ τῶν
- 20 τρωῶν καὶ αἱ δμωαὶ τῶν δμῶων, ὀξυνόμενα κατὰ τὰς εὐθείας, καὶ διὰ τοῦτο περισπῶνται τὰς γενικάς. θῶες θῶων διὰ τὸ θωῆ, ὃ σημαίνει τὴν ζημίαν, αἱ θωαὶ τῶν θωῶν. παῖδες παιδῶν, οὐ πρὸς ἀντιδιαστολὴν, ὡς τινες ἐνόμισαν, τοῦ αἰ πέδαι τῶν πεδῶν ἐπὶ τῶν δεσμῶν
- 25 ἢ γὰρ γραφῇ τὴν διαστολὴν ποιεῖται· τοῦτο μὲν γὰρ τὸ ἐπὶ τῶν δεσμῶν διὰ τοῦ ε, ἐκεῖνο δὲ διὰ τῆς αἰ διφθόγγου· ἀλλ' ἴσως ἐπειδὴ ὡς ἀπὸ ἐντελεστεροῦ τοῦ παῖς γέγονεν, ὡς μὴ εἶναι φῦσει δισύλλαβον. ἐτι ἐατὶ πάντες πάντων, οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ ἅπαντος, ὡς τινες φα-
- 30 σὶν, ἀφαιρέσει τοῦ α γέγονεν· ἐπεὶ ἔδει καὶ τὸ παντός καὶ τὸ παντὶ βαρύνεσθαι, ἐκ τοῦ ἅπαντος ἅπαντι ἀφρημένα· ἀλλ' ὅτι μετοχῆς εἴληφεν ἀναλογίαν, ὡς ἐν τῷ περὶ μετοχῶν δέδεικται, ᾧ λόγῳ καὶ τὸ πᾶσι βεβαρυτόνηται, ὡς στασι, δοῦσιν. ἐτι δᾶδες δᾶδων·
- 35 δαΐδες δαΐδων γὰρ τρισυλλάβως τὸ ἐντελές. ἐτι λαές

λάων· τὸ γὰρ ἐντελές ἀπὸ τοῦ λάας λάαες λαάων πά-
 λιν τρισύλλαβον. ἕνατον ἐστὶ τὸ,

κρᾶτες τυπτομένων,

ἴσως ὡς ἀπὸ τοῦ κραάτων ἐντελεστῆρον. Αἱ εἰς ες ὑπὲρ
 δύο συλλαβὰς εὐθεῖαι βαρύνουσι τὰς γενικάς, αἶαντες 5
 αἰάντων, ἑβδομάδες ἑβδομάδων, εὐσεβέες εὐσεβέων,
 σταχύες σταχῶν, ὄσφρες ὄσφρων. ἔδει οὖν καὶ τὸ πό-
 λεων, μάντεων, πελέκεων, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια
 πρὸ μιᾶς ἔχειν τὸν τόνον. ἀλλ' ἄττικους φρασι προ-
 παροξύνειν ταῦτα, ἅπερ ἐστὶν ἀπὸ τῶν εἰς ις εὐθειῶν, 10
 καὶ ἔτι δύο ἀπὸ τῶν εἰς υς, τὸ τε πήχεων καὶ πελέ-
 κων. σεσημειῶται πάλιν γυναικῶν καὶ θυγατρῶν πε-
 ρισπῶμενα. Αἱ δὲ εἰς ες εὐθεῖαι συνηρημέται εἰσὶ καὶ
 περισπῶσι τὰς ἰδίας γενικάς, ὡς ἤδη εἶπομεν, σωκρά-
 τεις σωκρατῶν, δημοσθένεις δημοσθενῶν. τὸ δυσώδων 15
 καὶ εὐώδων τῷ λόγῳ μὲν περισπασθήσονται, φρασί δὲ
 τὸν ἀρίσταρχον ταύτας καὶ τὰς ὁμοίας βαρύνειν, ἀπα-
 τηθέντα, ὡς ὁ ἠρωδιανός φησὶν, ἐκ τοῦ οἶεσθαι τὰς
 ἐντελεῖς γενικάς αὐτῶν προπαροξύνεσθαι, εὐώδεων, ὡς
 πόλεων. κακῶς· μόναι γὰρ αἱ ἀπὸ τῶν εἰς ις ὑπάρ- 20
 χουσιν αἱ προπαροξυνόμεναι, πόλεων, μάντεων, καὶ
 δύο ἀπὸ τῶν εἰς υς, πελέκεων, πήχεων· αἱ δὲ λοιπαὶ
 πᾶσαι βαρύνονται οὐσαὶ πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον,
 ὡς πρόκειται. Αἱ εἰς α λήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαὶ
 οὐδετέρων ὀνομάτων εἰ μὲν ὀξύνονται ἢ περισπῶντο, 25
 πάντως τὴν πληθυντικὴν γενικὴν περισπῶσι, πυρᾶ πυ-
 ρῶν, σφυρᾶ σφυρῶν, καλὰ καλῶν, ἀλλὰ καὶ κανᾶ πε-
 ρισπῶμένως κανῶν, ὄστᾶ ὄστῶν, χρυσᾶ χρυσῶν· εἰ μὲν-
 τοι βαρύνονται, συμβαρύνουσι καὶ τὰς γενικάς, φίλα
 φίλων, ξύλα ξυλων, φῶτα φώτων, ὄτα ὄτων. εἰ δὲ ἀπὸ 30
 περισσοδύλλαβων συναλοιφῇ παρακολουθήσειε, ἡ γε-
 νικὴ πάντως περισπᾶται, τειχῶν τειχῶν, βελῶν βε-
 λῶν, κρεᾶων κρεῶν. τὸ φθεάτων συναιρεθὲν ἐν τῇ πα-
 ραληγοῦσῃ φρητῶν ὀφείλει βαρύνεσθαι· εἶπομεν γὰρ
 ὡς ἡ βαρεῖα καὶ ὀξεῖα εἰς ὀξεῖαν συναιροῦνται· νῦν 35

δὲ παραλόγως περισπᾶται, συνεξελθὼν τῷ χρητῶν, θητῶν καὶ ταῖς ὁμοίαις.

- Περὶ μὲν τῶν εἰς ι ἐκφρονούμενον δοτικῶν πληθυντικῶν εἶπομεν ἐν τοῖς ἐνικοῖς, νῦν δὲ περὶ τῶν λοιπῶν ἐροῦμεν. Αἱ εἰς αἰς καὶ εἰς οἰς ἀπὸ ὀξύτων ἢ περισπωμένων εὐθείαι ὄσαι περισπῶνται, ἀθληταὶ ἀθληταῖς, καλοὶ καλοῖς, σοφοὶ σοφοῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἔρμαϊ τοῖς ἔρμαῖς, αἱ χρυσαῖ ταῖς χρυσαῖς· ἀπὸ δὲ βαρυντόνων πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, φίλοι φίλοις, ἵπποι ἵπποις, μῆδειαὶ μηδεῖαις, τάλαιναὶ τάλαινας, ξύλα ξύλοις. Περὶ τῶν ἀττικῶν, ὅτι τὸν τόνον τῆς κοινῆς εὐθείας ἔχει πᾶσα πῶσις ἀττική, εἶπομεν ἤδη· διὰ τοῦτο τοῖς μενέλιως προπαροξύνομεν, ἐπεὶ καὶ ὁ μενέλαος, τοῖς δὲ λεῶς ὀξύνομεν, ἐπεὶ καὶ ὁ λαός.
- 15 Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικὴ ὁμοφωγοῦσα τῇ πληθυντικῇ εὐθείᾳ καὶ ὁμοτονεῖ ταύτῃ, οἱ ταχεῖς τοὺς ταχεῖς, οἱ δημοσθένεις τοὺς δημοσθένεις, οἱ βελτίους τοὺς βελτίους, οἱ ἰχθύς περισπωμένως καὶ τοὺς ἰχθύς, ὁμοίως αἱ κλιτύς τας κλιτύς. Αἱ εἰς ας λήγουσαι, συν-
- 20 εσταλμένον ἔχουσαι τὸ α, ὁμότονοί εἰσι ταῖς πληθυντικαῖς εὐθείαις, αἶαντες αἶαντας, πάριδες παρίδας, ταχεῖς ταχέας. αἱ ἐκτεταμένον ἔχουσαι τὸ α ἀπὸ μὲν βαρυντόνων πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, μῆδειαὶ μηδεῖας, τάλαιναὶ τάλαινας· ἀπὸ δὲ ὀξύτων ὀξύνονται,
- 25 καλαῖ καλᾶς, ταφαὶ ταφᾶς· ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπῶνται, διπλαῖ διπλᾶς, συκαῖ συκᾶς, γαλαῖ γαλᾶς. μακρὸν δὲ ἔχουσι τὸ α ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ τῶν εἰς αἰ εὐθειῶν, ὅσαι προκείμεναι· βραχὺ δὲ αἱ ἀπὸ τῶν εἰς ες, ὧν πάλιν κεῖται τὰ ὑποδείγματα. Αἱ εἰς ους αἰτιατικαὶ
- 30 πάλιν ταῖς εὐθείαις ἀκολουθοῦσι κατὰ τὸν εἰρημένον κανόνα, φίλοι φίλους, καλοὶ καλοὺς ὀξύτωνως, καὶ ἀργυροὶ ἀργυροὺς περισπωμένως. τὸ ἑρετριᾶς ἑρετριᾶς καὶ ἀλιᾶς ἀλιᾶς κατὰ συναίρεσιν περισπῶνται παρ' ἀθηναίοις.

Περὶ ῥημάτων.

Πάν ῥημα ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται, ὀλίγα δὲ ἔστι τὰ ὀξυνόμενα, ἃ καὶ παραθήσομαι. ἐν μὲν προστακτικοῖς μονοσυλλάβως τὸ θές, δός, ἔς, σχές, σπές, φρές, ἄπερ διὰ τὴν μονοσυλλαβίαν βαρύνεσθαι οὐκ ἠδύναντα, διὰ δὲ τὴν βραχυκαταληξίαν οὐδὲ περισπᾶται. ὄθεν ἐν τῇ συνθέσει εὐλόγως ἀνεβίβασε τὸν τόνον, ἀπόδος, κατάθες, ἐπίσχες, ἐπίσπες, πρόες, ἐπίφρες. διούλλαβα δὲ τὸ ἔλθε, εὐρέ, εἰπέ, ἃ καὶ αὐτὰ συντιθέντα κατὰ φύσιν βαρύν ἀπέιληφε τὸν τόνον, κάτελθε, 10 ἔξιπε, ἔφευρε. τὸ λαβέ καὶ ἰδέ ὀξυνόμενα ἀττικά ἔστι· τὰ γὰρ κοινὰ τούτων βαρύνεται. ταῦτα μὲν ἐν προστακτικοῖς. ἐν δὲ ὀριστικοῖς τὸ φημι καὶ εἰμι καὶ τὰ τούτων κινήματα, φῆς, φησί, ὅπερ πάλιν ἀποκοπὴν ὀξύνεται· τὸ γὰρ φη ἀντὶ τοῦ φησί· καὶ τὰ πληθυν- 15 τικά, φάμεν, φαστέ, φασί, καὶ τὸ τούτου προστακτικὸν δεύτερον φασί. πάλιν εἰμι, εἰς, ἔστι, καὶ τὰ πληθυντικά. καὶ ταῦτα δὲ, λέγω δὴ τὸ φημι καὶ εἰμι, συντιθέμενα βαρύνεται, σύμφημι, σύνειμι ἔτι καὶ τὸ ἡμι, ὅπερ ταυτὸν δύναται τῷ φημι, ὀξύνεται. ταῦτά ἔστι 20 τῶν ῥημάτων τὰ ὀξυνόμενα· εἰ δὲ τι ἔστιν ἄλλο ἐπὶ τέλους ἔχον τὸν τόνον, περισπᾶται, ποιῶ νοῶ, ποιοῦ νοοῦ, ποιεῖν νοεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα. τίνα δὲ πάλιν ἢ ἐπὶ τέλους ἢ πρὸ μιᾶς ἢ πρὸ δύο τὸν τόνον ἔχει, τῆς καθόλου πραγματείας ἔργον ἔστι. 25

Περὶ μετοχῶν.

Οὐδεμία μετοχὴ περισπᾶται, εἰ μὴ ἐκ συναίρεσεως εἴη· αὐταὶ δὲ ἢ εἰς ὧν λήγουσαι, ἀρσενικαὶ οὐσαι ἢ οὐδέτεραι, ἢ εἰς ὧν μόνως οὐδέτερον, ὁ ποιέων ὁ ποιῶν, καὶ τὸ ποιέον τὸ ποιοῦν, ὁ βοάων ὁ βοῶν, καὶ 30 τὸ βοάον τὸ βοῶν, ὁ χρυσόων ὁ χρυσῶν, καὶ τὸ χρυσόον τὸ χρυσοῦν, ἦγον μὲλλοντος ἦσαν τῆς πέμπτης συζυγίας, κερῶν, σπερῶν, κτενῶν· ἐπεὶ καὶ τὰ τούτων ῥήματα περισπᾶνται, ποιῶ βοῶ νοῶ, κερῶ κτενῶ σπερῶ.

Περὶ ἀντωνυμίας.

Πᾶσα πρωτότυπος ἀντωνυμία ἐνικὴ ἀπαθής, ὑπεσταλμένων τῶν καλουμένων μονοπροσώπων, ὀξύνεσθαι θέλει κατὰ πᾶσαν πτώσιν ἐν τοῖς τρισὶ προσώποις, πλὴν τῆς εἰς οὐ γενικῆς, ἐγώ, σὺ, ἴ. νομένη 5
 δὲ ἢ ἐγὼ παρ' ἀθηναίους ἐν τῷ ἔγωγε τρίτην ἀπὸ (τέλους) ἔχει τὴν ὀξειαν, ὡς καὶ ἡ ἔμοιγε δοτική· ἡ δὲ σύγε φυλάττει τὸν τόνον. αὐτὴ μονοσυλλάβως, ἐμὲ, σέ, ἐ, ἐμοί, σοί· ἡ δὲ τοῦ τρίτου οἱ ἔχει περισπωμένην, ὀφείλουσα καὶ αὐτὴ ὀξύνεσθαι. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ 10
 σ ἀρχόμενα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ ἀπὸ δευτέρων γινόμενα ὁμοτονεῖ. καὶ τὰ πρόκειται. αἱ γενικαὶ, ἐμοῦ, σου, οἱ, περισπῶνται. εἴπωμεν ἀπὸ τοῦ οὐ διφθόγγου ἀπέστραπται τὴν ὀξειαν τάσιν, χωρὶς τῆς οὐ καὶ τοῦ ἴδου δεικτικοῦ καὶ τοῦ ἰοῦ 15
 σχετλιαστικοῦ. αἱ ἐκ τούτων δ ἢ πλεονάσασαι τῷ ι κατὰ φωνὴν παραχθεῖσαι εἰς θεν, πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, ἐμέο ἐμεῖο ἐμέθεν. ἡ δὲ ἐμεῦ συνηρημένη παρ' ἴωσι περισπᾶται·

ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον. 20
 ὁμοίως τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου, σέο σεῖο σεῦ σέθεν, ἔο εἶο εὔ ἔθεν.

Αἱ δυνικαὶ πρώτου καὶ δευτέρου κοιναὶ καὶ ἀπαθεῖς βαρύνονται, νῶϊ, σφῶϊ. καὶ αἰτιατικῇ ταύτας κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι μονοσυλλάβως ἀθηναῖοι προφέρουσι, 25
 νῶ, σφῶ, οὐκ ἔτι περισπωμένως, καὶ τοι τῷ λόγῳ τῆς ἀποκοπῆς ὀφειλοῦσας περισπᾶσθαι, ὡς τὰ ποσειδῶ, κικεῶ· ἀλλ' οὐδὲν δυνικῶν εὐθείας πτώσεως περισπᾶται· ὅθεν ὠξύνθησαν μετὰ τὴν ἀποκοπὴν. αἱ δὲ τούτων γενικαὶ, νῶϊν, σφῶϊν, προπερισπῶνται. ταυ- 30
 τας δὲ κατὰ συναίρεσιν ἄττικοι προφέρονται μονοσυλλάβως, τοῦ ι γραφομένου μὴ συνεκφωνουμένου· ὧν καὶ ἡ περισπωμένη μετὰ τὴν συναίρεσιν, οἶον νῶϊν, σφῶϊν. Αἱ τοῦ τρίτου προσώπου ὀξύνονται πᾶσαι, καὶ ἐγκλίνονται πᾶσαι, αἰτιατικῆς μὲν σφῶέ· 35
 τίς τὰ ρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μαχεσθαι.

εὐθεία γὰρ τούτου οὐκ ἔστι· διότι οὐδὲ μία ἀν-
τωνυμίας ἐγκλινομένης· γενικῆς δὲ καὶ δοτικῆς σφωῶν·

καὶ σφωῶν δὸς ἄγειν.

τόνῳ μὲν γὰρ μόνῳ τῆς τοῦ δευτέρου διήνεγκεν· ὥστε
5 ὅτε μὲν περὶ ἀθηνᾶς καὶ ἡρας ζεὺς πρὸς τὴν ἴριν φησὶν,
ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκομεν·

γυιώσω μὲν σφωῶν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας
ἵππους·

τρίτου γὰρ προσώπου· ὅτε (δὲ) πρὸς αὐτὰς ἡ ἴρις
ὀρθοτο προπερισπῶνται·

10 γυιώσειν μὲν σφωῶν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας
ἵππους.

Πληθυντικὴ ἀντωνυμία ἀπαθῆς, μὴ κατὰ διάλεκτον
ἐκφερομένη, ἀλλὰ κοινᾶς καὶ ἀττικῶς, περισπᾶται, ἡμεῖς
ὑμεῖς, ἡμῶν ὑμῶν σφῶν, ἡμᾶς ὑμᾶς, ἡμῖν ὑμῖν. ση-
μειώδης κἀνταῦθα ἢ τοῦ τρίτου σφῖν καὶ βραχθυνομένη
15 καὶ ὀξυνομένη, δέον ἀκολουθῶς ταῖς τοῦ πρώτου καὶ
δευτέρου καὶ ἐκτείνεσθαι καὶ περισπᾶσθαι. ἐν ἐνικοῖς
ἢ οἱ παραλόγως περισπᾶσθη· οὕτως ἐκ τοῦ ἐναντίου ἢ
σφῖν συσταλεῖσαν ὠξύνθη· ὥστε ἀμοιβῆ τῶν
τόνων ἐν αὐταῖς γέγονεν. βαρύνεται δὲ ἡ σφῖν ἐν τῇ σφί-
20 σιν, καὶ δυσπλαβήσασα ἐκτείνεται. ὑμεναι

μονοπρόσωποι ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν οὔσαι, μὴ ἐκτετα-
μέναι διὰ τοῦ ι, βαρύνονται, χωρὶς τῆς αὐτός· αὕτη
γὰρ μόνη ὀξύνεται· αἱ δὲ βαρύνονται ὅδε.

κλίσιν δὲ εἰς τε τὰς πτώσεις καὶ εἰς τὰ γένη καὶ εἰς τοὺς
25 ἀριθμούς· κατὰ τὴν ὀνομάτων ἔχουσιν ἀναλογίαν

τῶν οὕτως παρηγμένων· λέγω δὲ τὸ τόσος τοσοῦτος τό-
σοσδε, τόση τοσαύτη τόσηδε, τόσων τοσοῦτον τόσονδε.
αἱ διὰ τοῦ ι ἐκτεταμέναι, οὔτοσι, ἐκεινοσι, ὀδί. Αἱ
μονοσύλλαβοι κατ' εὐθείαν μὲν καὶ αἰτιατικὴν ὀξύνον-
30 ται, ὄς, ἔ, μιν, κατὰ δὲ γενικὴν καὶ δοτικὴν περισπῶν-
ται, οὔ, οἱ. Αἱ δὲ σύνθετοι τῶν ἀντωνυμιῶν τὸν αὐτὸν
ταῖς ἀπλάσις τόνον φυλάττουσιν, ἐμοῦ αὐτοῦ ἐμαντοῦ,
ἐμοὶ αὐτῷ ἐμαντῷ, ἐμὲ αὐτὸν ἐμαντόν. ὁμοίως ἐπὶ δευ-
τέρου καὶ τρίτου, καὶ ἐπὶ θηλυκῶν ὁμοίως. αἱ γὰρ οὐδέ-

τεραι κατὰ γενικὴν καὶ δοτικὴν τῷ ἄρθρῳ ὁμοφωνοῦσιν, ἢ δὲ αἰτιατικῇ τῶν οὐδετέρων ἐκλείουται. ἐπεὶ ὁμόφωνοι μὲν ἐν οὐδετέροις ἢ εὐθείᾳ καὶ ἡ αἰτιατικῇ οὐδέποτε εὐθείας ἀντωνυμία συντίθεται· ἐνθεν συνεκλείπει τῇ εὐθείᾳ ἢ αἰτιατικῇ. εἰ δὲ ἅπαξ που παρ' εὐρηπίδῃ 5 εὐρηται τὸ σεαυτό·

εἶα δὴ ξύλον ἐγεῖραι μοι σεαυτό· καὶ παρὰ φιλήμονι τὰ αὐτὰ, ἀλλ' οὐ τὸ σπάνιον τοῦ ὅλου κατέστησε κανόνας. Ἡ ὁ δὲν περιπαῖται, κλίνεται δὲ τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα. ἢ ὁ δεῖνα προπε- 10 ρισπαῖται, κλίνεται δὲ ταῦ δεῖνατος, τῷ δεῖνατι. εἰαὶ δὲ κοιναὶ τῶν τριῶν γενῶν.

Αἰ κτητικαὶ τῶν ἀντωνυμιῶν, ὀνομάτων ἔχουσαι χαρακτῆρα, καὶ τῆν τῶν ὀνομάτων ἀναλογίαν ἔχουσιν. ἢ μὲν σὺν τῶν ἐνικῶν εὐθείῳ ὀξύνεται, ἀπὸ τῆς ἐμοῦ 15 ὁ ἐμός, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ταύτης καὶ ἡ αἰτιατικῇ ἐμέ· ἢ δὲ γενικῇ καὶ δοτικῇ περισπαῖται, ἐμοῦ, ἐμῷ. οἱ δὲ ἀριθμοὶ καὶ τὰ γένη ἀκολουθῶς τονοῦνται, ὡς καὶ τὰ εἰς ος ὀνόματα. Αἰ διὰ τοῦ τερος, αἰτινες εἰσὶ δυνικαὶ ἢ καὶ πληθυντικαὶ, πᾶσαι τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχουσι 20 τὴν ὀξείαν, δυνικαὶ μὲν ἀπὸ τῆς νῶϊ νωίτερος, καὶ ἀπὸ τῆς σφωῖ σφωίτερος. ἀπὸ γὰρ τῆς τοῦ τρίτου δυνικῆς οὐ γίνεται κτητικὴ παραγωγή, διότι αἰ μὲν τοῦ τρίτου δυνικαὶ πᾶσαι ἐγκλίνονται, ἀπὸ δὲ ἐγκλινομένων οὐ γίνεται κτητικὴ ἀντωνυμία. πληθυντικαὶ δὲ ἀπὸ μὲν τῆς ἡμῶν 25 ἡμέτερος, καὶ ἀπὸ τῆς ὑμῶν ὑμέτερος, καὶ ἀπὸ τῆς σφῶν σφέτερος. ἀπὸ δὲ τῆς ἡμῶν καὶ ὑμῶν ἐγένετο ἐθνικὴ παραγωγή, ἡμεδαπὸς καὶ ὑμεδαπὸς, αἰτινες ὀξύνθησαν τῷ χαρακτῆρι τῶν ὁμοίων τοῦ ἀλλοδαπὸς καὶ παντοδαπὸς καὶ τηλεδαπὸς. 30

Περὶ προθέσεως.

Πᾶσα πρόθεσις ὀξύνεται, ἐν, εἰς, ἐξ, ἀνά, κατὰ, καὶ τὰ λοιπὰ. ὄφρα καὶ ἢ ἀπὸ καὶ ὑπό, μηδεμιᾶς ληγούσης λέξεως εἰς ὁ ὀξυνομένης, διὰ τὸ εἶναι προθέσεις.

ᾠξύνθησαν. διὸ σημειούμεθα τὴν αὐτὸ ἀντωνυμίαν,
ὅτι ᾠξύνθη διὰ τὴν αὐτὸς ἀρσενικήν.

ὅτι δὲ καὶ ἡ ὑπὲρ πάλιν ᾠξύνθη, καὶ ταῦτα δὲ μιᾶς λέ-
ξεως εἰς ἐρ ληγοῦσης μετὰ βραχείας καὶ ὀξυνομένης.

5 καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸν αὐτὰρ συνδεσμον τῶ λόγῳ τῶν
συμπλεκτικῶν πάλιν ᾠξύνομεν, ἐπειδὴ πᾶς σύνδεσμος
συμπλεκτικὸς ὀξύνεται, χωρὶς τοῦ ἦτοι. ὅτι μὲν οὖν
ὀξύνονται αἱ προθέσεις, εἶπομεν· διὰ τί δὲ προθέ-
σεις εἴρηται; ἐκ τοῦ πάσης λέξεως ἐθέλειν προτίθε-
10 σθαι· λέγω δὲ ὀνόματων, ῥημάτων, μετοχῶν, ἀντωνυ-
μιῶν, ἄρθρων τῶν προτακτικῶν· περὶ ἀριστάρχου, κα-
ταγράφω, καταγράφας, περὶ ἐμοῦ, περὶ τοῦ στεφάνου.
ἐὰν μεταξὺ πέσωσιν ὀνόματος καὶ ῥήματος ἢ μετοχῆς,
πρὸς διάφορον σημασίαν ἢ ἀναστραφήσονται ἢ οὐ, οἶον,

15 ἰθάκην κατακοιρανέουσιν·

εἰ μὲν πρὸς τὸ ἰθάκην συντάττοις τὴν κατά, ἵνα τοπι-
κήν δηλώσης σχέσιν κατά ἰθάκην, ἀναστρέψεις τὴν πρό-
θεσιν· εἰ δὲ πρὸς τὸ κοιρανέουσιν, ἵνα ἔμφασιν πλείονα
δηλώσῃς τῆς τῶν μνηστήρων ἐπικρατείας, ὅπερ καὶ μάλ-
20 λον δοκεῖ, ὀρθοτονήσεις τὴν πρόθεσιν. τὸ αὐτὸ καὶ
ἐν τῶ,

εὔρε δὲ πατρόκλω παρακείμενον·

εἰ γὰρ παρὰ τῶ πατρόκλω, καὶ ἀναστραφήσεται ὁ τό-
νος· ἢ τῶ πατρόκλω παρακείμενον, ἵνα ἢ οἶον παρακε-
25 χυμένον αὐτῶ, ἔμφασιν γὰρ πλείονα· εἰ δὲ μεταξὺ πέσῃ
δύο ὀνομάτων ἢ πρόθεσις, τοῦ μὲν κυρίου ὄντος, τοῦ
δὲ προσηγορικοῦ, ἢ ἐπιθετικοῦ καὶ προσηγορικοῦ, ἐν
πᾶσι τούτοις ἀναστρέφειν δεῖ τὴν πρόθεσιν, ἵνα τῆς
ὅλης συντάξεως προηγήσεται·

30 ποταμοῦ ἄπο σελλήεντος,

(ἀπὸ τοῦ) ποταμοῦ·

ξάνθῳ ἐπι δινήεντι,

ἐπὶ τῶ δινήεντι ποταμῶ·

μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ.

35 ἐν τῇ κυδιανείρῃ μάχῃ. ὁμοίως καὶ ἐὰν μεταξὺ δύο κυ-

ρίων ἢ ἢ δύο προσηγορικῶν, ἀναστρέφεται, συνδέσμου
 συμπααραλαμβανομένου μετὰ τὴν πρόθεσιν·

νηῶν ἄπο (καὶ) κλεισιάων,
 ἀγαμέμνονος πέρι καὶ ἀχιλλῆος· ἵνα πάλιν προηγήται ἡ
 πρόθεσις. εἰ δὲ μὴ μεταξὺ ἢ, ὑποταγείη δὲ τούτῳ 5
 οὐπερ ἔδει αὐτὴν προηγέσθαι, μηδενος ἑτέρου λόγου
 μεταξὺ πίπτοντος, πάλιν ἀναστρέφεται·

ᾧ ἐπι πόλλ' ἐμόγησα·
 τὰ γὰρ ἐξῆς ἐστιν ἐφ' ᾧ πόλλ' ἐμόγησα·

θεῶν ἄπο μήδεα εἰδῶς·

10

ἀπὸ θεῶν εἰδῶς μήδεα. εἰ δὲ μεταξὺ τῆς προθέσεως
 καὶ τοῦ προσηγορικοῦ ὀνόματος ἢ ῥήματος, πρὸς ὃ τὴν
 σύνταξιν ἔχει ἡ πρόθεσις, ἕτερον μέρος λόγου πέσῃ, ὡς
 ἐπὶ τοῦ,

τῷ δ' ἐπὶ τυδείδης ἤλθε κρατερός διομήδης· 15
 ἔστι γὰρ τὸ ἐξῆς, ἐπὶ τούτῳ δὲ ὁ τυδείδης ἤλθε· οὐκ
 ἀναστρέφεται ἡ πρόθεσις διὰ τὸ μεσσυλλαβῆσαι τὸν
 δέ. τοιοῦτό ἐστι καὶ τὸ,

ἤλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος.

εἰ μέντοι ἐν τέλει στίχον εἴη ἢ ἀπλῶς ἐν τέλει ὄνομα· 20
 τος, μεθ' ἣν τίθεται στιγμή, ἀναστρέφεται πάντως,
 οἷον ἐστι, τῶν πάντων δ' ἔπτυσσε ποδὺν κῆρα· ἀναστρέ-
 φομεν γὰρ τὴν πρόθεσιν, τοῦ ἐξῆς ὄντος κατ' ἔπτυσσε.
 καὶ μεσσυλλαβῆσαι τινὰ μόρια· διὸ σημεῖονται τὴν
 παρὰ τῶν πλάτων ἀνάγνωσιν, ἀρετῆς δ' αὐ πέρι, διότι 25
 ἀναστράφη ἢ πρόθεσις, μεσσυλλαβῆντος τοῦ δὲ συν-
 δέσμου καὶ τοῦ αὐ· τὸ γὰρ ἐξῆς ἐστι, περὶ ἀρετῆς δ' αὐ·
 καθόλου δὲ αἱ ἀναστρεφόμεναι δισύλλαβοί τε εἶναι
 καὶ δίχρονοι· ὅθεν τριχρονοῦσαι ἢ ἀντι καὶ ἀμφὶ οὐκ
 ἀναστρέφονται, οὐδὲ αἱ τῶν πλεονάζουσιν, καταλ, πα- 30
 ραι, ὑπεῖρ. σημειούμεθα τὴν διὰ, χῆραν ἔχουσαν ἀνα-
 στροφῆς, καὶ μὴ ἀναστρεφομένην διὰ τὴν πρὸς τὸν διὰ
 συνέμπτωσιν· ἢ δὲ ἐν πλεονάσασα τῷ ἰ ἀναστράφη· ᾧ
 ἐν κόρη κοιμάτο. καὶ τὰς μεσσυλλαβῆς δὲ ἐὰν ἐπὶ
 τέλει ὡς στίχου, ἀναστρέφουσιν, οἷον, 35

ἔλθῶν δ' ἀργυρότοξος ἀπόλλων ἀρτέμιδι
ξύν·

ῥώννυται γὰρ ὁ τόνος τῆς σὺν προθέσεως, ἵνα νοῆται ἡ
ἀναστροφή. τοιοῦτό ἐστι καὶ τὸ,

οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται, οὐδὲ κακῶν ἔξ.
5 καὶ πᾶσα δὲ πρόθεσις ῥῆμα σημαίνουσα βαρύνεται·

ἐνθ' ἐνι μὲν φιλότης·

πάρα δ' ἀνὴρ, ὃς καταθήσει.

αἱ συνηλλαγμέναι οὐκ ἀναστρέφονται, εἰ μὴ στιγμῆς
ἐπιφέροιτο ἀνάπαυσις, ἢ κινδυνέοι τὸ σημαϊνόμενον
10 λυμᾶνεσθαι, τισὶ παρεννάετες· τὸ γὰρ ἐξῆς, παρὰ τισι.
νῆας ἐπεσεύοντο, ἐπὶ τὰς νῆας. οὐκ ἀναστρέφονται οὖν
διὰ τὴν συναλοιφήν. ἐν μέντοι τῷ,

ἄστυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακῶι φθινύ-
θουσι νομῆες·

ἀναστρέφεται ἡ κατὰ, διότι μετ' αὐτὴν κείται στιγμῆ.
15 καὶ ἐν τῷ,

στεῦτο γὰρ ἠφαιστοιο πάρ' οἰσέμεν,
(τὴν παρὰ) ἀναστρέφουσιν, ἵνα ἡ παρὰ τοῦ ἠφαιστου
οἰσέμεν, καὶ μὴ νομίζεται τοῦ ἠφαιστου ὄπλα παροι-
σέμεν.

20 Περὶ ἐπιρῥημάτων.

Τὴν τῶν ἐπιρῥημάτων προσωδίαν ποιήσασαν οὖσαν
καὶ λίαν χρωιάδῃ τοῖς στίξεϊν ἐθέλουσιν, ὡς ἂν οἶός
τε ᾖ, ἐκ τῶν ἠρωδιανοῦ ὡς ἐν ἐπιτομῇ διεξελεύσομαι.
τὰ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν πτωτικῶν σύνταξιν ἐπιρῥηματι-
25 κῆν μετελθόντων σύνταξιν ὀλίγην παραθήσομαι·

ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἐρέω·

ἢ νέον μεθέπεις·

νέον δ' ἀπέληγεν ἰδωδῆς·

οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι·

30 ἔκτωρ δ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας·

πυκνά μάλιστα ἀπενέχοντο·

πύκα ποιητοῖα·

μη φυλάξαν την φωνήν του ὀνόματος, ἀλλ' ἀποβολῆ
 του ν πεποιηκός βαρύνονον. ὡκία ὡκα, σαφία σάρκα,
 καὶ τούτων ἀντιβίασθη ὁ τόνος καὶ μετὰ την ὑπεξαι-
 ρεσιν του ε· τὸ δὲ θαμὰ ὀξύτονον ἀπὸ του θαμὸς
 ὀξύτονου. καλλιγραφεὶς καὶ παχύκατα διάληψι ἀπὸ του 5
 ἔτεον ὀξύτονου, ἀλλ' ἔτεον μὲν ἀεικότες. καὶ ἔτεον καὶ
 ἀπὸ του ἔτος πάλιν ὀξύτονου ἐτὰ ὀξύτόνωσ. ὡς, ἐτὰ
 τμημίδος χρύσειον γένος· καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως.

Τὰ εἰς η μετὰ του ι, εἴτε ὑποδοτικῶν εἴη, εἴτε
 θαυμαστικά, ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται, οὐδέποτε δὲ 10
 ὀξύνεται· περισπᾶται μὲν διπλῆ καὶ τριπλῆ, πεξῆ, πῆ,
 ὀμαρτῆ· βαρύνεται δὲ παντῆ, ἀλλῆ, ταύτῆ· τοιούτον
 ἔστι καὶ τὸ ἀμμηγέτη παρ' ἀττικοῖς τὸ ἦδη τῶν φασ-
 τικουμένων χωρὶς του ε γράφεται· καὶ τὰ νῦν δὴ ὅτε
 σημαίνει τὸ πρὸ ὀλίγου ἔστι. τὸ δὲ μὴ ἀπαγορευτι- 15
 κόν, καὶ νῆ καὶ,

φη νέος οὐκ ἀπάλαμνος,
 χωρὶς του ι γράφεται καὶ ὀξύνεται· καὶ τὰ καθ' ἑαυτὰ
 ρεῦοντα, μὴ δηλοῦντα χρόνον, ὀξύνεται, οἷον ἰῆ, ὡῆ,
 ἰωῆ, ὥστε λοιπὸν εἴ τι εἰς η λήγει καὶ ἐπὶ τέλει τον τῶν 20
 κόν, ἔχει, τοῦτο καὶ περισπᾶται καὶ τὸ ε ἔχει προσγε-
 γραμμένον. καὶ τὸ ἴδιον δὲ καὶ δημοσίᾳ ἀπὸ δοτικῆς γέ-
 γουσι καὶ τὸ κάρω παρ' ἀθηναίοις,

κάτω κάρω ὀψας με βουκολήσεται.
 ἔστι τινα καὶ παρ' αἰτιατικῆς γεγόντα, οἷον τὸ πέ- 25
 ραν καὶ πέρην, ἀλλ' ὅταν γαίρουσι...

ἀντιπέραν λεύσουσα πρὸς σέλας·
 καὶ ἀπὸ δοτικῆς,
 ἐπίσχεσ ἀυτοῦ, μὴ πέρα προβῆς λόγου· 30
 κρατῆνος ἐν εὐμένισιν. καὶ τὸ πρῶν δὲ παρ' αἰτιατικῆν
 σχηματίζουσι, τῆδε πρῶν· καὶ τὸ,
 ἀκην ἐγένοντο σιωπῆ·

καὶ,
 ἀκυῖν τοι βρῶν τῆμος ἐπὶ στήθεσσι κέ· 35
 χυνται.

ὡς παρὰ αἰκίς ὄνομα ὀξύτονον ἐπιρρόημα, τὸ
οὐ οὐ αἰκίς ἀμυνομένη περὶ πάτρην τε-
θνάμεν.

καὶ τὸ,

ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἔστιν ἑκάστῳ.

5 καὶ τὸ,

ὕα δ' ἄρα ζεύς συνεχές.

οὕτως ἔδει καὶ παρὰ τὸ ἀληθές ὄνομα τὸ ἐπιρρόημα
ὀξύνεσθαι· ἀλλὰ καὶ παρ' Ἀθηναίους διαστολῆς ἔτυχεν,
καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀνόματος ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιρρόη-
10 ματος βαρύνεται.

ἀληθές ᾧ καὶ τῆς ἀρουραίας θεοῦ,

ἀριστοφάνης βατραχοῖς· καὶ ἐν νεφέλαις,

τί δ' ἂν καὶ παρ' ἐκείνων καὶ μάθει
χρηστόν τις;

ἀληθές, ὅσα περ ἔστι παρὰ τοῖς ἀνθρώ-
ποις σοφά.

15 τοιοῦτο ἔστι καὶ τὸ ἐπιτηδές ὀνοματικῶς ὀξύνόμενον,

ἐπιρρόηματικῶς προπαροξυνόμενον· καὶ τὸ ἀντιστεῖς

ὁμοίως· καὶ τὸ χάριεν δὲ παρ' αὐτοῖς προπαροξυνόμε-

νον, ὅτε καὶ ἐπιρρόηματικῶς λέγεται· ὄνομα δὲ ὄν, πα-

ροξύνεται· καὶ τὸ σφόδρα βαρύνεται, ἐπιρρόημα ὄν·

20 ὄνομα δὲ ὄν, ὀξύνεται· καὶ τὸ ἡρέμα παροξύνεται, ἐπιρ-
ρόημα ὄν, ὅθεν προπαροξύνεσθαι, ὡς καὶ τὸ ἡσυχά· πλην

εἰ μὴ παρὰ τὸ ἡρέμῳ γέγονε, ὡς ἀτρεμῷ ἀτρεμία· τὸ τε

ἡσυχῇ περισπᾶται, εἰ μὴ συνακρόαμεν τοῖς εἰς γῆ ἐπιρ-
ρόημασι περισπωμένοις, τριχῇ, πενταχῇ· καὶ τὸ αὐτῶς

25 μερὸν ὀξύνεται, ἀπὸ τοῦ ἀντιήρατος προπαροξυνόμενου.

ἔστι τινὰ σύνθετα ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον, ὡς τὸ

παντάπασι, πάνταπαι· τὰ παρὰ τὸ ἡμαρ συντιθέμενα

φιλᾶκτε· τοῦ ἐπλοῦσθον τόνου, αὐτῆμαρ, ἐντῆμαρ· τὰ

μὲν οὖν ἐξ ὀνομάτων γενόμενα ἐπιρρόηματα τοιαῦτά

30 ἔστι· λοιπὸν καὶ περὶ τῶν θηματικῶν λεκτέον.

Πᾶν μονοσύλλαβον ἐπιρρόημα, εἰ μὲν ἔχει φύσει

βραχεῖαν, δῆλον ὡς ὀξύνεται, πᾶξ, μᾶψ, λαξ, χθές,

καὶ εἴ τι ὁμοίου· τῶν δὲ μακρῶν ἔχοντων φύσει τὰ μὲν

περισπᾶται, τὰ δὲ ὀξύνεται. τὰ πνευματικά περισπᾶται, πῆ, πού, πώς· ταῦτα δὲ ἀοριστοῦμενα ἐγκλινεται, οὐ πῶς ἔσται γέλας·

ἀλλὰ πού ἄλλη·

οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον.

5

ἐκ δὲ τοῦ πω καὶ τοῦ μάλα τὸ πώμαλα προπαροξύνουσιν Ἀθηναῖοι, καὶ ἔτι τὸ πώποτε ἐκ τοῦ πω καὶ τοῦ ποτε. Τὰ ἔχοντα δίχρονον ἐκτεταμένον περισπᾶται· ἃ δειλὴ πάντων· ἃ γῆρας· καὶ τὸ βᾶ ἐν τῇ συνηθείᾳ, παρὰ ἀρχαίοις ἐκπλήξιν δηλοῦν, καὶ τὸ νῦν χρονικῶν, καὶ εἴ τι τούτω ὁμοίον. τὰ μέντοι τὸ ἦ ἔχοντα μονοσύλλαβα, μὴ προσκειμένου τοῦ ι, ὀξύνεται, ὡς καὶ ἦδη εἶπον, νῆ, μῆ· πλὴν τοῦ δῆ καὶ τοῦ ἦ ἰσοδυναμοῦντος τῶ ὡς, ἢ θέμις ἔστι· φη ἀντὶ τοῦ καθάπερ,

φη νέος οὐκ ἀπάλαμνος.

15

τὰ ἔχοντα τὸ ω ὀξύνεται καὶ περισπᾶται. τὰ τῶς ἀνταποδοτικόν,

τῶς δέ σ' ἀπεχθῆρω·

καὶ τὸ τῶ, ὅτε τὸ δύο σημαίνει,

τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας.

20

τὸ ὡς αἰεὶ ὀξύνεται, κἂν ἐν ἀρχῇ, κἂν ἐν μέσῳ, κἂν ἐν τέλει ἢ, πλὴν μόνον ὅτε σημαίνει τὸ οὕτως καὶ τὸ ὁμῶς· τότε γὰρ περισπᾶται. ὀξύνεται μὲν ἐν ἀρχῇ οὕτως,

ὡς δὲ λέων ἐχάρη,

κοιμιζομένης ἐν τούτῳ τῆς ὀξείας δια τὸ μὴ εἶναι τὸ ἀγκλιτικόν. καὶ ἐν μέσῳ,

ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοίον ἀγείθεις ὡς τὸν ὁμοίον.

τῶς δέ σ' ἀπεχθῆρω, ὡς νῦν ἐκπαγλα ἐφί-

λησα.

καὶ ἐν τέλει,

τρῶες μὲν κλαγγῆ· τ' ἐμοσπῆ τ' ἴσαν ὄρνι-

θῆες ὡς.

τοῦ δὲ περισπωμένου, ὅτε δηλοῖ τὸ οὕτως ἢ τὸ ὁμῶς,

ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δομεναὶ πάλιν, εἴ τό-

γες ἄμεινον.

ἐπεὶ ὡς ἀγένετος Ἀθήνη,

ἄλλα καὶ ὡς ἠπενῶσι ἡτέρος σωμα
 ἐμὲ δ' οὐδ' ὡς θυμὸς ἀνήκεν.
 καὶ τὸ ὦ κλητικὸν περισπᾶται, ὡ ἄνθρωπε· ὅτε δὲ
 σχελιαστικόν, οἰζύνεται, ὡ τί σε ἔπρον· καὶ ὅτε προσ-
 5 γράφεται αὐτῷ τὸ ι, καὶ ταῦτόν σημαινει τῷ ὡσπερ,
 ὦ τε χειρῆτις γυνή.

τὸ μέντοι πρῶν μονοσύλλαβον παρ' ἄττικοῖς οἰζύνεται·
 ἐπεὶ ἐκ τοῦ πρῶν δισύλλαβον οἰζυνομένου κατὰ συναρθε-
 σιν γέγονε. τὸ δὲ πρῶν προπερισπᾶται, οἶον, οὐ πρῶν
 10 μὲν ἡμῖν ὁ τραγῳδοῦς ἤγειρεν· ἐπεὶ ἐκ τοῦ πρῶν. Τὰ
 ἔχοντα τὴν οἰ διφθογγον ἢ τὴν εἰ περισπῶνται· ἀριστο-
 φάνης ἐν βατραχοῖς,

ἴζω πῖ κῶπην, οἴπερ ἐκέλευσάς με σὺ
 ποῖ εἴ· εἴτα τὸν χείραχχαν, σῶφρον, πεί γὰρ ἀσφαλτος.

15 Ὅτε δὲ ἐπιρρήμα ἔστω ἐνκτικόν, τὸ εἰ οἰζύνεται
 ὁμοίως τῇ συνδέσει, εἰγ ὠφελες· τὸ γὰρ στοιχεῖον πε-
 ρισπᾶται. καὶ πάντα ὅσα εἰς τὴν διὰ τοῦ υ διφθογγον
 περισπᾶται, εὐ, φεῦ, πῶν, οὐ τὸ δαδυνόμενον· καὶ
 ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν εἴη, ὁμοίως περισπᾶται πλὴν τῶν
 20 ἀναφορικῶν, αὐτοῦ, τηλοῦ, ἀγχοῦ, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα.

(σημειωτέον) ἴθου, ἴου, καὶ οὐ ἀποφατικόν· ταῦτα γὰρ
 οἰζύνεται· τὰ δὲ ἀναφορικά βαρύνεται, ὅπου, ὅπου. καὶ
 τὸ βαῦ κατὰ μίμησιν κύνος οἰζύνεται, βαῦ βαῦ, καὶ κύνος
 φωνὴν ἴεις· ἐξ οὗ καὶ τὸ βαῦζω ῥήμα. Τὰ τὴν αἰ
 25 διφθογγον ἔχοντα οἰζύνεται, οἶον, αἰ τάλας, ναι· ταῦτα
 ἔστι μονοσύλλαβα. Οὐδὲν τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν εἰς α
 ληθόντων ἐπιρρημάτων περισπᾶται, ἀλλὰ οἰζύνεται, ὡς
 τὸ ἀναφανδα, τρεχθα, δηθα· ἢ βαρύνεται, ὡς τὸ ἀψα,
 ἡλιθα, αὐτικά. Τὰ εἰς α δισύλλαβα, ὑπεσταλμένων τῶν

30 εἰς δα καὶ θα, βαρύνεσθαι θέλει, ἐνθα, ρεα, ρεα,
 σφθα, μίγα, ὅπερ μίγδα λέγεται, τέττα, ἐμπα, ὅπερ
 καὶ σύνδεσμός ἐστιν, αἴψα. καὶ τὸ τροπάδε οφείλει
 βαρύνεσθαι, ἔστι δὲ παιδία· τίνες δὲ ὤξυται. συντι-
 θέμενα δὲ δισύλλαβα προπαροξύνεται, ἀναντα, πα-
 35 ραντα. τὰ εἰς δα ἐπὶ παιδιᾶς κείμενα, παραληγόμενα
 τῷ ι καὶ η παροξύνεται, βασιλίνδα, χυτρίνδα, φερνίνδα,

ὄστρακίνα, μυῖνα. τὸ κατέρδα ἐπὶ παιδιᾶς μὲν κεῖται, ὄνομα (δέ) ἐστὶ καὶ οὐκ ἐπίρρημα. τὰ δὲ λοιπὰ τῶν εἰς δα ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ πρὸ τοῦ δ ἐν τι τῶν μέσων, ἀναφανδα, καναχηδα, παιηδα, ἀποκριδα. τὸ δὲ κρύβδα καὶ μύγδα πρὸ τοῦ δα μέσον ἔχουσι τὸ β καὶ γ. 5 τὸ γύδα οἱ μὲν ἄξυναν, οἱ δὲ ἐβάρυναν, ὅπερ καὶ ἐπεκράτησεν. τὰ εἰς θα, εἰ μὲν πρὸ τοῦ θ τὸ χ, ὀξύνεται, τριχθα, τετραχθα· εἰ δὲ μὴ ἔχη, βαρύνεται· ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα προπαροξύνεται, ὑπεσταλμένου τοῦ ἐνταῦθα προπερισπωμένου· ἐνθα, πρόσθα, πάροιςθα, 10 ὑπισθα, ἤλιθα. τὰ εἰς χα λήγοντα ἐπὶ ποσότητος βαρύνεται, δίχα,

δίχα δέ σφιν ἠνδανε βουλή,
τριχα. τὸ,

διὰ τρίχα κοσμηθέντες, 15
οὐ σύνθετον· ἐμελλε γὰρ προπαροξύνεσθαι, ὡς διάνδιχα· ἀλλ' ἐστὶ τὸ ἐξῆς, διακοσμηθέντες τρίχα· τὰ γὰρ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεται, τέτραχα, πένταχα, ἕξαχα. Τὰ διὰ τοῦ δεια δίφθογγον ἔχοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξειαν, λοφάδεια, 20 βῆν δὲ κατὰ λοφάδεια φέρων, κρυφάδεια. Τὰ εἰς α λήγοντα, ὅτε δικαταληκτοῦντα καὶ εἰς σύμφωνον λήγει, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον, ἀτρέμα καὶ ἀτρέμας, ἠρέμα καὶ ἠρέμας· ὑπόδρα καὶ ὑποδράξ λέγεται ὀξυνόμενον, χωρὶς δὲ τοῦ ξ παροξύνεται. Καὶ τὰ εἰς κα τῶ ι παρα- 25 γόμενα πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον, κὰν ἀπλᾶ ἢ, κὰν σύνθετα, αὐτίκα, παραυτίκα, ἠνίκα, ὀπηνίκα. Τὰ εἰς τε λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς πάντα προπαροξύνεται, ἄλλοτε, ἐνίοτε, πάντοτε, ἐκάστοτε. μόνον τὸ ἦντε πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι μόνον τῶ (υ) 30 παραλήγεται· τὰ γὰρ ἄλλα ο. τὰ δὲ δισύλλαβα μὴ ἔχοντα τὸ τ πρὸ τοῦ ε καὶ αὐτὰ βαρύνεται, ὑπεσταλμένων ὀλίγων, τῆλε, πόσε, κείσε, ᾧδε, βάλε. τὸ δὲ εἴθε καὶ αἴθε βαρύνεται μὲν, οὐ προπερισπᾶται (δέ), ὡς τὸ τῆλε καὶ ᾧδε, ἀλλὰ παροξύνεται, ὅτι περιττή ἐστὶν 35 ἡ θε συλλαβή. τὸ μέντοι ὀψὲ ὀξύνεται, καὶ τὸ αἰὲν, ὃ

χωρίς τοῦ ν καὶ μετὰ τοῦ ν λέγεται. τὰ δὲ ἔχοντα τὸ τ
 πνευματικά μὲν ὄντα ἢ ἀκαταποδοτικά ἢ ἀναίρορικά, βα-
 ρύνεται, ποτε, τότε· ἀόριστα δὲ ὀξύνεται καὶ ἐγκλί-
 νεται ἐν τῇ φράσει. Τὰ εἰς δε ἐπιρροήματα, τὴν εἰς τοπὸν
 5 σχέσιον σημαίνοντα, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξειαν,
 οἰκαδε, ἀγραδε, ἀλαδε, παλίναδε, φηγάδε. τὸ οἰκόν
 δέ, ἀγρον δέ, δυο μέρη λόγου, τὴν ἰδίαν ἕκαστον ἔχον
 προσώδιαν, ἰσοδυναμοῦντα τοῖς ἐπιρροήμασι, τὸ ἀγρονδε
 τῷ ἀγραδε, τὸ οἰκόνδε τῷ οἰκαδε. τὸ ἐνθαδε παροξυ-
 10 νομενον οὐκ ἀντίκειται· οὐδὲν γὰρ πλέον σημαίνει του
 ἐνταῦθα, ὥστε περιττὴ ἢ συλλαβὴ, οὐδὲ τῆς παραγωγῆς
 τὸ α, ἀλλὰ τοῦ πρωτοτύπου. τοιοῦτό ἐστι καὶ τὸ πηνι-
 καδε ἀπὸ τοῦ πηνίκα. τὰ γὰρ φωνὴν παραχθέντα εἰς δε,
 μηδὲν πλέον τοῦ πρωτοτύπου σημαίνοντα, πρὸ μιᾶς ἔχει
 15 τὸν τόνον, τοσόςδε, τηλικόςδε. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν
 ἐπιρροήματων, τημόςδε, τηνικόςδε· οὐδὲν γὰρ πλέον δηλοῖ
 τοῦ τημόςδε, τηνίκαδε, ἐνθαδε. Τὰ εἰς ζε, εἰ μὲν ἔχει πρὸ
 τέλους βραχὺ τὸ α, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξειαν,
 οἶον ἔραζε, θύραζε, ἀθήναζε, ὀλυμπίαζε. τὰ δὲ φύσει
 20 μακρὰ παραληγόμενα προπαροξύνεται ἢ προπερισπά-
 ται· προπαροξύνεται μὲν ὅσα ἔχει βαρύτερον τὸ πρω-
 τότυπον, ὡς παρὰ τὸ οἶνόη τὸ οἶνόηζε, προπερισπάται
 δὲ τὰ ἀπὸ ὀξυτόνων, ὡς παρὰ τὸ ἀχαρνῆς τὸ ἀχαρνῆζε,
 κεφαλή κεφαλήζε, χαμαὶ χαμαῖζε. Τὰ εἰς σε τοῖς εἰς θεν
 25 ὁμοτονεῖ· ἐπεὶ γὰρ τὸ πάντοθεν προπαροξύνεται, διὰ
 τοῦτο καὶ πάντοσε, ἐτέρωθεν ἐτέρωσε, ἀμφοτέρωθεν
 ἀμφοτέρωσε. προπερισπάται δὲ τὸ ὄθριώσε, ἐπεὶ καὶ
 τὸ ὄθριώθεν ὁμοίως, ἐκεῖθεν ἐκεῖσε· τὸ τε κυκλόθεν
 παροξύνεται, καὶ ἐτι τὸ κυκλόσε, τηλόθεν τηλόσε. Τὰ εἰς
 30 θεν πάντα δισύλλαβα μὲν ὄντα πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον,
 οἶον νέρθεν, πόθεν, πρόσθεν, πόθεν, τόθεν, κείθεν·
 τὰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, εἰ ἔχοι πρὸ τοῦ θ σύμφωνον,
 τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξειαν, ὑπερθεν, ἐνερθεν,
 ὀπισθεν. καὶ τὰ τῷ η παραληγόμενα προπαροξύνεσθαι
 35 θέλει, πλὴν τῶν ἔχοντων ἐγκλειμένην πρόθεσιν ἢ παρ'
 ὄνομα ἐπιμεριζόμενον παρηγμένων· ταῦτα γὰρ προπα-

ροξύνεται· τὸ μὲν γὰρ πρόσωθεν, ἔνδοθεν, ἔκτοθεν, ἀπόπροσθεν, πρόσθεσιν ἕκαστον ἔχει, καὶ ἔτι τὸ πάροιθεν πλεονάσαν τὸ ε· τὸ δὲ ἄλλοθεν, ἕκαστοθεν ὀνόματα ἔχει ἐπιμεριζόμενα. καὶ δὲ λοιπὰ πάντα παροξύνεται, ἀγρόθεν, οὐρανόθεν, λεσβόθεν, ἰλιόθεν, 5 παντόθεν, ἀπτόθεν, πρυμνόθεν, καὶ ἄλλα μῆρια· τὸ δὲ προσημηθεν, τῷ η παραμνηόμενον, προπαροξύνεται· σημειούμεθα τὸ οἴκοθεν, πάνταθεν, προπαροξυνόμενα. τὰ μέντοι τῷ α μακρῷ παραληγόμενα ἢ τῷ η ἢ τῷ ω, εἰ μὲν πρωτοτύπον αὐτῶν βαρυτόνου ἢ, τρίτην ἀπὸ 10 τέλους ἔχει τὴν ὀξύειαν· εἰ δὲ ὀξύτονον, προπερισπᾶται. τῶν μὲν προπαροξυνόμενων ὑποδείγματα, πρῶτα πρῶραθεν, φθία φθιαθεν, τὸ δὲ περιηθεν τροπῇ ταῦ α εἰς η, Ὀλυμπία Ὀλυμπιαθεν, θύρα θύραθεν, ἀφίδηθεν, πρύμνηθεν· τὸ μέντοι πρυμνόθεν παροξύνεται διὰ 15 τοῦ ο. τῶν δὲ περισπωμένων ὑποδείγματα ταῦτα, ὑγεία περισπωμένως ὑγειαῖθεν, θεσπιαῖθεν, πλαταιαῖθεν, [ἔσωθεν] ἀρχηθεν ὅτι ἀρχή. ἔσω ἔσωθεν, ἔξω ἔξωθεν, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἄπω μὴ εἰρημένου τὸ ἄπωθεν. διὰ τοῦτο ἀπὸ μὲν τοῦ ἔως βαρυτόνου τὸ ἔωθεν, ἀπὸ δὲ τοῦ 20 ἤως ὀρθοτονουμένου ἠῶθεν προπερισπᾶται. παρὰ τὸ ἄνευ ἄνευθεν φυλάττει τοῦ πρωτοτύπου τὸν τόνον· ὁμοίως ἄτερ ἄτερθεν. τὸ ἐντεῦθεν προπερισπᾶται παρὰ τὸ ἐνταῦθα, καὶ παρὰ τὸ ἐκεῖ περισπώμενον ἐκεῖθεν προπερισπώμενον. παρὰ τὸ ἐγγὺς ὀξύτονον ἐγγύθεν 25 παροξυνόμενον. τὸ ἕκαθεν καὶ ἀνέκαθεν προπαροξύντονα, οὐκ οὖν παρὰ τὸ ἐκάς ὀξύτονον γεγόμενα. Τὰ εἰς θι καὶ εἰς σι τὸν τῶν εἰς θεν ἐπιρρήματων ἔχει τόνον, οἷον οἴκοθεν οἴκοθι, ἀγρόθεν ἀγρόθι, Ὀλυμπιαῖθεν Ὀλυμπιασιν, ἀλωπήκηθεν ἀλωπήκησιν· ὅθεν 30 τὴν παράθεσιν αὐτῶν φανεράν οὖσαν ὑπερβήσομαι. Τὸ ὥρασι,

μὴ ὥρασιν οἴκοιο,

προπαροξύνεται μὲν εὐλόγως παρὰ βαρυτόνου τοῦ ὥρα, οὐκ ἔχει δὲ προσηποκείμενον εἰς θεν. Τὰ εἰς οι ἐπιρ- 35 ρήματα, ὅτε δηλοῖ τὴν ἐν τόπῳ ἢ τὴν εἰς τόπον σχέ-

ων, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα, περισπᾶται, μεταροῖ, φριαροῖ, παιανοῖ, ἀθρονοῖ, οὐδαμοῖ, ἐνταυθοῖ τὴν αὐτὴν ἔχει σημασίαν τῷ ἐνταῦθα τῷ πρωτοτύπῳ. τὰ δὲ δισύλλαβα τῶν εἰς οἱ βαρύνεται καὶ περισπᾶται.

5 περισπᾶται μὲν, ὅτε ἔχει πρωτότυπον ὀξύτονον, παρὰ τὸ σφιγξ σφιγγοῖ, ἐσθμός ἰσθμοῖ, βυθός βυθοῖ, τὸ ἄροισι συμπερισπᾶται τῷ ἄροισι· τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνων βαρύνεται, ἔξω ἔξοι, πέδον πέδοι,

πέδοι δὲ βάσαι,

10 αἰσχύλος προμηθεῖ δεσμώτη, ἔνδον ἔνδοι,

ἔνδοι πραξινοῖα

ὁ θεόκριτος, οἶκος οἶκοι. Τὰ δὲ σχέλιαστικά τῶν εἰς οἱ καὶ εἰς αἰ ἄλογον ἔχει τὸν τόνον. ἂ μὲν γὰρ αὐτῶν περισπᾶται, ὡς τὸ ὅττοι ἔχον συμπαρακείμενον καὶ τὸ

15 ἀτταταῖ, καὶ τὸ οἰοῖ καὶ αἰαῖ σαβοῖ τε, καὶ τὸ αἰβοῖ, καὶ τὸ σαβαῖ παρ' εὐπόλιδι ἐν βάρπαις· τὸ δὲ εὐαῖ παρὰ τῷ αὐτῷ ὀξύνεται, εὐαῖ σαβαῖ. βαρύνεται δὲ τὸ οἶμοι. τὸ δὲ ὦ πόποι δυοῖ τόνους χρῆται· ἔδει δὲ αὐτὸ δύο περισπωμένας ἔχειν, ἐπεὶ καὶ παράκειται αὐτῷ τὸ

20 ἀππαπαῖ· καὶ τὸ ἀτταταῖ δὲ περισπᾶται καὶ τὸ παπαῖ. τὸ δὲ χαμαῖ ὀξύνεται, οὐκ ὂν σχελιαστικόν. τὸ δὲ πάλαι χρονικὸν βαρύνεται, καὶ συντιθέμενον προπαροξύνεται, πρόπαλαι, τρίπαλαι. Ολίγα ἐστὶν εἰς εὐ. τὸ μὲν εὐ περισπᾶται καὶ τὸ φεῦ· καὶ τὸ ἄνευ βαρύνεται

25 καὶ τὸ ὑπέρφεν, συντεθέντα· τὸ ἐλελεῦ περισπᾶται. Τὰ εἰς εἰ δίφθογγον λήγοντα ἐπιρρήματα ὀξυνόμενα δύο ἐστὶ, τὸ αἰεῖ, καὶ τὸ ἐπεὶ χρονικόν,

ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα καλυψοῦς·

30 ἔστι γὰρ ὁ ἐπεὶ καὶ σύνδεσμος. βαρύνοντα δὲ τὸ ἄγρει, ὃ κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ ῥήματος πληθυντικῶς εἴρηται,

ἄγρειθ' αἰ μὲν δῶμα κορήσατε,

καὶ ἔτι τὸ οἶκει παρὰ μενάνδρῳ ἀντὶ τοῦ οἶκοι. περισπώμενα δὲ τοπικὰ δῶρια, τινεῖ, τουτεῖ, πεῖ, αὐτεῖ· τὸ δὲ ἐκεῖ ἀποκέκοπται. Τὰ διὰ τοῦ ι ἐπεκτεταμένα

35 δεικτικῶς ὀξύνεται, δευρὶ, ννὶ, τουτὶ, ὠδὶ, ἐνθαδὶ, ἐντευθενὶ· τὸ κοῖ μίμημά ἐστι φωνῆς ἀλόγου ζώου. καὶ

τὰ παρωνύμως παρηγμένα ὀξύνεται, ἄπερ τινὲς διὰ τῆς
 εἰ διαφθόγγου, τινὲς δὲ διὰ τοῦ ι γράφουσι μακροῦ,
 ἄπνευστος ἄπνευστί: τὰ δὲ εἰς βραχὺ καταλήγοντα δι-
 σύλλαβα ὄντα βαρύνεσθαι θέλει, αὔθι, νόσφρ, ἄγχε,
 ἄρτι, ἦρι, ὑπι, ἦχι, ναιχι, ἔχορη δὲ καὶ τὸ σφίσι βαρύνεσθαι, νῦν δὲ παραλόγως ὀξύνεται. τὸ δὲ,

χωρι διατμήγουσι,

βαρύνεται. Τὰ ὑπερ δύο συλλαβῶς εἰς τι ὀξύνεται,
 ἰαστί, δωριστί, συριστί, ἀκτιμιστί, μέγαριστί· εὐδὲ μὴ
 ἔχει τὸ σ πρό τοῦ τ, βαρύνεσθαι θέλει, ἔκρη. τὸ δὲ τὸ
 ἀπαρτί παρ ἀθηναίοις ὀξύνεται.

σὺ δ' ἔγκυτί τέκνον ἔκέρσω.

Καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ις κατ' ἀποβολὴν τοῦ σ βαρύνεται,
 πολλακι, τουτάκι, θαμάκι. Τὰ εἰς υ λήγοντα δισύλ-
 λαβα, μὴ καθαρεύοντα, μηδὲ μελετήσαντα τὸ σ ἔχει, ἰδ
 βαρύνεται, κόκκυ· τὸ ἰν ὀξυνόμενον καθαρεύει, ἐπὶ
 θαύματος κείμενον. εἶπον δὲ μὴ μελετήσαντα τὸ σ
 ἔχειν, διὰ τὸ ἰδὺς ἰδύ, εὐθύς εὐθύ, ὀξυνόμενα δι-
 σύλλαβα, διὰ τὸ μεταξὺ, μεσσηγῶ, καὶ τὸ ἀντακρῶ,
 ὅτε χωρὶς τοῦ σ ὅτε γὰρ ἴσσι μετὰ τοῦ σ, προπαροξί- 20
 νεται· ὡς καὶ τὸ ἐμβραχῶ, σημαῖνον τὸ ἀπαξασπλῶς ἢ
 καθάπαξ. Πᾶν ἐπιρῶρημα εἰς ω λήγον παράγωγον, μὴ
 δώριον, πρὸ μίας ἔχει τὸν τόνον, ἄνω, κάτω, ἔξω, πρό-
 σω, ἐκατέρω, πορρωτέρω. τὸ δὲ ἄνω προπαροξίζεται·
 τὸ ἰσὼ ὀξύνεται, ἀνάκλητον ὑπάρχον, καὶ οὐκ ὄν πα- 25
 ράγωγον· καὶ τὸ ἐπισχερῶ ὀξύτονον. Τὰ εἰς αν λήγοντα
 καὶ μακρὸν ἔχει τὸ α καὶ βαρύνεται, λιαν, ἄγαν, εἶαν,
 πέραν, ὅπερ ἰωνικῶς πέρην λέγεται,

πέρην κλυτοῦ ὠκεανοῦ,

διονύσιος. τὸ πάμπαν καὶ τέτανν συστέλλει τὸ α· τὸ δὲ 30
 ὅταν δύο μέρη λόγου, ὅτε καὶ ἄν. τὸ δοᾶν ὀξυνόμενον
 πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ο, δην, δαν, δοᾶν. τὸ ὠ τῶν δύο
 περισπωμένας ἔχει. Τὰ εἰς δην πάντα βαρύνεται, κλί-
 δην, μίγδην, ἐμπλήδην, κλήδην, ἄδην, ἐπαῖγδην, βά-
 δην, καὶ ἄλλα μυρία. καὶ τὸ βύζην καὶ ἐμπλην (καὶ) 35
 ἄντην βαρύνεται. τὸ γὰρ ἀκιμην, ἐθελοντήν, ὀνομα-

τικά· διὰ καὶ συνοξύνονται ταῖς ὀνόμασι. Τὰ εἰς δογ
 οξύνεται, χανδόν, σχεδόν, βοτρυδόν· μάκου, τὸ ἄνδον
 βαρύνεται, διότι μόνον παρὰ προθέσεως, καὶ ὅτι μά-
 κου τοπικόν τῶν εἰς δομ. Τὰ εἰς υκ λήγοντα πρὸ τοῦ ο
 5 κω, ἔχοντα, κέρημον, ἔψιρον. Τὰ εἰς ξ λήγοντα ἐπιρ-
 ῥήματα ὀξύνονται θέλει, πλην παρὰ προθέσεως· ταῦτα
 γὰρ βαρύνεται· ἀπρῆξ, κρηρῆξ, κοαξ, ὑποδρῆξ, βρεκε-
 κῆξ, ἐσῆρῆξ. τὸ δὲ περίξ βαρύνεται, παρὰ προθέσεως
 ὄν, καὶ τὸ παραξ· σημειούμεθα δὲ (καὶ) τὸ ἄπαξ βα-
 10 ρυνόμενα. Τὰ εἰς ρ λήγοντα βαρύνεται, ἄραξ, κήκτωρ,
 ἄτερ. Τὰ εἰς σς μὴ παραληγόμενα πρὶ ε· ἀνυ ἀμεταβόλω
 ὀξύνεται, ἀνεκας, ἐντρπας, ἀνδρακας. τὸ μέντοι πέλ-
 λας βαρύνεται, καὶ τὸ ἀτρώμας, ὅπερ καὶ κωθῆς τοῦ σ
 λέγεται ἀτρώμα. τὸ δὲ ἄλιος παρ' ἰππῶνακτε παροξύν-
 15 ται, ἀπὸ τοῦ ἄλλος, πλεονάζον τῶν ακ. Τὰ εἰς ρς βαρύνε-
 ται, ἄικας, ἔξαιφης, ἔξαιφης, ἔξεις, τὸ δὲ ἔξης περι-
 σπᾶται· καὶ τὰ ἀκαρῆς ὀξυνόμενα ὀνοματικῶν ἔστι.
 Τὰ εἰς ις λήγοντα διουλύλαβα βαρύνεται, τ' ἄλις, ἄνις,
 ἄρχας, αὐθῆς· μόνα τὰ χωρῆς καὶ αἰμῆς ὀξύνονται. Τὰ
 20 δὲ ὑπὲρ δυο συλλαβῶν εἰς τὴν ληγομένων τῶν δια τοῦ δις
 καὶ κς ὀξύνεται, ἐγκυσῆς, ὁ χωρῆς τοῦ σ καλλιμαχος
 εἶπεν.

σὺ δ' ἐγκυτὶ τέκνον ἐκέρσω;

λικριφῆς, κρατεῖς. Τὰ διὰ τοῦ ακις παροξύνεται, πολ-
 25 λάνης, ὀλιγάνης, τσοσάντης. καὶ τὰ εἰς ις τρισύλλαβα
 τῶν α παραληγόμενα παροξύνεται, γαμάδης, φρυγῆδης,
 ὀκλαδῆς, κρηράδης· τὸ ὠμαδῆς, καὶ ἴσως ἐκ τοῦ κατω-
 μαδῆς ἀφηρέθη. τὰ δὲ ὑπὲρ τρισύλλαβη, ἢ ἕξα μακρῶν
 φύσει ἢ θέσει παραληγεται, πάντα ὀξύνεται, λαθρηδῆς,
 30 κωπηδῆς, αἰφρηδῆς, στοιχηδῆς, ἀμοιβηδῆς, ἐμβολαδῆς,
 κατωμαδῆς. τὰ δὲ τῶν υ παραληγόμενα προπαροξύνεται,
 ἄλλυδῆς, ἄμυδῆς. Τὰ εἰς ος ἀπὸ προθέσεως παραχθέντα,
 εἰ ἔχοι τὸ τ, ὀξύνεται, ἐντός, ἐκτός· τὰ δὲ ἄλλα βαρύν-
 35 προπαροξύνεται. Τὰ εἰς υς, συστέλλόμενον ἔχοντα τὸ
 υ, ὀξύνονται θέλει, πλην εἰ μὴ τρισύλλαβα ὄντα ἀπὸ

προθέσεισ ἀρχοίτο, ἔγγυς, εὐθὺς, ἰσθὺς, μέσσηγυς, τὸ
 δὲ ἀντικρυς καὶ σύνεγγυς προθέσειν ἔχει. Τὰ εἰς χως ἐπι-
 ποσότητος περισπασθαι θέλει, διχῶς, τριχῶς, τετρα-
 χῶς. τὸ ἐξοχῶς, ἠσυχῶς βαρύνεται ἀπὸ ὀνομάτων γάρ.
 Τὰ καλούμενα τῆς μέσότητος, ἀπο γενεῶν πληθύντι- 5
 γὰν γένομενα, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον αὐταῖς ἔχει, εἴτε
 πρὸ ὀνομάτων αὐταῖς γένοιτο, εἴτε πρὸ αὐτῶν, εἴτε
 πρὸ ὀνομάτων αὐταῖς γένοιτο, εἴτε πρὸ αὐτῶν, εἴτε
 παρὰ ἀντωνυμίας, κούφρων κούφως, βαρέων βαρέως.
 καλῶν δὲ καλῶς περισπωμένως, καὶ σεμνῶν σεμνῶς.
 ἀσέμνων ἀσέμνως, καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀναξ δὲ ἀνακτων 10
 ὀδιδῶς ἀνάκτως, ὡς καὶ ἐξοχῶν ἐξοχῶς καὶ ἠσυχῶν ἠσυχῶς.
 τὸ δὲ αὐταρχῶς, εὐθῶς περισπασθαι ἠρωδιανός, ἐπεὶ καὶ τὰς
 γενεὰς αὐτῶν τὴν δὲ κακοῆθων γενικὴν καὶ αὐθάδων
 βαρύνειν μεμελετήκασι παραλόγως, αἷς συμβαρύνουσι
 καὶ τὰ ἐπιρρήματα, κακοῆθως, αὐθάδως. ὁ δὲ ἀρι- 15
 σταρχός καὶ τὸ νοσῶδων ἐβαρύνειν ἀλόγως. καὶ ἀπὸ
 μέτοχων, ἀγαπώντων ἀγαπώντως, ἐπαρκοῦντων ἐπαρ-
 κοῦντως, προσηκόντων προσηκόντως. παρὰ τὸ ζαφελός
 πρόπαροξυνόμενον ὀρεῖλει καὶ τὸ ζαφελῶς ἐπιρρημα
 βαρύνεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ζαθέος ζαθέως. οὐ γὰρ ἔστι 20
 παρὰ τῷ ποιητῇ ζαφελῆς. δείκνυσι δὲ ἠρωδιανός, ὡς
 ὅτι κατὰ συνέκδροσιν τοῦ ἀμελῶς καὶ ἐντελῶς πε-
 ρισπασθῆ τὸ ζαφελῶς. τὸ νουνεχόντως ἀπὸ δύο κατὰ
 διάστασιν λέξεων παρήχηθη, τῆς νουν καὶ τῆς ἐχόντων.
 Τὸ ἕως καὶ ἀνταποδοτικόν τὸ τέως πρωτότυπα ἔστι, 25
 καὶ οὐχ ὡς τὰ λοιπὰ παρήχεται. καὶ τὸ οὕτως καὶ τὸ
 αὐτως βαρύνεται. τὸ ὡς παρ' εὐθείαν γέγονε τὴν ὄσ,
 ὅθεν καὶ ὀξύνεται, καὶ συνετέθη καθῶς.

Περὶ συνδέσμων.

Πᾶς σύνδεσμος μονοσύλλαβος μὴ ἔχων φύσει μᾶ- 30
 κραν ὀξύνεται, μὲν, δέ, τέ, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες. οἱ δὲ
 εἰς α λήγοντες καὶ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὄντες πάντες
 βαρύνονται, ὡς ἔχει ὁ ἄρα, ὅτε διαπορητικός ἔστι,
 ἐκτεινὼν τὸ πρῶτον α, καὶ ὁ συλλογιστικός ἢ παράπλη- 35
 ρωματικός, ἐκατέρωθ' οὐστέλλων. τοιοῦτος καὶ ὁ κῆρα

μαχρόν ἔχων τὸ αὐτὸ πρῶτον, ὄφρα, ἴνα, ἔμπα, ἔνεκα, οὐνεκα, δήτα. ὅθεν σημειούμεθα τὸν ἀλλὰ ὀξυνόμενον· καθόλου γὰρ οἱ συμπλεκτικοὶ ὀξύνονται, μὲν, δέ, τὲ, ἀτάρ, αὐτάρ· οὕτως οὖν καὶ ὁ ἀλλὰ, σημειούμεθα ἐν τοῖς

5 συμπλεκτικοῖς τὸν ἦτοι βαρυνόμενον, ὃς οὐ μόνον συμπλεκτικός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ διαζευκτικός. Πᾶς σύνδεσμος εἰς σὺ λήγων μακροκατάληκτος βαρύνεται, εἰσὶ δὲ ἀφαινεῖς, ὅπως, ἔω, ἔμπης, ὅμως, ὅτε σύνδεσμος, ὅτε δὲ ἐπιρῶρημα, περισπᾶται, ὁμῶς, ὡς σαφῶς. Καὶ αἱ πα-

10 ραπληρωματικοὶ πάντες ὀξύνονται, δη, ῥά, θίην, πᾶν, κέν, καὶ οἱ λοιποὶ. Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ὁ οὖν περιεσπᾶσθησακ, διὰ τὸ τὴν εἰς υ λήγουσαν διφθόγγον ἀποστρέφασθαι τὴν ὀξεῖαν, ὡς πολλάκις εἶπομεν. Πᾶς αἰτιολογικός σύνδεσμος ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται, οὐνεκα,

15 ἔνεκα, ὅτι, χάριν· δηλοῖ γὰρ οὐκ ὄνομα μόνον, ἀλλὰ καὶ σύνδεσμον αἰτιολογικόν, χάριν δίνωνος ἀντὶ τοῦ ἔνεκα δίνωνος. Ὁ εἰ συναπτικός, καὶ ὁ ἐπεὶ παρασυναπτικός συνεστηκῶς παρὰ τὴν ἐπὶ πρόθεσιν καὶ τὸν εἰ σύνδεσμον συναπτικόν, ὀξύνονται· ὁμοίως καὶ ὁ ἦν,

20 καὶ ὁ ἐμπλήν, καὶ ὁ ἐπεῖαν, καὶ ὁ μὴν· ἐτι δὲ καὶ ὁ ἀλλομην, εἴτε δύο λέξεις εἴεν εἴτε μία, ὀξύνεται. Ὁ εἰδῆ καὶ ἐπειδὴ δύο μέρη λόγου ἐστὶν ὀξυνόμενα, ὁμοίως καὶ ὁ εἶπερ καὶ ὁ ἐπέπερ, καὶ ἐπειδήπερ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγκλιτικός ἐστὶ ὁ περ, ἐγείρει τὴν πρὸ αὐτοῦ βαρεῖαν εἰς

25 ὀξεῖαν, ὡς ὁ κε ἐν εἴκε, αἴκε. Πᾶς σύνδεσμος διφθόγγου ἔχων τὴν διὰ τοῦ ι ὀξύνεται, τοι, θαι, εἰ. Ὁ μὲν παρ' ἀθηναίοις διαπορητικός ὢν περισπᾶται· ἀπὸ γὰρ τοῦ μη καὶ τοῦ οὖν σύγκειται, δωρικώτερον τραπέσις τῆς ου διφθόγγου εἰς τὸ ω, τὴν δὲ οὖν εἶπομεν περισπᾶ-

30 σθαι. Οὕτως δὲ καὶ ὁ οὖν συνταττόμενος τῇ οὐ ἀποφάσει ἐν τῷ οὐκουν, ὅτε μὲν παραπληροῖ, ὀξύνει τὴν οὐ ἀπόφασιν οὐκουν, ὡς εὐρου· ὅτε δὲ τὴν ἰδίαν ἔχει δύναμιν, ταυτέστι συλλογιστικός ἐστὶ, φυλάττει τὴν ἰδίαν περισπωμένην, ὡς χρυσούν, οὕτως καὶ οὐκουν. Ὁ η ὀξύνεται ἢ περισπᾶται, διαζευκτικός μὲν οὖν ὑπάρχων ἢ

35 παραδιαζευκτικός ἢ διασαφητικός, ὀξύνεται παντως·

εἰ δὲ καὶ πλεονάζει τὸ ε, ἐπὶ τέλος ἔχει τὴν ὄξειαν. δια-
 ζευκτικός μὲν ἢ κῦς ἐστὶ ἢ ἡμέρα· τὸ γὰρ ἕτερον ἀλη-
 θές, τὸ δὲ ἕτερον ψευδές· καὶ τῷ,

αἰδῶς, ἀργεῖοι, νῦν ἄρχιαν ἢ ἀπολέσθαι,
 ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπωρασθῆναι, κακὰ κηῶν. 5
 παραδιαζευκτικός δὲ, παιδῶν περὶ ψυχῆς,

ἢ νέος ἢ παλαιός·
 ἢ γὰρ τὸ ἐν, ἢ τὸ ἕτερον, ἢ καὶ ἀμφοτέρω. ἢ γὰρ τῶν
 διαζευκτικῶν δυνάμεις, τοιαυτὴ ἐστὶ. διασαφεικός δὲ,
 πλουτεῖν ἢ πένεσθαι, ὡς καὶ τὸ πρὸ λαμβανεῖν, ἢ περὶ πέ- 10
 νεσθαι.

βουλομῆ, ἢ γὰρ λαοῦ σωθῆναι ἢ ἀπο- 11
 λέσθαι.
 διασαφεῖ γὰρ τὸ ἕτερον, ὅπερ αἰρεῖται, αὐτὸς ὁ δια-
 ζευκτικός μετὰ διαπορήσεως προφερόμενος. τὸν δευτε-
 ρον, ἐρωτηματικὸν ὄντα, πάντως περισπῶσι, οἷον, 15

ἢ δολιχὴ νοῦσος, ἢ ἄρτεμις ἰοχέαιρα· 11
 ἐναντία γὰρ ταῦτα μαχόμενα, καὶ ἅμα εἶναι οὐ δυνα-
 μενα, καὶ διὰ τοῦτο διαζεύξιν μετ' ἐρωτήσεως καὶ ἀπο-
 ρίας. τοιοῦτό ἐστὶ καὶ τὸ,

ἢ ἐνέαν μεθ' ἐπέεις, ἢ καὶ πατρῷος ἐσσί. 20
 διαζευκτικοὶ οὖν, οὔσης τῆς τάξεως τῶν διαπορητικῶν,
 ὁ μὲν πρότερος ἀξίυεται, ὁ δὲ δεύτερος περισπᾶται.
 οὗτος δὲ ὁ περισπῶμενος, ἐὰν προλάβῃ τὸ ε, φυλάτ-
 τεῖ τὴν περισπωμένην, οἷον ἐστιν·

ἢ ὄγε φάσαγαγον ἄξυ ἐρησάμενος παρὰ 25
 μηρῶν,

τούς μὲν ἀναστήσεις, τὸν δ' ἀτρείδην
 ἐναρίζοι,

ἢ ἐχόλων παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 διαζευκτικὴ γὰρ ἡ φράσις διαπορήσεως· ἀλλ' ὁ δεύτερος
 προπερισπᾶται. ὅτε δὲ μόνος ἐρωτηματικός ἐστὶν ὁ ἢ
 χωρὶς διαζεύξεως, κἂν ἅπαξ πολλάκις παραληφθῆ, πε- 30
 ρισπᾶται, μὴ οὔσης τῆς ἐρωτήσεως ἐν διαζεύξει. ἐν μὲν
 γὰρ τῷ,

ἢ δολιχὴ νοῦσος, ἢ ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

διαξεντικόν τῷ ἀρνιδίως τελευτήσῃ τῶν μακροχρο-
νῶν. ὁ δὲ πρῶτος ἐγκλίνεται, ὁ δὲ δεύτερος περισπά-
ται. ἐν μέντοι τοῖς ὑποκειμένοις ἐπειδὴ πάντες περι-
σπῶνται, ἐρωτηματικοὶ ὄντες, οὐκ ἐν διαξενεῖ.

5 ἢ ἔτι μνημιθόρεσσι πικρὰν δάκρυα, ἢ ἔμοι
αὐτῶ,

ἢ ἐτιν' ἀγγελίην φθίης ἐξέκλινες οἶος,
ἢ ἐσὺν ἀργείων ὀλοφύρει ὡς ἄλεκοντα
Περισπῶσι καὶ τὸν βεβαιωτικόν.

61 ἢ δὲ λαὸν ἐν θῆδ' ἀγείρας

10 ἀτρείδης ἢ οὐχ ἐλένης ἐνεκ' ἠνκόμοιο;
ἐνταῦθα μὲν βεβαιωτικὸς ἐστὶν ὁ ἢ μὲθ' ὑπερωτήσεως.
ἐστὶ δὲ καὶ μόνως διαβεβαιωτικὸς χωρὶς ἐρωτήσεως.

ἢ μάλα δὴ τέθνηκε μινδοῖτρον ἄλκιμος
βίος;

61 ἢ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὅς ῥέτα κυβιστῆ.

15 ἢ δὴ λείγα ἔργα τὰ δ' ἔσσετα.
ἀλλὰ καὶν ὑποτάσσηται τῷ ἐπειδὴ διαβεβαιωτικὸς ὢν,
θαδίως περισπᾶται.

ἐπεὶ ἢ γὰρ ἄρ' ἐσφαλές.

62 ἐπεὶ ἢ μάλα πολλὰ μετὰ ξυ

20 αὐρεὰ τε σκιδέντα.
Ὅτε παραπληροῖ μετὰ τί τὸ πνευματικόν, ὁξύνεται
τινὴ δὲ σὺ κήδεαι αὐτως

ἀργείων.

62 ἀλλὰ τί ἢ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο
θυμός;

ἢ ἔτι μνημιθόρεσσι πικρὰν δάκρυα, ἢ ἔμοι
αὐτῶ,

Τ Ε Λ Ο Σ

ΑΙΛΙΟΥ ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.

ΤΟΜΙΑΣΕΝ ΤΟΙΑΙΑ

ΕΣΤΑΜΟΚΕ ΤΟΥΤΟ

καὶ οὐκ ἔστιν ἡ ἀνάστασις ἡ ἀπόστασις ἡ ἀπόστασις ἡ ἀπόστασις
 καὶ οὐκ ἔστιν ἡ ἀνάστασις ἡ ἀπόστασις ἡ ἀπόστασις ἡ ἀπόστασις
 καὶ οὐκ ἔστιν ἡ ἀνάστασις ἡ ἀπόστασις ἡ ἀπόστασις ἡ ἀπόστασις

Ἡρώδιανου· περὶ σχημάτων.

Σχῆμα· ἔστιν ἐνάλλαξις φράσεως ἀπὸ τοῦ καταλλήλου ἐπὶ τὸ κρεῖττον μετὰ τινος ἀναλογίας. διαφέρει δὲ τοῦ σολοικισμοῦ, ὅτι τὸ μὲν ἔστι κατόρθωμα, καὶ τὴν ἐξάλλαξιν εὐλογον ἔχει· ὁ δὲ σολοικισμὸς ἀμάρτημα, 5 μηδεμίαν αἰτίαν τῆς ἀκαταλληλίας ποιοῦμενος· γίνεται δὲ τὸ σχῆμα κατὰ τοσοῦτους τρόπους καθ' ἄσους καὶ ὁ σολοικισμὸς· καὶ γὰρ εἶδη διαλασσόμενα καὶ γένη καὶ πτώσεις καὶ ἀριθμοὶ καὶ ἐγκλίσεις, ἔτι τε πρόσωπα καὶ χρόνοι καὶ διαθέσεις, καὶ πάντα ἀπλῶς ἂν 10 τὴν τοῦ καταλλήλου συνάρθειαν ἀπαιτεῖ, παρατραπέντα ποιῶν τὸ σχῆμα.

Ἐν μὲν οὖν εἶδῶν ὀνομάτων ὡδὲ πως σφρισταται τὸ σχῆμα·
 ἔβδωμάτη δ' ἰκρμεσθα λάμου αἰπυπτο- 15
 λίεθρον
 καί,

μελάντερον ἢ ὅτε πίσσα.

τὸ μὲν γὰρ πρότερον ὑπερθετικὸν ἀντὶ ἀπολύτου κείμενον κακίαν οὐκ ἐργάζεται, ὅτι γεγενῆται ἐν ἀριθμητικῷ ὀνόματι, ἐν ᾧ, τῆς σημασίας μηδεμίαν διαφορὰν 20 λαμβανούσης κατὰ τὴν τῆς φωνῆς ἐνάλλαξιν, ἢ μεταθέσεις τῶν εἰδῶν ἀναμάρτητος, ἅμα δὲ σὺν τῷ τὸν ἀριθμὸν ὀρίζειν καὶ τὴν τελευταίαν δεδήλασεν ἡμέραν. τὸ δὲ δεύτερον συγκριτικὸν ἀντὶ ἀπολύτου κείμενον λεληθῦιαν ἔχει τὴν συγκρισίν, τὴν ἀναίφωρον ἀπὸ πρὸς 25 ἕτερον νέφος ποιοῦμενον ἢ πρὸς φυσικὴν τοῦ νέφους μελανότητα.

Ἐν δὲ γένεσι θεωρεῖται σχῆμα τόνδε τὸν τρόπον·
 παρθενικαί τε καὶ ἡῖθεοι ἀταλά φρο-
 νέοντες.

ὁμοίως δὲ ἔχει κακείνο·

ἔνθα μὲν ἡῖθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισί-
 βοιαι

5 ὠρχεῖσθε ἐπὶ κερκίᾳ ἡῖρας
 ἔχοντες.

ἰσχυρότερον γὰρ ὄν τὸ ἀρσενικὸν γένος τοῦ θηλυκοῦ,
 ἐπεκράτησε κατὰ τὴν ἐπιφωρὰν. ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ θη-
 λυκοῦ γένος ἰσχυρότερον ὄν τοῦ οὐδαιτέρου ἐπεκράτησε
 κατὰ τὴν ἐπιφωρὰν· διὸν,

10 αἱ δὲ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νῆπια
 τέκνα

εἶπται ἐν μεγάροις ποτιδέγμεναι νῆας
 ἄχαιῶν.

Παρά δὲ πτώσεις ἀντιτιθέμεναι ἢ τοῦ σχήματος.
 οὐσάσις ἔχει πρῶτον αἴτημα τὴν τῶν πτώσεων οὐκεία-
 τητα τῶν τε πλαγιῶν πρὸς ἀλλήλας καὶ τῆς ὀρθῆς.

15 πρὸς τὴν κλητικὴν· εἶτα τὴν τῶν πραγμάτων διαστα-
 σιν, ἵνα τὴν προτέραν περιγραφὴν τοῦ λόγου κατα-
 λιπῶν, ἀπηροτισμένην μετὰ διαστάσεως, ἐφ' ἑτέρας ἀρχῆς
 τραπέις τῇ τῶν πτώσεων συμπλοκῇ σχηματίσῃ. τὴν
 μὲν οὖν τῶν πτώσεων συγγένειαν τὰ σχήματα ποιεῖν

20 συμβέβηκεν οὕτως·

ἔκταρι δὲ προπάρουθε πόδων πέσει·

εἶρηται γὰρ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς ἔκτορος. καί,

νεφεληγερέτα ζεῦς·

κλητικὴ γὰρ ἀντὶ ὀρθῆς καίται τῆς νεφεληγερέτης. τὴν

25 δὲ διάστασιν τῆς φράσεως οὕτως·

οἱ δὲ δύο σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν
 ἰκάνει·

ὡς ἀφ' ἑτέρας γὰρ ἀρχῆς ἐπὶ τετελεσμένῳ τῷ προτέρῳ
 ποιησάμενος τῶν λόγων ἀπὸ ὀρθῆς ἤρξαται τοιοῦτο δὲ
 τι κακείνο·

ἔλθόντες δὴ βαιὸν ἀπὸ σπειούς τε καὶ
ὑλης,

πρῶτος ἢ ἀρνειοῦ λυόμεν.

Καὶ τὸ παρ' ἰπποκράτει ἢ γυνή τοῦ κηποροῦ
πυρετός εἶχεν αὐτήν· διασπαρμένως γὰρ τὰς ἐπι-
δημίας ὑπομημάτων δικην γραφῶν, εἰπὼν τὸ ἢ γυνή 5
τοῦ κηποροῦ, ὡς ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς, ὁ πυρετός
εἶχεν αὐτήν, ἐπιηγεκεν. ὅτι γὰρ οὕτως πῶς ὁ ἰατρός
εἰς τὸ τοιοῦτον σχῆμα κατήλθε, δῆλον ἐκ τοῦ μηδέ-
ποτε λόγου τελείου ἀπὸ τοῦ δὲ συνδέσμου ἀρχομένου.
ἐκεῖνος ἐν τῷ περὶ ἄρθρων ἔφη εἰσβάλλων οὕτως ὥ μόν 10
δ' ἔναρθρον, ἓνα τρόπον οἶδα· καὶ γὰρ ἐν-
ταῦθα ὡς ἐν ὑπομηματισμῷ, πεπονημένων αὐτῶ καὶ
ἑτέρων ἔμπροσθεν καὶ εἰς τοῦτο τὸ εἶδος, οὕτως ἤρξατο.

Ἐν δὲ ἀριθμοῖς ἢ τῶν σχημάτων κατόρθωσις,
ἦτοι ὅπῳ ἂν λέξει τὸν μὲν τύπον ἐνικὸν ἐχούσῃ, τὴν 15
δὲ σημασίαν πληθυντικὴν, μὴ πρὸς τὸν χαρακτῆρα,
πρὸς δὲ τὴν δύναμιν ἀρμοζόμενος τις πληθυντικὸν
ἐπιενέγκῃ μέρος λόγου, οἷον,

ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
καὶ παρὰ δημοσθένει, ὑμεῖς γὰρ ὦ βουλή· τῇ 20
γὰρ ὑμεῖς ἀντωνυμία πληθυντικῇ ἐνικὸν ὁ ῥήτωρ ἐπι-
ηγεκεν ὄνομα βουλή, διὰ τὸ πολλῶν ἐξ αὐτοῦ νοεῖσθαι
σύστημα, περιληπτικῷ ὑπάρχοντος. ἢ ὅπῳ ἂν ἐπι-
φέρηται τοῖς οὐδετέροις τῶν γενῶν ἐνικὰ ῥήματα, οἷον
γράφει τὰ παιδιά, [τὰ δώματα στάξει.] οἷς διαφοροῦς 25
πληθυντικὰς συντάξεις ἐπάγουσιν οἱ ἄττικοί, ὡς
Εὐπολις,

καὶ λέγουσι γε

τὰ μειράκια προῖστάμενα τοῖς ἀνδράσι.
Καὶ ἐν τοῖς ὑπερσυντελικῶς τῶν ῥημάτων χρόνοις ἐνικὰ 30
πολλάκις εἰς πληθυντικῶν παραλαμβάνεται χώραν διὰ
τὴν ἐμφέρειαν τῆς φωνῆς, λέγω δὴ τὸ πεποίητο πολλά-
κις ἀντὶ τοῦ πεποίητο παραλαμβάνεται. ἔσθ' ὅτε δὲ
πληθυντικῶς ἀριθμοῖς ἐνικὸν ἐπάγουσιν, ὡς παρὰ τῷ
πυιτηῖ ὁ μηριόνης πρὸς ἰδομενέα φησὶν· 35

ἔρχομαι εἰ πού τοι ἔγχος ἐν κλισίῃσι λέ-
λειπτο,
οἰσόμενος· τό νυ γάρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν
ἔχεσθον.

καὶ γὰρ παρ' εὐριπίδῃ ἐν Ἴωνι,
κωλυόμεθα μαθεῖν ἄ βούλομαι.

5 Παρὰ δὲ ἐγκλίσεις ἄριστον σχῆμα δεικνύται κατὰ
τὴν τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν παραλήψιν,
οἶον,

μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν λόγον, ἀλλ'
ἐμ' ἔᾶσαι.

τὸ γὰρ τῆς προσταξέως σκληρὸν μετριώτερον ἐμφαι-
10 νεται διὰ τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ τῶν προστακτικῶν
παραληφθέντων. τίθεται δὲ καὶ ὀριστικά ἀνθ' ὑπο-
τακτικῶν πολλάκις, ὅπου ἂν τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ ὁ
λόγος μηδέπω τετελεσμένον, τελεσθῆναι δὲ αὐτὸ πάν-
τως δεῖ. προηγήσεται δὲ μόρια τὰ καὶ τῶν ὑποτακτι-
15 κῶν προτιθέμενα, ἵνα ἢ μὲν τοῦ μορίου πρόταξις τὸ
μηδέπω τούτων τετελεσμένον διὰ τοῦ δισταγμοῦ ση-
μαίνῃ, ἢ δὲ τοῦ ὀριστικοῦ σύνταξις τὸ πάντως δεῖν γε-
νεῖσθαι τὸ λεγόμενον, οἶον,

ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.

20 ταῦτα ἀμφοτέρα σχήματα ἢ ἀστειοτάτη τῶν διαλέκτων
ἀτθίς εἰς αὐτὴν ἀναδίδωσι. τὰ μὲν γὰρ εὐκτικὰ τοῖς
ὑποτακτικοῖς διαπλεκόμενα οὐδὲ ξενίζουσαν ποιεῖ τὴν
φράσιν, ἐπειδήπερ ἀμφοτέρων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ
αὐτὰ προτάσσεται μόρια, ὡς τὸ ἵνα καὶ τὸ ὄφρα καὶ
25 τὸ ὅπως.

Ἡ δὲ τῶν προσώπων μετάβασις ποιεῖ τὴν καλου-
μένην ἀποστροφὴν, οἶον,

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πατρός-
κλεις ἱππεῦ·

καὶ,

30 ἐνθα κέ τοι μενέλαε φάνη βιοτοῖο τε-
λευτή.

τὸν γὰρ περὶ αὐτοῦ λόγον ἀφείς, εἰς τὸν πρὸς αὐτὸν

ἑστίαση, ταυτίσθαι ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τὴν μετά-
 βασιν ἐπὶ τὸ δεύτερον ἐποιήσατο. τέχνη δὲ αὐτοῦ τὸ
 μὴ συνεχῶς ὄντος τοῦ περὶ τινος τὴν ἀναστροφὴν ἀφρι-
 διαν ποιήσαάθαι· δια γὰρ ἀκολουθίαν ἐλέγχεται τα-
 χύτερον τὰ λεγόμενον· ἀλλ' ὁπότεν μεσασθῆ, ἦτοι 5
 ἠρωικῶ λόγῳ ἢ πράγματος ἐτέρου παραθέσει, κάπειτα
 διάστασιν λαβούσης τῆς διηγήσεως, λεληθότως μετά-
 βασις γίνεται. ἐσχημάτισε δὲ καὶ ἠσιόδος ἐν προσώποις
 κατ' ἐκεῖνο·

δεῦτε δὴ, ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' 10
 ὑμνείουσαι·

εἴ γε γνήσιον ἠσιόδου τὸ προοίμιον τίθεμεν. ἀντὶ γὰρ
 τοῦ ὑμέτερον δευτέρου τρίτον ἐπὶνεγκε τὸ σφέτερον, οὐ
 πρὸς τὴν ἀκολουθίαν τῶν προσώπων ἀπιδῶν, ἀλλὰ
 πρὸς τὴν τῆς λέξεως σημασίαν· σημαίνει γὰρ τὸ σφέ-
 τερον ἑσθ' ὅτε καὶ τὸ ἴδιον. 15

Παρὰ δὲ χρόνους σχηματίζουσι πρῶτον μὲν οἱ
 τοὺς παρεληλυθότας ἀντὶ ἐνεστῶτων παραλαμβάνον-
 τες· ἔπειτα οἱ ἐνεστῶσι χρώμενοι ἀντὶ μελλόντων,
 οἶον,

ἐγὼ δὲ καλῶ βρισηῖδα καλλιπάρεθον. 20
 λέγοι γὰρ ἂν οὕτως τὸ βεβαίως ἐσόμενον παραστήσαι
 θέλων, ὡς εἴ τις εἴποι, αὔριον διαλέγομαι, οἶον,
 πάντως διαλέξομαι παρὰ δὲ διαθέσεις οἱ τοῖς μέσοις
 ἀορίστοις καὶ μέλλουσιν ἀντὶ ἐνεργητικῶν τὴν σύνταξιν
 ἀρμόζοντες, εὐπρεπεστέρως τῆς περικοπῆς γινομένης· ἐπεὶ 25
 καὶ ἡ τῶν ἀττικῶν διάλεκτος χαίρει τούτοις. λαμβάνε-
 ται δὲ καὶ ὁλόκληρα παθητικά ἀντὶ ἐνεργητικῶν πολ-
 λάκις, ὅταν μὴ δύσφημος ἢ δυστράπελος ἢ ἐναλλαγὴ
 μέλλῃ γενήσεσθαι πρὸς τὸ τοῦ λέγοντος πρόσωπον.
 τὸ γοῦν γράφομαι λέγεται πολλάκις ἀντὶ τοῦ γράφω, 30
 οἶον, γράφομαι τόνδε παραπρεσβείας· ὅλαι δὲ λέξεις
 ἀντὶ ἄλλων. τιθέμεναι τὴν μὲν ἀνταξίαν οὐ ξενίζουσιν,
 ἦται δὲ λείπειν τῆς φράσιν ποιοῦσιν ὑπονοεῖν λανθά-
 νουσαι ἢ τὸ διανόημα ἐξαλλάσσαι. τὸ μὲν οὖν
 πρότερον οὕτως· 35

μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἢ τ' ἐν ἡ
κῆπῳ

καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῆσι·
τὴν γὰρ βριθομένη μετοχὴν ἐὰν μεταβάλλωμεν εἰς τὸ
βρίθεται ῥῆμα, ὁ λόγος ἀπηρτισμένος ἔσται. τὸ δὲ
5 δευτέρον οὕτως·

ἐνθ' οἷγ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες·

σημαίνει γὰρ, ὡς καὶ τὸ πρότερον εἰδότεων φαιάκων
τὴν χώραν, ὅπερ οὐκ ἀληθές, ἀλλὰ δεῖ τὸ πρὶν εἰδότες
εἰς τὸ εἰδέναι μεταστῆσαι, ἵνα ἢ πρὸ τοῦ εἰδέναι.

10 Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐν λέξει σχημάτων ἱκανὰ ταῦτα·
τὰ γὰρ παρὰ τι τῶν εἰρημένων ἐκφωνούμενα ποιητῶν
ἢ διαλέκτων ἐστὶν ἰδιώματα, ἢ περ ἐμπειρίας σχημα-
τισμοῦ. ῥητέον δὲ ἐξῆς περὶ τῶν ἐν διανοίᾳ τε καὶ
λόγῳ σχημάτων.

15 Τὰ περὶ διάνοιαν σχήματα τὰ πρωτοστατοῦντα
ἐν ἑαυτοῖς ἔχει τὴν συγγυμνασίαν καὶ τὴν ποιὰν θέσιν
αὐτῆς τῆς διανοίας μετὰ τῆς τοῦ λόγου μορφῆς. ἐστὶ
δὲ σχῆμα διανοίας τὸ μὴ κατὰ φύσιν ἐκφέρειν τὸν νοῦν
μηδὲ ἐπ' εὐθείας, ἀλλ' ἐκτρέπον καὶ ἐξαλλάσσειν τὴν

20 τῆς διανοίας φράσιν, ὡσπερ ὅταν ὁ δημοσθένης λέγῃ·
σύ δὲ ὁ σεμνὸς καὶ τοὺς ἄλλους διαπτύων·
μακαρίζειν γὰρ προσποιούμενος ἐκ τῶν ἐναντίων ἄσεμ-
νόν τε καὶ δυστυχίστατον ἐκφαίνειν ἀξιοί. καὶ πάλιν
ὁπότε ἂν ὁ αἰσχίνης λέγῃ ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου· οὐδὲν

25 γοῦν θαυμαστόν· ἀναβήσεται γὰρ ἀνήρ
καλὸς τε καὶ αγαθός, καὶ μισοπόνηρος καὶ
πιστεύων τῷ ἑαυτοῦ βίῳ, καὶ τὸν λαοδά-
μάντα ὃς ἐστὶν ἀγνοῶν. ταῦτα γὰρ τῇ ἐξαλλαγῇ
ἔχει τινὰ δεινώσειν, καὶ ἐστὶν δυνατώτερος ὁ λόγος τοῦ

30 κατὰ φύσιν. ἀγοραῖος γὰρ ἂν καὶ ἀπειπὴς ἐγίνετο ἢ
λοιδορία, εἰ αὕτως ἔλεγεν· οὐδὲν γοῦν θαυμαστόν·
ἀναβήσεται γὰρ, ὡς οἶμαι, ἄνθρωπος ἀσελγῆς τὸν
βίον καὶ οὕτως αὐτὸς ποτηρὸς καὶ παρὰ λαοδάμαντι
ἠταιρητῶς καταφραυῶς. ὁ δὲ, καλὸς τε καὶ αγαθός, καὶ

35 μισοπόνηρος καὶ πιστεύων τῷ ἑαυτοῦ βίῳ, καὶ τὸν
λαοδάμαντα ὃς ἐστὶν ἀγνοῶν, ἄγει μᾶλλον ἐπὶ τὴν

ἔμφρασιν τῆς ἀληθείας, ἐκ τῶν ἐναντίων προειδόμενος
παντός τοῦ λόγου τὴν ὑπόθεσιν. τούτου γὰρ δεῖ τοῖς
εἰρωνευομένοις· ἐπεὶ πρὸς ἀγνοοῦντας καὶ ἀληθῆς ἐγκώ-
μιον δόξειεν ἢ μεταβολή.

Ἐἰσὶ δὲ τῶν τῆς διανοίας σχημάτων ὡς ἀνωτάτω 5
ὀνομασθαι δύο, ἐπιτάσεις καὶ ἐκκλίσεις· τούτων τῇ μὲν
ἐπιτάσει ὑποτάσσεται εἰρωνεία, τῇ δὲ ἐκκλίσει ἢ κα-
ταβολή.

Ἔστι δὲ εἰρωνεία λόγος διὰ τῶν ἐναντίων κατ' ἐπί- 10
τασιν τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα σημαίνων· ὡς παρὰ εὐ-
ριπίδῃ προειπούσα ἢ μήδεια ὅσων προὔπηρξεν εἰς τὸν
ἄνδρα εὐεργεσιῶν, ἐπιφέρει παθητικώτατα·

τοὶ γὰρ με πολλὰ ἰς μακαρίαν ἑλλάδα
ἔθνηκας ἀντὶ τῶνδε. θαυμαστὸν δὲ σε
ἔχω πόσιν καὶ πιατὸν ἢ τάλαιν' ἐγὼ, 15
εἰ φεύξομαί γε γαῖαν ἐκβεβλημένην
δόμων, ἔρημος σὺν τέκνοις μόνη μόνοις.

Ἐκκλίσις δὲ ἐστὶ πραγμάτων μεγάλων δεινότης διὰ
σμικροπρεπείας τοῦ λόγου μαραινομένη ἐν ταῖς τῶν
ἀκουόντων διανοίαις. ὡς ὅποταν ὁ αἰσχίνης λέγῃ· οὐ 20
μέμνησθε αὐτοῦ τὰ μίαιρά καὶ ἀπίθανα ῥή-
ματα; πῶς πότε ὑμεῖς ὦ σιδήρειοι ἐκαρτε-
ρεῖτε ἀκρωμένοι, ὅποτε ἔφη παρελθὼν
ἀμπελουργοῦσί τινας τὴν πόλιν· τὰ κλή-
ματα τοῦ βίου ὑποβέβληται· φορμυρῶρα 25
φρούμεθα. ταῦτα γὰρ οὐκ ἀναλογεῖ τὰ ῥήματα τῇ
τότε ὑποκειμένη τῶν πραγμάτων ὑποθέσει.

Τῆς δὲ εἰρωνείας καθέστηκεν εἰδῆ τὰ λεπτομε-
ρέστερα ταῦδε, σαρκασμὸς, διασυρμὸς, ἐπιχειρήσεις,
κατάγελως, εἰκασμὰ, χαριεντισμὸς. σαρκασμὸς μὲν οὖν 30
ἐστὶ λόγος ἠθικὸς μετὰ σισηρότος τοῦ προσώπου λεγό-
μενος, οἷον,

ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ ποιήσατε βότρυς·

καὶ δὴ τείχεος ἔδειμα, καὶ ἤλασε τάφρον·

ἢ καὶ δὴ τείχεος ἔδειμα, καὶ ἤλασε τάφρον·

εὐραΐαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέ-
πηξεν.

Διασυρμός ἐστι λόγος εἰρωνικὸς ἐπὶ τὸ διασύρειν τοὺς
πέλας λεγόμενος, οἶον, ἄλλος δ' αὐτὲ τις ἀνέστη
μαντεύεσθαι. Ἐπικερτόμησις δὲ ἐστι λόγος ἐρεθι-
5 στικός ἐπὶ τῷ λυπηῆσαι τοὺς ἐχθροὺς συντεθειμένος,
οἶον,

ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο κύνας τε σύας τ' ἀπε-
ρύκων·

μὴ δὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος
εἶναι.

Κατάγελος δὲ ἐστὶν ὅταν ἐπὶ τινὶ πράξει τῶν μὴ δεόν-
10 τως καταθρασσυνομένων καταπαιζώμεθα, οἶον,
ὄθρουνεῦ πέρι δὴ σε βροτῶν αἰνίζομαι
ἀπάντων,
εἰ ἔτερόν δὴ ταῦτα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέ-
στης

δαρδανίδη πριάμω.

Εἴκασμα δὲ ἐστὶν ὅταν μετὰ τοῦ παρατιθέναι τὸ
15 ὅμοιον καθαιρώμεν τοὺς πέλας, οἶον,
ὦ πόποι ὡς ὁ μολοβρός ἐπιτροχάδην
ἀγορεύει

γρηῖ καμινοῖ ἴσος.

Χαριεντισμός δὲ ἐστι λόγος ἠθικὸς μετὰ χάριτος πα-
ριστιῶν τὴν τοῦ λέγοντος ἐπὶ τινὶ διαχύειν, οἶον,
20 ὦ πόποι, ἢ μάλ' ἔλαφρός ἀνὴρ, ὅς ῥεῖα
κυβιστᾶ.

καὶ τὰ μὲν τῆς διανοίας σχήματα τοιαύτην τινὰ τάξιν
ἔχοντα παραδεδοσθῶ· τὰ δὲ τοῦ λόγου, ποικίλα ὄντα
τοῖς τε ὀνόμασι καὶ τῇ διακοσμήσει, πειρασώμεθα διὰ
συντόμων ἀποδείξαι.

25 Ἰνεται δὲ πᾶν σχῆμα λόγου καὶ διανοίας ἐν πε-
ριόδῳ. ἥτις ἐστὶ λόγος ἐν εὐπεριγράφῳ συνθέσει κώλων
αὐτοτελῶ δεικνύον ἀποτελῶν· οἶον, ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν
πόλει δημοκρατουμένη νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. πε-
ρίστος μὲν οὖν ταῦτο· κῶλα δὲ τῆς περιόδου, πρῶτον
30 μὲν, ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης· δεύτερον δὲ, ἐν πόλει δημο-

κρατούμενη· τρίτον, νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει· γίνον-
 ται δὲ δίκωλοι καὶ τρίκωλοι καὶ τετράκωλοι· δίκωλοι
 μὲν, οἶον, Ἀθηναῖοι κατὰ θάλατταν ἡρίστευον, λακε-
 δαιμόνιοι δὲ ἐν τοῖς πεζικοῖς κινδύνοις ἐπρώτεον· τρί-
 κωλοι δὲ, ὡς εἶθ' ἕτε τις ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων· ἢ πρὸς ἀπά- 5
 σας ὀρωμένη καὶ κρινομένη τὰς πόλεις πρόσωπον μὲν
 ἐν φαίνοντε τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ κάλλος, χεῖρες δὲ διὰ
 τὴν ἰσχὴν, ψυχὴ δὲ διὰ τὴν φρόνησιν· νοείσθω δὲ ἡ τρί-
 κωλος χωρὶς τῆς πραεκέλευσος ἀπὸ τοῦ πρόσωπον μὲν
 ἂν φαίνοντο καὶ τὰ ἕξῃς· τετράκωλος δὲ, ὡς παρ' ἰσοκρά- 10
 τει· τίς γὰρ ἂν κἄν ἠδέως μετ' ἀσχοῖ στρατείας
 τῆς ὑπὸ Ἀθηναίων μὲν καὶ Λακεδαιμονίων
 στρατηγούμενης, ὑπὸ δὲ τῆς τῶν συμμάχων
 ἐλευθερίας ἀθροισομένης, ἐπὶ δὲ τὴν βάρ-
 βάρων τιμωρίαν πορευομένης· Νῦν δὲ ὀριστέον 15
 τὰ σχήματα.

Περὶ τῶν ἐν λόγῳ.

Σχῆμα ἔστι λόγον ἢ λέξεως οἰκονομία μετ' εὐ-
 κοσμίας ἐπιπεφυῖα τὴν ἰδιωτικὴν ἀπλότητα τῆς ἀπαγα-
 γελίας· ἔστι δὲ τὰ τῷ λόγῳ παρακολουθοῦντα σχήματα 20
 ταῦτα· ἀπὸ κοινοῦ, μερισμός, ἀπολελυμένον, παρῶσι
 μασία, ἀποσιώπησις, διὰ μέσου, διόρθωσις, προ-
 διόρθωσις, ἐπιδιόρθωσις, ἀπαστροφή, διαβεβαίωσις,
 ἐρώτησις, ἀντεστραμμένον, ἐπαγαφορά, πολυπλοκῆς
 ὁμοιότητων, ὁμοιοκατάληκτον, ὀρισμός, ἀσπείσμος, 25
 ἐπιτροπή, ἀντίθεσις, διαλύσις, ἐπιζυγίς, κλιμαξί, σὺν-
 ληψις, κατ' ἐξοχὴν, πνδαρικόν, ἰβύκειον, ἀλκμάνικόν,
 ἐκ παραλλήλου, καταριθμησις, ἀσύνδετον, ἐξ ἀντιστρο-
 φου· τὰς γὰρ κατασκευὰς τοῦ λόγου οὐ συναριθμητέον
 τοῖς σχήμασιν, οἶον τὴν τε προοικονομίαν καὶ προανα- 30
 φώνησιν καὶ παραβολὴν καὶ ὁμοιώσιν καὶ ἀνταπόδο-
 σιν καὶ παραδείγματα καὶ εἰκόνα.

Ἀπὸ κοινοῦ μὲν ἔστι λόγων ἀνέχεια ἐν διανοίᾳ
 κοινωνοῦσα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνὸς ῥήματος εἰς συντέ-
 λειαν, οἶον,

καὶ ἐλίσσεται πάντα ἀχαιοὺς,
ἀτρεΐδα δὲ μάλιατα δ'ὺω κασμῆτορσ λαῶν.

Μερισμὸς δὲ πράγματος· ἐνὸς εἰς πολλὰ διαίρεσις
εἰς δὴλωσιν τῶν ὑποκειμένων, οἷον,

5 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τε πῦρ
ἀμαθ' ὕκει,

τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζῶνους τε
γυναῖκας.

τούτῃ δὲ τῷ σχήματι ἐχρήσατο ἡ κλεοπάτρα, ὡσπερ
ἔδυσώπησε καὶ διήγειρε τὸν μελέαρχον. ἡ γὰρ καθ'
ἕκαστον τῶν ὑποκειμένων διήγησις εἰς ὄψιν ἡμῖν τὸν
10 τῆς πόλεως οἶκτον ἤγαγεν.

Ἀπαλειψιμὸν δὲ πολλὰς ἀρχὰς ἔχον ἐκ διαίρεσεως
καὶ διαλείμματος ἐκφέρει τὴν τῆς φωνῆς ὀριμὴν, καθά-
περ ἀνακαταστροφικὸν καὶ ἐκλάμποντα τοῦ θύμου τοῦ λέ-
γοντος, οἷον,

15 δ'ὺσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἦπε-
ροπευτά.

Παρονομασία δὲ ἐστὶν ὅταν ἐκ τινὸς τῶν ληφθέν-
των εἰς διάνοιαν ἀνομάτων ἢ ῥημάτων βραχὺ μεταποιή-
σαντες ἕτερον κινήσωμεν διάνοιαν, οἷον,

τῶν μὲν πρόθεος θεὸς ἠγεμόνευε.

20 σοκάνγκου γὰρ ἄκομα λαβὼν ἐτήρησε τὴν ἀρχὴν, δυ-
νάμηνος εἰπεῖν, πρόθεος ταχύς.

Ἀποσιμῶπισις δὲ ὅποτεν ἀτοπωτέρα τις μέλλουσα
ἐπιφορᾷ χρησθῆναι σιγήσῃ τὰ συμπέρασμα τῆς ἐπινοίας.
ἀλλ' ἔπει μὲν — οὐ βούλομαι δυσχερὲς οὐκ
25 δὲν εἰπεῖν ἀρχομένον τοῦ λόγου.

Διαμίσου δὲ ἐστὶν ἔνωσις λόγου τὸ ἀκόλουθον
ἀφαιρουμένη ἕτερου τινὸς παραθέσει λόγου, οἷον,

σφῶϊ μὲν — σὺ γὰρ εἶπ' ὄτρυνέμεν —
οὔτε κελεύω.

Ἀπόστροφος δὲ ὅταν τῷ ῥηθέντι δυσαρστήσαντες
30 ὡς οὐκ ἱκανῶς εἰρημένῳ μεταφράσωμεν, εἴτα ἐπιδιασα-
φήσωμεν αὐτὸ μᾶλλον, οἷον· ὑμεῖς τοίνυν, ὦ ἄν-
δρες ἀθηναῖοι· τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν εἶπω, τὴν
πόλιν λέγω.

Προδιόρθωσις δὲ ὅταν μέλλωμεν αἰσχρὰ κατὰ τῶν ἀντιδίκων ἢ μεγάλαυχα περὶ αὐτῶν ἔρεῖν, εἴτα ἐκμαλάσσωμεν τοῖς λόγος, προκαταλαμβάνοντες τοὺς ἀκροατάς· οἶον,

ἔγγυς ἀνὴρ — οὐ δηθὰ ματεύσομεν — 5
 αἶψ' ἐθέλητε
 πείθεσθαι· καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσησθε
 ἕκαστος,
 οὐνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ'
 ὑμῶν,
 πατρός δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχο-
 μαί εἶναι.

Ἐπιδιόρθωσις δὲ ὅταν τοῖς δοκοῦσιν ἡμαρτῆσθαι ἐπάγῃ τις ὡςπερ θεράπειαν τὴν μετάνοιαν· οἶον, 10
 σοί τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα
 ἕκαστος.

ἐπεὶ γὰρ ὡς περὶ ἐτέρων εἶπε τὸ πείθονται, συμπεριέλαβεν ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ ἑαυτὸν.

Ἀποστροφή δὲ γίνεται ὅταν δέον εἰπεῖν πρὸς ἁμαρτάνοντας, πρὸς μὲν αὐτοὺς ἐκείνους οὐδὲν εἴπωμεν, 15
 πρὸς δὲ τὸν τὴν ἄλην ἀποδεχόμενον βλάβην. Ὀδυσσεὺς οὖν βουλόμενος εἰπεῖν τὴν βλάβην τοῖς ἔλλησιν, ὅτι ἀδικοῦσι παραβαίνοντες τὰς ὑποσχέσεις ἅς ὑπέσχοντο τῷ βασιλεῖ, πρὶν ἐλεῖν τὴν ἴλιον ἀνακαίπτειν ζητοῦντες οἴκαδε, ἐπεὶ τοῦτο ἔώρα σκληρότερον πρὸς 20
 κεινημένῃ τὴν ἐκκλησίαν, οὐδὲν μὲν παροξύνων εἶπεν, ἀλλὰ γὰρ ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν βασιλέα·

ἄτρεΐδη, νῦν δὴ σε ἄναξ ἐθέλουσιν
 ἄχαιοι
 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι
 βροτοῖσιν.

ἐπεὶ γὰρ τὸ ἐκείνους ψεύστας τε καὶ ἀδίκους ἀποφαι- 25
 νειν κίνδυνον ἰδοῦναι φέρειν, τὴν μὲν δύναμιν ἐφύλαξε τοῦ νοῦ, ἔδοξε δὲ πολλοῖς ἔλεεινὸν λέγειν τὸν ἐγκαταλείπομενον, καὶ οὐ πονηροὺς τοὺς ἐγκαταλείποντας τὸν βασιλέα.

Διαβεβίαιωσις δὲ ἐστὶ λόγου παρρησία μετὰ τοῦ 30

δύνασθαι πράττειν ἀπαρμποδίστως ταῦτα ἄπερ ἐν
τοῖς λόγοις διασημαίνεται, οἶον·

ἀλλ' οὐ μὲν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδα-
λέοισιν

ἔκτωρ πριαμίδης ἐποχῶσεται· οὐ γὰρ
ἔασω.

5 Ἐρωτήσις δέ ἐστι λόγος ἐν ὑποκρίσει λεγόμενος ἐπὶ
τὸ σαφέστερον γινῶσθαι τι τῶν ἐπιζητουμένων, ὡς παρὰ
ὑπερίδην· δοκεῖς γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν·

Ἀντεστραμμένον δέ ἐστι λόγος ἀντικείμενος τῇ
κατὰ φράσιν προφορᾷ τῶν σημαινομένων, οἶον,

10 πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ πα-
λαμέων

πλευραὶ ἀποτρίψασσι δόμον κἀτα βαλλο-
μένοιο.

Ἐπαναφορὰ δέ ἐστι πλάσις ἐκ τοῦ διπλασιάζεσθαι
ἐπίτασιν δηλοῦσα, οἶον,

τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖ-
ρας ἔοικεν,

15 εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σι-
δήρω.

καὶ,

ἄτε παρθένος ἡ ἰθὺς τε,
παρθένος ἡ ἰθὺς τ' ὀαρίζετον ἀλλή-
λοιιν.

καὶ, Θῆβαι δέ, Θῆβαι, πόλις ἀτυγεῖτων,
20 μεθ' ἡμέραν ἐκ μέσης τῆς πόλεως ἀνήρ-
πασται.

Πολύπτωτον δέ ὅταν ἦτοι τὰς ὀνομασίας ἢ τὰ
ὀνόματα εἰς πάσας τὰς πτώσεις μεταβάλλοντες διατι-
θώμεθα τὴν λόγον, ὡς παρὰ κλεοχάρον· δημοσθένης
25 ὑπέστη φιλιππῶ· δημοσθένους πένης μὲν
ὁ βίος, μεγάλη δ' ἡ παρ' ὀρησία· δημοσθέ-
νει πολλῶν διδομένων οὐδὲν οὔτε πληθὸς
οὔτε κάλλος ἄξιον ἐφάνη προδοσίας· δημο-
σθένη ἀλέξανδρος ἐζήτει· τὸ διὰ τί παρ'
30 αὐτοῖς λογιζέσθε· ἀδίκως τε ἀπέθανες,

ἃ δημόσθενες· ἑστὴ δὲ τὸ τοιοῦτον σχῆμα καὶ παρὰ
τισι τῶν ποιητῶν, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ·

νῦν δὲ Λεωφίλος μὲν ἄρχει, Λεωφίλου δ'
ἐπικρατεῖ,
Λεωφίλῳ δὲ πάντα κεῖται, Λεωφίλῳ δ'
ἄκουε,

παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι ἐπὶ τριῶν·

5

κλευβούλου μὲν ἔγωγ' ἐρῶ,
κλευβούλῳ δ' ἐπιμαίνομαι,
κλεύβαυλον δ' ἰδέειν ποθ' ἔω.

Ὁμοιόπτωτον δὲ ἔστι φράσις ἐκ τῶν παραπληθῶν
καὶ τῶν ὁμοίων κλίσεων εἰς ἓν ἐξηξηγημένη, οἷον ἐπὶ τοῦ
μὲν ἐνθείας·

λυσόμενος τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπαρείσι·
ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπάλλ
λωνος.

ἐπὶ δὲ Ἀντιπατρῆος,

ἄλξανδρόν θ' ἄλιόν τε νοήμονά τε πρό· 15
τανίν τε.

καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου,

τήν δὲ διεπράθασμέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθά·
δε πάντα.

Ὁμοιοκατάληκτον δὲ ἔστι φράσις εἰς μίαν καὶ
τὴν ὁμοίαν κατακλειομένη κατάληξιν, οἷον,

οὐλύμπόν θ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἔμμε· 20
ναὶ ἰσθλόν·

αὐτ' ἀνέμοισι τενάσσεται οὔτε ποτ' ὄμβρω
δεύεται, οὔτε χιῶν ἐπικίδναται, ἀλλὰ
μάλ' αἶθρη

πέπταται ἀννέφελος.

Ὁρισμός δὲ ἔστιν ὅταν προστιθέντες ὄνομα τι ἢ
ῥῆμα, οἷον ἔστι, ὀριζόμεθα· παραπέμπει δὲ ἡμᾶς 25
ἢ ἐλπίς· αὕτη δὲ ἀτυχούντων ἔστιν ἐφ' ὀδίου.

Ἀσπεῖσμός δὲ ἔστι προσποίησης πιθανῆ τοῦ μὴ
λέγειν ἢ μνημονεύειν ἡμᾶς ἢ λέγομεν, ὡς παρὰ Σοφο
κλέῳ εἰρηκται λέγων ὁ Ὀδυσσεύς τῷ Διομήδει·

ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδέν, οὐθ' ὅπως
 φυγὰς πατρώας ἐξελέκασαι χθονός,
 οὐδ' ὡς ὁ τυθεὺς ἀνδρὸς ἀίμα συγγενῆς
 κτείνας ἐν ἄργει ξείνος ὦν οἰκίζεται,
 5 οὐθ' ὡς πρὸ θηβῶν ἄμοθρῶτ' ἰδίαίσατο
 τὸν ἀστάκειον παῖδα διακαρατομῶν.

6 Ἐπιτροπή δὲ ὅταν τοῖς ἀκούουσιν ἐπιτρέψωμεν
 τὴν τῶν πραγμάτων ἢ ὀνομάτων ἔξουσιαν, ὡς παρὰ τῷ
 εὐριπίδῃ παρεισάγεται ἡ ἀνδρομάχῃ λέγουσα τῷ περσεῖ·
 10 ἄγου δέ μ' ὦ ξεῖν', εἴτε πρόσπολον θέλεις,
 εἴτ' ἄλοχον, εἴτε δμῶίδα·

11 Ἀντίθεσις δὲ γίνεται κατὰ τρόπους πλείους· εἰς
 μὲν ὅταν ἀντικείμενα ὀνόματα λαμβάνηται· τιμωρία
 γὰρ ἐπιτίμιον κακίας, οὐκ ἀρετῆς· καὶ πο-
 15 λέμῳ δὲ ἰσχυρὸν χορηγεῖ πλοῦτος, οὐ πενία.
 καὶ κατὰ διέξοδον, προτιμῶσιν αἱ πόλεις τῶν
 ἀδίκως πλουτούντων τοὺς δικαίως πενομέ-
 νους, καὶ τῶν παρονόμως κικόντων τοὺς
 21 ἐν νόμῳ ἠκατωμένους, καὶ τῶν κακίως ζώντων
 20 τοὺς καλῶς ἀποθνήσκοντας. ἑτέρα δὲ ἀντίθε-
 σις ὅταν ἀντιστέλληται κατάφρασις ἀποφάσει· σὺ μὲν
 γὰρ ἔλαβες δῆμάδη δῶρα παρὰ φιλίππου,
 ἐγὼ δὲ οὐκ ἔλαβον· καὶ σὺ μὲν συνέπινες
 ὡδὲ κατὰ τῆς πόλεως εὐπορούμενα, ἐγὼ δὲ
 25 οὐ συνέπινον· καὶ σὺ μὲν συνηνέχθης τῆς
 22 ἐκαίνου πρέσβει· συνομνύμενος, ἐγὼ δὲ οὐ
 συνηνέχθην·

30 Διάλυσις δὲ ὁπόταν τοῖς συνδέσμοις αἰρόντες
 ἑκάστου τῶν κώλων ἰδίαν ἀρχὴν ποιήμεθα, οἷον, νο-
 μίσατε ὅραν ἀλισκομένην πόλιν, τειχῶν
 κατασκαφὰς, ἐμπρήσεις οἰκίῶν, ἀγομένας
 35 γυναικας, παῖδας ἐπὶ δουλείαν, πρεσβύτας
 30 ἀνδράς, πρεσβύτιδας γυναικας, ὅψι μετα-
 μανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, κλαίοντας,
 35 ἰκετεύοντας ἡμᾶς, ὀργιζομένους οὐ τοῖς τι-
 μωρούμενοις, ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίοις.
 νῦν γὰρ οὐκ εἶπεν ἀλισκομένην πόλιν, καὶ ἐμπηραμέ-

νας οίκιας, καὶ κατασκευαζόμενα τείχη, ἀλλὰ χωρὶς τῶν συνδέσμων ἐξέφρασε τὸν λόγον.

Ἐπιζευξίς δὲ ὅταν τὰ προκείμενα ὀνόματα διαλαμβάνοντες τὴν ἐπιφορὰν ἐκφαντικωτέραν ποιήσωμεθα, οἶον, Θῆβαι δὲ, Θῆβαι, πόλις ἄστυ- 5 γείτων, μεθ' ἡμέραν ἐκ μέσης τῆς ἐλλάδος ἀνηρπασθη.

Κλίμαξ δὲ ὅταν ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς κήλοις ὀνομάτων ἀναλαμβάνοντες διατιθώμεθα τὸν λόγον, ἄς, οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἐγραψα δὲ, οὐκ 10 ἐγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δὲ, οὐκ ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἐπεισα δὲ θηβαίους, καὶ τὸ παρ' ὀμῆρῳ δὲ τινες τούτῳ τῷ σχήματι συναριθμοῦσιν.

ἠφαιστος μὲν δῶκε διὸ κρονίωνι ἀνακτι· 15
αὐτὰρ ἄρα ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖ
φόντη·

ἔρμειας δὲ ἀνάξ δῶκεν πέλοπι πληξίπῳ,
αὐτὰρ ὁ αὐτε πέλωψ δῶκ ἀτρεῦ, ποιμένα
λαῶν·

ἀτρεὺς δὲ θυήσκων ἔλιπε πολύαρνι θυ- 20
ἔστη·
αὐτὰρ ὁ αὐτε θυεστ' ἀγαμέμνονι λείπε
φορηναί.

Σύλληψις δὲ ὅταν τὸ τῷ ἑτέρῳ συμβεβηκὸς καπὶ πατέρου λαμβάνηται, οἶον,

τῷ δὲ δὴν σκάζοντε βάρην ἄραως θραῶν
πάντα, ἵπτακ
ευδείδης πε μενεπτόλαμος καὶ εἶος ὀδυσ-
σεύς.

πιθανὸν γὰρ ἦν αὐτῶν τὸν ἕτερον σκάζειν, τὸν κακὰ 25 τοῦ ταρσοῦ τετραμέναν, καὶ,

βορέης καὶ ζέφυρος, τῷ τε θρηκηθεν
ἤηταν.

μόνας γὰρ ὁ βορέης ἀπὸ τῆς θρακῆς ἐκπηεῖ, καὶ τὸ παρὰ πινδαρῳ ἐπὶ τε τοῦ περιίδου καὶ τοῦ θησίως

λεγόμεναι φάν δ' ἔμμεναι ξηνὸς υἱοὶ καὶ
κλυτοπώλου ποσειδάωνος.

Κατ' ἐξοχὴν δὲ γίνεται ὅταν τῶν ἐν τῷ κοινῷ
ῥηθέντων ἰδίᾳ καθ' ὑπεροχὴν μνησθῶμεν τιῶν.

5 Ζεὺς δ' ἔπει οὖν τρώας τε καὶ ἔκτορα
νηυσὶ πέλασσεν.

εἰς γὰρ ἦν τῶν τρώων καὶ ὁ ἔκτωρ, ἰδίᾳ δὲ εἴρηται,
ὅτι ἄριστος καὶ,

οὐ γὰρ ἔτ' οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάναε δὲ ξανθὸς
μελέαγρος.

10 ὅπερ οὐ νοήσαντες οἱ νεώτεροι τὸν μελέαγρον, ἄριως
ὄντα, κηρωίσθαι τῶν οἰνειδῶν ἔδοξαν.

Πινδαρικὸν δὲ τὰ τοῖς πληθυντικοῖς ὀνόμασι
ἐνικὰ ῥήματα ἔχοντα ἐπιρροῶν, οἶον, ἄνδρες ἐπὶ
πόλειωσ. καὶ, ἰαχεῖ βαρύφθεγκτ' ἄν ἀγέλαι

15 λεόντων. καὶ παρ' ἡσιόδω,

τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί.

ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ ἔθους καὶ τοῖς οὐδετέροις πληθυν-
τικοῖς ἐνικὰ ῥήματα ἐπιφέρειν αἰεὶ παρεδεξάμεθα· ὅπερ
οὐ τηροῦσι παντάπασιν οἱ λυρικοὶ, ἀλλ' οὐδὲ ὁ ποιη-

20 τῆς· λέγει γοῦν,

γυῖα λέλυνται·

καὶ ἐκ παραλλήλου,

καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα
λέλυνται.

Τὸ δὲ ἰβύκειον καὶ λέξεωσ. καὶ συντάξεωσ. ἐστὶ,
25 γίνεται δὲ ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς τρίτοις προσώποις τῶν
ῥημάτων κατὰ πρόσθεσιν τῆς σὶ συλλαβῆσ.

λαμπρὸν παμφαίνησι λελουμένος ὠπτα-
νοῖο.

καὶ,

εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων

30 φῆσιν ἔλευσασθαι.

καλεῖται δὲ ἰβύκειον, οὐχ ὅτι ἰβυκος αὐτῷ ἐχρήσατο·
δέδεικται γὰρ καὶ παρ' ὀμήρω πρότερον· ἀλλ' ἐπεὶ
πολὺ καὶ κατακορὸς παρ' αὐτῷ, καὶ γὰρ γλαυκῶ

πιδά κασάνδραν, ἰρασιπλόκομον κόραν
 πριάμοιο, φῆμις ἔχησι βροτῶν. καὶ δι' ἐτέρων,
 τᾶμος ἄϋπνος κλυτὸς ὄρθρος ἐγείρησιν
 ἀηδόνας, ἀντὶ τοῦ ἐγείρη.

Ἀλκμανικὸν δὲ τὸ μεσάζον τὴν ἐπαλλήλων ὀνο- 5
 μάτων ἢ ῥημάτων θέσιν πληθυντικοῖς ἢ δυϊκοῖς ὀνό-
 μασιν ἢ ῥήμασι. τέσσαρα δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ τοιαῦτα·

ἦχι ῥοὰς σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ σκά-
 μανδρος.

καὶ,

ἐνθα μὲν εἰς ἀχέροντα πυριφλεγέθων τε 10
 ῥέουσι.

κωκυτός τε.

καὶ,

εἰ δέ κ' ἄρης ἄρχωσι μάχης καὶ φοῖβος
 ἀπόλλων.

καὶ,

εἰ μὲν δὴ θάρσος μοι ἄρης τ' ἔδσσαν καὶ 15
 ἀθήνη.

πλεονάζει δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα παρ' ἀλκμᾶνι τῷ λυ-
 ρικῷ· ὅθεν καὶ ἀλκμανικὸν ὠνόμασται. εὐθύς γοῦν
 ἐν τῇ δαντέρῃ ᾠδῇ παρείληπται· κάστωρ τε πῶλων
 ὠκέων δαμάντορες ἱππόται σοφοὶ καὶ πο-
 λυδεύκης κυδρός.

20

Ἐκ παραλλήλου δὲ ὅταν δύο λέξεις ἐπάλληλοι
 τεθῶσι τὸ αὐτὸ σημαίνουσαι, ὡς, δηθά τε καὶ δο-
 λιχόν, ταῦτ' σημαίνουσι. γίνεται δὲ ἦτοι ἐκ δύο λέ-
 ξεων, ὡς ἔχει τὸ προειρημένον, ἐκ κοινοῦ καὶ ξένου,
 πυκνοὶ καὶ θαμέες· ἢ ἐκ δύο κοινῶν.

25

δεῦτ' ἄγετ' ἀργεῖην ἐλένην καὶ κτήμαθ'·
 ἄμ' αὐτῇ.

καὶ ὡς παρὰ τῷ ἠροδότῳ·

νόσφιν ἄτερ πόνου καὶ ὄϊζυος.

Καταρίθμησις δὲ ὅταν ἐπαλλήλων ὀνομάτων
 σύνθεσις γίνηται·

30

καρθαμύλην ἐνόπην τε καὶ ἰρὴν ποιήσε-
 σαν.

καὶ παρὰ δημοσθένει πρῶταν ἐρέτριαν εἶλεν,
εἶτα πύδναν πόλιν, πατίδαιαν, μεθώνην
αὐθις.

Ἀσύνδετον δὲ τὸ τὸν μὲν λόγον ἡοτημένον ἔχον
5 τοῦ προτέρου διανοήματος, τὴν δὲ φράσιν κεχωρισμένην·
τοῖμεν ὡς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ φαίδιμ'
ὄδυσεῦ·

εὐρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δῶματα
καλά.

καὶ,

91 ἐρχεσθον κλισίην πηληϊάδεω ἀχιλῆος,
10 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν βρισηΐδα καλλιπά-
ρηον.

Ἐξ ἀντιστρόφου δὲ ἐστὶ φράσις ἢ τὰ συνέχοντα
τὴν ἐρημνείαν ἐνηλλαγμένα ἔχουσα· ταὶ δὲ μεγάλα
κτυπέουσαι πίπτον. ἀντὶ τοῦ πίπτουσαι ἐκτύπον.
καὶ κάμε τεύχων· καμῶν γὰρ ἔτευξεν. τοιοῦτο λέ-
15 γουσιν εἶναι καὶ τὸ, παρῶχηκε δὲ πλέον νύξ
τῶν δύο μοιρῶν· νοεῖσθω δὲ τὸ πλέον τῆς νυκτός,
ὃ εἰσι δύο μοῖραι.

Ῥητέον δ' ἐξῆς καὶ περὶ τῶν τοῦ λόγου κατα-
σκευῶν.

92 20 Προοικονομία τοίνυν ἐστὶν ἢ μετὰ μέλλοντος δια-
τιθεσθαι προπαρασκευάζουσα λέξις. ἐπειδὴ τῷ σκα-
μάνδρῳ διωνυμίαν ἤμελλε περιάπτειν ὁ ποιητής, ἄλλας
προῦπεστησατο διωνυμίας·

τὴν ἦτοι ἄνδρες βατίωνα κικλήσκουσιν,
25 ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο μυ-
ρίνης.

καὶ,

χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύ-
μινδιν·

93 ἵνα τῷ μέτρῳ τὸ ξάνθου ὄνομα παραλειφθὲν ἀρμόσῃ.

Ἡδοκαίμωνησις δὲ ἢ τὰ μέλλοντα κῆδος· δια-
30 πλείονων ῥηθήσεσθαι προσνυστῶσα φράσις, οἶον,

καὶ γὰρ ἔμελλε
οἷ τ' αὐτῷ θάνατόν τε κακόν καὶ κῆρα
λιπέσθαι.

καί,
ὄφρα μὲν ἔκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μῆνι' Ἀχιλ-
λεὺς,
καὶ πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις 5
ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπε-
δον ἦεν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν τρώων θάνατον ὄσαοι
ἄριστοι,
πολλοὶ δ' ἄργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λί-
ποντο,
πέρθετο δὲ πριάμοιο πόλις δεκάτῃ
ἐνιαυτῷ.

ἡ δὲ προαναφώνησις ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου γίνεται 10
ὡς πρὸς τινὰ μὴ παρόντα·
ὦ μάκαρ ἄτρείδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον
ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι
Ἀχαιῶν.

καί,
ἄ δειλῶ, τί σφῶϊ δόμεν πηλῆξ ἄνακτι, 15
θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθα-
νάτῳ τε.

Παραβολὴ δὲ πράγματος ὁμοίου παράθεσις ἢ
γινομένου ἢ οἴου τε ὄντος γέσθαι·
ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελ-
θῶν.

Ὁμοίωσις δὲ πράγματος ὁμοίου παράθεσις, οἷον, 20
ὄρνιθες ὡς.

διαφέρει δὲ τῆς παραβολῆς, ὅτι διὰ συντόμων ὡς ἐπι-
τοπλεῖστον λέγεται καὶ χωρὶς ἀνταποδόσεως φράζεται.

Ἀνταπόδοσις δὲ φράσις ἀνταποδιδομένη τῇ πα-
ραβολῇ καὶ συναπλοῦσα τοῖς πραττομένοις αὐτῇ· 25
ὡς μὲν θρήϊκας ἄνδρας ἐπώχετο τυδέος
υἱός.

Παράδειγμα δὲ πράξεων ἐκθεσις πρὸς ὁμοιότητα
τῶν ἐνεατηκωῶν προτροπῆς χάριν, ἢ ἀποτροπῆς, ἢ δη-
λώσεως ἀπλῆς·

μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτε
νέον γε·

5 ὡς ἦν, ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι·
κουρητῆς τ' ἐμάχοντο καὶ αἰτωλοὶ μανε-
χάρμαι.

ἀποτροπῆς γὰρ ἔνεκα παρείληπται. προτροπῆς δὲ χά-
ριν, οἶον,

ἢ οὐκ ἀτίεις οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος ὄρε-
στης

10 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πα-
τροφονῆα,

αἴγισθον δολόμητιν.

δηλώσεως δὲ ἀπλῆς,

τῷ Ἴκελαν οἶόν ποτ' ἐνὶ κνωσσῷ εὐρείῃ
δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ ἄρι-
άδνῃ.

15 Εἰκῶν δέ ἐστι διαγραφὴ σωμάτων κατὰ μέρος
ἦτοι μετὰ παραθέσεως ἢ διὰ ψιλῆς ἀποτυπώσεως·
μετὰ μὲν παραθέσεως, οἶον,

ὄμματα καὶ κεφαλήν Ἴκελος διὲ τερπικε-
ραύνῳ,

ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ ποσειδάωνι.

20 διὰ ψιλῆς ἀποτυπώσεως δὲ,

γυρὸς ἔην ὤμοισι, μελανόχροος οὐλοκά-
ρηνος·

INDEX SCRIPTORUM.

- Aeschines 50, 24. 51, 20. 56, 19. 58, 29. 59, 5.
Aeschylus 36, 9.
Alcman 61, 18.
Anacreon 57, 5.
Apollonius Rh. 11, 33.
Aratus 11, 34.
Archilochus 57, 2.
Aristarchus 19, 17. 39, 15.
Aristophanes 14, 23. 24. 29, 24. 30, 11. 13. 14.
32, 4. 12. 35, 33.
Callimachus 15, 27. 37, 7. 12. 38, 21.
Cleochares 56, 24.
Cratinus 29, 30.
Demosthenes 47, 20. 50, 20. 54, 24. 31. 59, 10. 62, 1.
Dionysius 37, 29.
Eupolis 36, 16. 17. 47. 27.
Euripides 25, 5. (?) 48, 4. 51, 13. 58, 10.
Herodianus 4, 9. 25. 6, 36. 7, 11. 13, 35. 19, 18.
28, 23. 39, 12. 21.
Hesiodus 8, 2. 12, 20. 49, 10. 60, 16. 61, 27.
Hippocrates 47, 3. 10.
Hipponax 38, 14.
Homerus 3, 26. 27. 4, 3. 5, 25. 6, 8. 7, 23. 10, 6.
9. 10. 11, 21. 12, 1. 14, 19. 15, 29. 19, 3. 23,
20. 36. 24, 3. 7. 10. 26, 15. 22. 30. 32. 34.
27, 3. 4. 8. 10. 15. 19. 34. 28, 1. 4. 6. 7. 10.
11. 13. 16. 26 — 32. 29, 33. 30, 2. 4. 6. 31,
3. 4. 5. 9. 18. 20. 24. 27. 28. 30. 32. 33. 32,

E

1. 2. 6. 33, 13. 15. 21. 36, 28. 31. 41, 4. 7.
 12. 16. 20. 25. 33. 42, 5. 9. 13. 14. 15. 18.
 19. 22. 24. 45, 15. 17. 46, 2. 4. 10. 21. 23.
 26. 47, 1. 19. 48, 1. 8. 19. 28. 30. 49, 20. 50,
 1. 6. 51, 33. 52, 3. 7. 11. 16. 20. 54, 1. 5. 15.
 20. 28. 55, 5. 11. 23. 56, 3. 10. 14. 17. 57, 12.
 15. 17. 20. 59, 15. 23. 27. 60, 5. 8. 21. 23.
 27. 29. 61, 8. 10. 13. 15. 22. 25. 26. 31. 62,
 6. 9. 12. 14. 15. 24. 27. 63, 14. 12. 15. 19. 21.
 26. 64, 4. 9. 13. 18. 21.

Hyperides 56, 7.

Ibicus 60, 33. 61, 1 — 4.

Isocrates 53, 10.

Menander 36, 32.

Philemon 25, 8.

Pindarus 12, 26. 59, 29. 60, 13. 14.

Plato 27, 25.

Sappho 4, 30.

Sophocles 12, 2. 57, 28.

Sophon 32, 14.

Theocritus 36, 11.

Ex incertis scriptoribus 10, 7. 18, 5. 27, 22. 28, 10.
 29, 5. 6. 8. 17. 26. 28. 32. 35. 31, 14. 15. 32,
 9. 16. 23. 52, 27. 53, 3. 5. 57, 25. 58, 13.
 14. 16. 21.

Libri sequentes impressi sunt sumptibus:
Librariae Weidmanniae Lipsiae.

- Aeschyli Dramata** quae supersunt et deperditorum
Fragmenta. Graece et Latine. Recensuit et brevi an-
 notatione illustravit **Fridericus Henricus Bothe**, 8
 maj. 1805. charta impressoria. . . . . 2 Rthl. 8 Gr.
- Ammiani Marcellini** quae supersunt. Cum notis inte-
 gris **Frid. Lindenbrogii**, **Henr. et Hadr. Valesiorum**
 et **Jac. Gronovii**, quibus **Thom. Reinesii** quasdam
 suas adiecit **Jo. August. Wagner**. Editionem ab-
 solvit **Gottl. Aug. Erfurdt**. Ill. Tomi 8 maj. 1808.
 Charta impress. . . . . 5 Rthl. 12 Gr.
- Aristophanis Comoediae** auctoritate libri praecla-
 rissimi saeculi decimi emendatae a **Phil. Inverniz-
 zio**. **Commentarios** et **Scholia** graeca curavit **Christ.**
Dan. Beck et Gail Dindorfius. 8. maj. XI Voll.
 . . . . . 37 Rthl. 4 Gr.
- Aristophanis Pax.** Ex recensione **Guilhelmi Din-
 dorfii**. 8 maj. Charta impress. . . . . 5 Gr.
- Aristophanis Ranae.** Ex recensione **Gail. Dindorfii**.
 8. maj. Charta impress. . . . . 16 Gr.
- Aristophanis Aves.** Ex recensione **Guilhelmi Din-
 dorfii**. 8. maj. Charta impress. . . . . 20 Gr.
- Aristophanis Equites.** Ex recensione **Guilhelmi Din-
 dorfii**. 8 maj. Charta impress. . . . . 15 Gr.
- Demosthenis Oratio de Corona**, quam denuo recog-
 novit et **Jo. Taylori**, **Hier. Wolfii**, **Jer. Mark-
 landi**, **J. Palmerii**, **J. J. Reiskii** suisque animad-
 versionibus auctoribus edidit **Gottl. Christoph. Har-
 less**, 8 maj. Charta impress. . . . . 1 Rthl. 16 Gr.

- Demosthenis Philippica I. Olynthiaca III. et de Pace, selectis aliorum, etique notis instruxit M. Carol. Aug. Rüdiger. 8 maj. Charta impress. 1 Rthl.
- Homeri Opera omnia ex recensione et cum notis S. Clarkii. Accessit varietas lectionum MS. Lips. et edd. veterum cura I. A. Ernesti, qui et suas notas adspersit. Editio nova, correctior et auctior, curante G. Dindorfio. V Vol. 8 maj. Charta impress. 10 Rthl. 16 Gr.
- Hoogeveen, Henrici, Doctrina particularum linguae graecae. In Epitomen rededit Christ. Godofr. Schütz. Editio secunda, auctior et emendatior. 8 maj. 1806. Charta impress. 2 Rthl. 6 Gr.
- Isocratis Panegyricus, recensuit cum animadversionibus S. F. N. Mer. suisque edidit. F. A. G. Spohn, 8 maj. 1817. Charta scr. 21 Gr.
- Matthiae, Aug. Animadversiones in Hymnos Homericos, cum Prolegomenis de cuiusque consilio, partibus, aetate. 8. maj. 1800, charta impress. 1 Rthl. 18 Gr.
- Nicolaï Damasceni, histor. excerpt. et fragm., quae supersunt, editi Lipsiensis Supplementum, continens annotat. et emendat. Diamantis Conny, Frid. Creuzeri, Jo. Schweighauseri, Henr. Bremii, Jac. Ochsneri et aliorum, quibus suas adscripsit Jo. Conr. Orellius. Accedunt Theodori Metochitae Capita II. de politia Cyrenaeorum et Carthaginiensium. 8. maj. Charta impress. 15 Gr.
- Spohn, M. F. A. Guil., Commentatio de extrema Odysseae parte inde a rhapsod. Ψ versu cccxvii aevo recentiore orta, quam Homericō. 8 maj. Charta impress. 1 Rthl. 8 Gr.
- Strabonis Rerum geographicarum libri XVII. Graeca ad optimos Codd. mss. recensuit, varietate lectionis ad-

- notationibusque illustravit, Xylandri versionem emendavit J. P. Siebenkees, VII. Tom. Charta script. . . . . , 23 Rthl. 6 Gr.
- Suidae et Phavorini Glossae sacrae, Graece; cum Spicilegio glossarum sacrarum Hesychii et Etymol. M. con-gessit, emendavit et notis illustravit Jo. Chr. Gottl. Ernesti. Accessit dissertatiuncula de glossis sacris Suidae et Phavorini. 8 maj. 1786. 18 Gr.**
- Theocriti reliquiae, graece et latine. Textum recogno-vit et cum animadversionibus Th. Chr. Harlesii, I. Chr. Dan. Schreberi, aliorum excerptis suisque edi-dit Theoph. Kiessling. Accedunt argumenta graeca, scholia, epistola I. Morellii ad Harlesium et indices 8. maj. 1819. Ch. impr. . . . . 3 Rthl. 16 Gr.**
- Xenophontis Expositio Cyri. Ex recens. Lud. Din-dorfii. 8 maj. . . . . 1 Rthl. 16 Gr.**
- Zosimi Historiae, graece et latine; recensuit, notis criticis et commentario historico illustravit I. Fr. Rei-tzemeier. ad calcem subjectae sunt animadverss. non-nullae C. G. Heynii. 8 maj. 1784. 1 Rthlr. 20 Gr.**
-

IMPRESSUM TYPIS GUILIELMI HAACKII.

